

MIFÉRFIAK.HU

MiFérfiaak

2023/03
1790 Ft

BENNE A

MiNők

SPORT/PORTRÉ

**Marozsán Fábian
& Valkusz Máté**

TENISZEZŐK

TURISZTIKA/

Görbe Márk

SÉTAVEZETŐ

A NAGY
BESZÉLGETÉS/

**ENZSÖL
BALÁZS**

CUKRÁSZSÉF

23003

9 772732 043006

MiBurgerimádók
**oda vagyunk
a megújulásért, ...**

...és a
**Big Mac®-ért
még több szósszal!**

A feltüntetett változások a korábban alkalmazott konyhatechnológiával, procedúrával és receptúrával készült Big Mac®-hez képest kerültek megfogalmazásra, és ezek természetes ingadozásának függvényében változó mértékben jelenhetnek meg a termékben. A Budapest Parkban lévő éttermünkben kapható Big Mac® esetében nem érvényesek.

Kedves Olvasó!

Számomra leginkább az a szépsége ennek a szakmának, hogy bárkivel is beszélgetek, az egészen biztosan hozzám tesz valamit. Sokszor még le sem értek bennem a szavak, máris elkalandozom, olykor teljesen eltérve az aktuális interjú témájától. Így történt ez a

Marozsán –Valkusz – Somogyi beszélgetés után is. Jó érzéssel töltött el, hogy a generációk mennyire jól tudnak együttműködni egy közös cél érdekében, ahol nemcsak a teljesítmény a fontos, hanem az emberi értékek is. És persze minderről beszélgetnek is egymással. Nyilván esetük nem egyedi, de egy jó példa arra, amit a hétköznapokban nem feltétlenül így élünk meg. Távolodnak a generációk és mi is egymástól. Földugóval járunk és nehezen fogadjuk el, hogy a digitális kor gyermekei egymás mellett ülve is messengeren kommunikálnak egymással, a retorikájuk pedig a rövidítések és emojiik tömegében merül ki. Értem én, hogy felgyorsult világunk zsarolja ki belőlünk a dolgok leegyszerűsítését, ugyanakkor azt is érezzük – beleértve a digitális kor gyermekeit is –, hogy ez azért nagyon nincsen rendben. Talán ezért sem véletlen, hogy egyre többször fordulunk vissza – ők is – a jó értelemben vett valódi, analóg világhoz, a minőségi értékekhez. Hisszük, vagy hinni akarjuk, hogy ez egy kicsit lelassítja az időt és közel tartja nemzedékeket egymáshoz. Ha van szál, ami végigkíséri a mostani szám tartalmát, akkor ez az mindenképpen. Nem csak a fentebb említett interjú kapcsán érhető ez tetten, hanem a motívum az Enzsöl Balázssal készített beszélgetésben is visszaköszön. A generációk kérdésére a koronát Rojkó Annamária **Görbe Márk**kal készített portréinterjúja teszi fel. A sétavezetővel nemcsak egy rendhagyó budapesti időutazáson vehetünk részt, hanem az is megtudható, hogy kalauzunk hány szálon és nemzedéken keresztül kapcsolódik a fővároshoz.

És ha már a gyorsuló világról szó esett, erre tökéletesen rímel az online társkeresés, amit **Dienes Angéla** pszichológus szakértőnkkel jártunk körbe. **Vaszil Ági** ezúttal a kozmetikai konzultációk fontosságáról írt. **Jurák Zsolt**tal az Emirátusokba utazunk, Farkas Krisztával pedig **Fertőrákos**ra, a Barlangszínházba.

Jó szórakozást!
Barna András

Tartalom 2023/03

10 A NAGY BESZÉLGETÉS
**DOLCE VITA-E
AZ ÉDES ÉLET?**
– ENZSÖL BALÁZS CUKRÁSZSÉF

26 UTAZÁS
EMIRÁTUSOK
– JURÁK ZSOLT

38 „SPORTRÉK”
**MAROZSÁN FÁBIÁN,
VALKUSZ MÁTÉ**
TENISZEZŐK

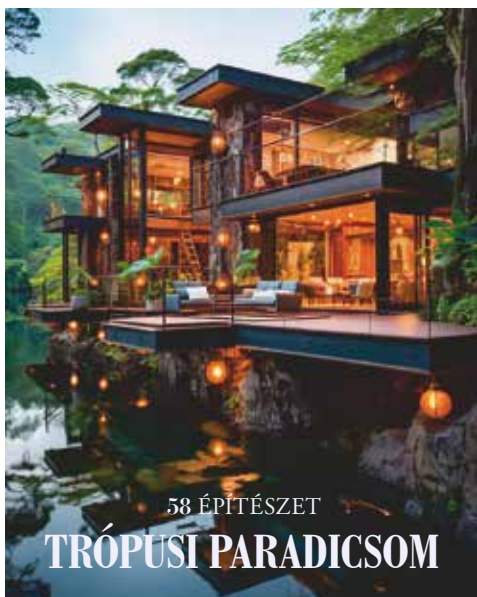

53 AUTÓ
**BEMUTATKOZIK
AZ ÚJ TOYOTA CH-R**

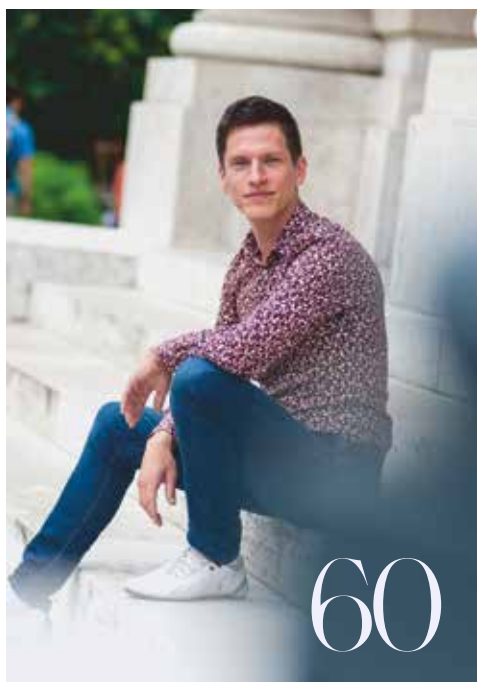
IMPRESSZUM

MiFérfiak Magazin, 2023/03 / LAPIGAZGATÓ: Kökény Roland / FŐSZERKESZTŐ: Barna András / KOMMUNIKÁCIÓ/PR: Bódis Réka / MUNKATÁRSÁK: Hilbert Péter, Balogh Róbert, Novák Ildikó / MŰVÉSZETI VEZETŐ: Nagy Orsolya / KIADÓ: Neppen Risk Kft., 1184. Budapest, Benedek Elek u. 11., miferfiak@miferfiak.hu / HIRDETÉS: miferfiak@miferfiak.hu / ÉRTÉKESÍTÉS: Árusításban terjeszti a Lapker Zrt. országos hálózatán keresztül a Relay, Inmedio hírlapüzletek, független áruhelyek és nagykereskedések, valamint az OMV üzemanyaghálózat kiemelt kútfjai, továbbá megrendelhető a kiadó email címén postai utánvétellel. Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Zrt. Postacím: 1900 Budapest. Megrendelhető az ország bármely postáján, a hírlapot kézbesítőknél, www.posta.hu WEBSHOP-ban (eshop.posta.hu/storefront), e-mailen a hirlapelofizetes@posta.hu címen, telefonon 06-1-767-8262 számon, levélben a MP Zrt. 1900 Budapest címen. Külföldre és külföldön előfizethető a Magyar Posta Zrt.-nél: www.posta.hu WEBSHOP-ban (eshop.posta.hu/storefront), 1900 Budapest, 06-1-767-8262, hirlapelofizetes@posta.hu / Belföldi éves előfizetési díj: 4800 Ft 4 lapszámra. Digitális formátumban elérhető és előfizethető a www.dimag.hu oldalon. / ISSN 2732-043X

58 ÉPÍTÉSZET
TRÓPUSI PARADICSOM

60 PORTRÉ
KISUJJÁBAN A VÁROS
– GÖRBE MÁRK SÉTAVEZETŐ

60

MiNők

**
BENNE:

74 KÖNYV
MÉHÉSZ MÓNICA –
**MEGTEREMTETT
ÉRTÉKEK**

78 ÉPÍTÉSZET
A HEXAHUB PROJEKT

84 PSZICHÉ
ON-LOVE
– DIENES ANGÉLA

84

96 SZÉPSÉG
**A KOZMETIKA
A KONZULTÁCIÓK
TÜKRÉBEN**
– VASZIL ÁGI

100 KULTÚRA
**„SZÍNHÁZ A BARLANGOK
KÖZÖTT”**
– FERTŐRÁKOS

Fotóink, írásaink és grafikáink, szerkesztési és tördelési megoldásaink önálló szerzői jogi védelem alatt állnak. Engedély nélküli felhasználásuk jogszabályba ütközik, és büntetőjogi felelősséggel jár. Az újságban megjelenő fotókat és írásokat sokszorosítani csak a kiadó hozzájárulásával lehet. Minden jog fenntartva. Kéziratokat és fotókat nem őrizzük meg és nem küldünk vissza. A lapban megjelent hirdetések tartalmáért nem vállalunk felelősséget.

A FERRARI ÉS A BANG & OLUFSEN FÚZIÓJA

Amikor a Ferrari, a luxusautóipar egyik óriása és a Bang & Olufsen, a csúcskategóriás audioipar egyik ikonja bejelent egy együttműködést, az eredmény egészen biztos, hogy több mint

látványos. A nemrégiben bemutatott Ferrari Collection a két világ legjobbjait házasítja össze egy prémium audiófelszerelésekből álló termékcsaládban. A kollekció része a Beosound 2, a Ferrari jellegzetes rosso színében pompázó vezeték nélküli hangszóró, a márka autóipari dizájnját idéző rácsszerű strigulákkal kiegészítve. A Beoplay EX Ferrari Edition vezeték nélküli fülhallgató aktív zajszűrésével és élénk piros színével is kiemelkedik, amely a Ferrari ágaskodó ló logóját viseli.

A szabadtéri használat szerelmesei értékelni fogják a Besound Explore Ferrari Editiont, egy vízálló hangszórót, amely átveszi a rácsos kialakítást és a színsémát. Végezetül az audiófilek várhatják az októberben érkező Beoplay H95 Ferrari Edition fejhallgatót is.

Ezek csúcskategóriás hangzást és zajszűrést kínálnak, amelyet finoman kiemel a Ferrari márkajelzés és a fülkagylókon található piros színárnyalat.

Mindkét márka mindig is a kézművességet, a stílust és az innovációt helyezte előtérbe. Ez a partnerség tükrözi ezeket a közös értékeket, az esztétikai és funkcionális kiválóság egyedülálló keverékét kínálva a fogyasztóknak. Ami az árakat illeti, a kollekció a Besound Explore 232 euró, Beosound 2 5117 euró és a H95 fejhallgató pedig 1208 euró lesz. Ez az együttműködés nem csak a fülnek jelent örömet, hanem a dizájn és a márka szinergiájának diadala is.

A Ravenchord zongora

Dan Harden, a kritikusok által is elismert Whipsaw termék- és élménytervezési cég ünnepelt vezérigazgatója új remekművet mutatott be a zene világában – a Ravenchord zongorát. Korábbi sikeres projektjei, köztük a Tonal falra szerelhető erőnléti edzőrendszer és az Ancient Ritual Arc Home Sauna nyomdokain haladva Harden legújabb vállalkozása forradalmasíthatja a zene világát.

Míg a zongora hagyományos tulajdonságai változatlanok maradnak, a Harden merészen újragondolta az ősrégi hangszer minden más aspektusát. Az így kialakított dizájnt leginkább „felszabadult zongoraként” lehet jellemezni, egy olyan koncepciót, amelyben a hangszer belseje teljesen látható, és amely szinte 360 fokos nézőpontból mutatja be a bonyolult működését.

A funkcionalitást és kecsességet ötvöző, egyedi, esztétikus dizájnt bemutató Ravenchord zongora a madár névadójára utal. Ahogy Harden zseniálisan átrendezi a húrok elhelyezését a hangszer tetejétől az eleje felé, az így kialakuló spirálszerű húrelrendezés a hollószárny sziluettjét idézi. Ez a transzformatív megközelítés lehetővé teszi a nézők számára, hogy láthassák a mozgó

alkatrészeket, például a kalapácsokat és a csillapítókat, így fokozva a Ravenchord „szárnyalásában” rejlő élményt.

Harden ötletes dizájnya nem csak a szemnek szól, hanem a zongora élményét multiszenzoros látványossággá emeli. Az egyes húrok mögötti finom fény, amely a kalapácsok leütésekor világít, felerősíti az audiovizuális kapcsolatot, áthidalva a zongorák

múltjának történelmi szakadékát. Így a Ravenchord előlapi konfigurációja a zongorát egy új, érzelmileg feltöltött és logikusan megtervezett egységgé alakítja át, amely túlmutat a hangzáson.

A Ravenchord szerkezete lehetővé teszi a hangok akadálytalan előre vetítését, ami radikális eltérés a hagyományos zongoráknak a hang visszaverésére szolgáló fedelek vagy padlók használatától. Újszerű kialakítása ellenére a hangszer megtartja a legfontosabb hagyományos jellemzőket: a lakkozott keményfa keret hangoláshoz levehető, a billentyűzet pedig szabványos magasságban helyezkedik el. A fényes, fekete, láb nélküli, öntött acél húrvázzal ellátott zongora kompakt és könnyebb, ami a zseniális dizájn mellett a kényelmet is növeli.

EGYIPTOM

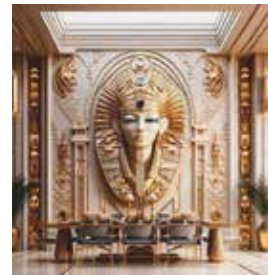
modern palotája

Egy elszigetelt sivatagban, a helyi településektől távol létezik egy magával ragadó palota, amely az ókori Egyiptom királyi leszármazottainak menedéke. A J's Archistry által tervezett és Jenifer Haider Chowdhury vezető építész által

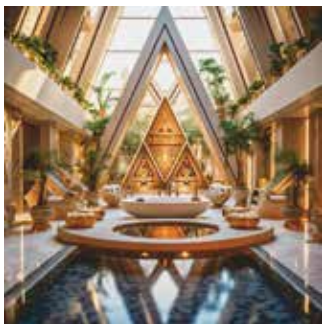
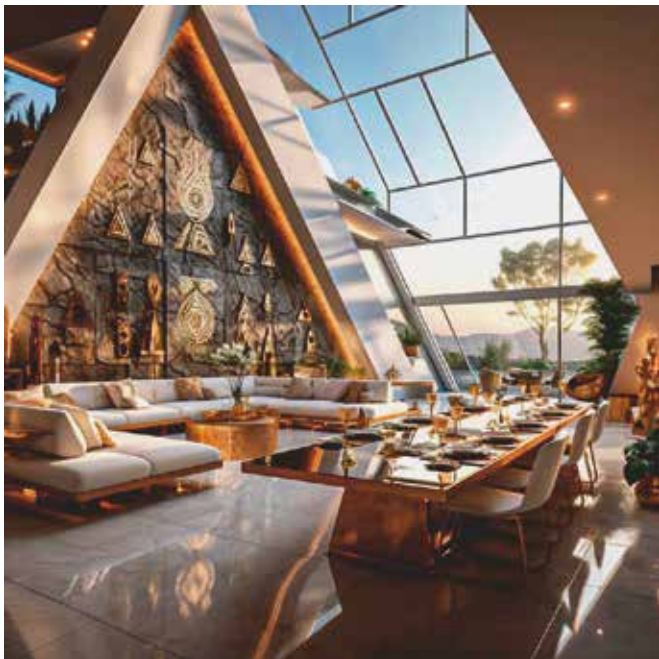
vizualizált palota a régi és az új művészi ötvö-zete. Az olyan fejlett eszközökkel, mint a Midjourney 5.2 és az Adobe Photoshop, a tervezés a modern építészeti érzékenységet párbeszédbe hozza az egyiptomi örökséggel.

Az elrendezés különböző királyi terekből áll, amelyek mindegyike átgondoltan integrálja a modern és az ősi elemeket.

A lakóterekben a hieroglifákkal díszített falak megosztják a reflektorfényt a csúcscategóriás, kortárs bútorokkal. A hálószobák egyensúlyt teremtenek a luxus és a történelem között; a modern ergonomikus bútorok és az ősi művészetet és hieroglifákat

ábrázoló falak egymás mellett helyezkednek el. Az étkező és a konyha a technológiai kényelmet a kulturális gazdagsággal ötvözi, mivel a modern készülékek bronz-arany műtárgyakkal díszített

helyiségekben található. Még a fürdőkhben is keverednek a modern spa-komfortok a hagyományos mintákkal bevésett bronzból készült szerelvényekkel.

Talán a legkülönlegesebb helyiség a könyvtár, ahol ősi

papirusztekercsek mellett digitális archívumok található, amelyek kézzelfogható kapcsolatot kínálnak a történelemmel, miközben a jelenben gyökereznek. A gondos tervezés és vizualizáció révén ez a palota ékesszólóan bizonyítja, hogy az ókori egyiptomi királyi családok öröksége modern környezetben is meg tud élni, sőt virágozni tud.

Giorgio Armani szuperjachtja

A 72 méter hosszú hajó az olasz divat mesterének egyedi elképzelését tükrözi a jachtok tervezéséről.

Giorgio Armani épülőben lévő jachtja, amelyet csak „Project Metamorphosis” néven ismerünk, egy 72 méteres hosszú hajó, amely jelenleg az Admiral Marina

di Carrara létesítményében épül. A híres olasz tervező harmadik és legnagyobb szuperjachtja, a Metamorphosis a jégosztályú hajótestével, 9600 km hatótávolsággal és touch-and-go helipadjával fog különbözni Armani többi jachtjától.

A belső tér az Armani saját alkotása, amelyben a nagy közösségi terek és a hatalmas tulajdonosi fedélzet dominál, és persze az Armani Casa által készített dekoráció.

Bárhogy is hívják végül a jachtot, az ígéretek szerint az egyik legjelentősebb szuperjacht debütálása lesz, amikor 2024-ben vízre kerül.

Aranykor

A Bugatti, az illusztris márka, amely a páratlan fényűzés és a szédítő teljesítmény szinonimája, nyugdíjba küldi a szeretett Chironját. Mielőtt azonban végleg vége lenne,

a márka leleplez egy olyan remekművet, amely talán a korszak csúcsteljesítménye – Bugatti Chiron Super Sport „Golden Era”.

Ez a művészi csoda nem csupán egy újabb aranyozott superautó. Ez egy szerelmes levél a Bugatti mesés múltjához, amely méltóságteljesen egyesíti az autók, a repülés és az építészet világát. A „Golden Era” akkor született meg, amikor egy különösen igényes ügyfél egyedülálló elképzeléssel kereste meg a Bugattit: egy emblemikus tisztelgés az ikonikus W-16-os motor befejezése előtt.

Az Ettorétól Rolandig, a Bugatti első „aranykorszakát” az utasoldalon 26 kézzel maratott kép képviseli, amelyeken olyan legendás Bugattik, mint a Type 41 Royale és a tiszteletreméltó Type 57 SC Atlantic láthatóak. A vezetőoldalon a márka 1987 óta tartó modern reneszánszát mutatja be, olyanokat bemutartva, mint az úttörő EB110, az úttörő Veyron és a rejtélyes La Voiture Noire.

Az „aranykorszak” kialakulása nem volt mentes a kihívásoktól. Az egész két-éves utazás, amely a 2023-as Monterey Car Week-en csúcspontot ért el, a Bugatti

kézműveseinek lankadatlan elkötelezettségét igényelte. Az egykori formatervezési mester, Achim Anscheidt vezetésével a csapat művészi odüsszeiára indult. „Csapatunk egy olyan koncepciót javasolt, amely 45 vázlatot tartalmazott a márka ikonjairól, amelyeket kézzel rajzoltak volna közvetlenül magára az autóra, és a tulajdonos azonnal beleszeretett az ötletbe” – jegyezte meg Anscheidt.

Az ilyen kifinomult részletesség elérése rendkívüli finomságot igényelt.

A kézi rajzokat aprólékosan rávették az autó csillogó „Doré” aranyszínű fényezésére. Ez a feladat, amely több mint 400 fáradságos órát vett igénybe, a legnagyobb hitelesség biztosítása érdekében olyan speciális tollakat használtak, amelyeket általában a papírvázlatok készítéséhez tartanak fenn. Az eredmény? Egy magával ragadó külső, amely a Chiron Super Sportot egy dinamikus, 440 km/órás vászonná változtatja.

A belső térben a Bugatti történelme testközelből elevenedik meg. Az ajtópaneleket ikonikus Bugatti-ábrázolások díszítik.

OLVASÓSZEMÜVEG

Egy olyan korban, amikor a technológia folyamatosan alakítja és újraértelmezi mindennapi tevékenységeinket, akkor abból az olvasás sem maradhat ki. Egy startup, a Sol bátran lép a technológiai színtérré egy olyan innovatív eszközzel, amely egyesíti az olvasás hagyományos vonzerejét a technológia modern kényelmével: a Sol Reader, egy viselhető e-olvasószemüveg.

Ahogy a piac befogadta a multifunkciós iPadet és a könyvközpontú Kindle e-olvasót, a Sol a viselhető műszaki eszközök terén is hasonló kettős piacra fogad. Ez a startup cég az Apple 3500 dolláros Vision Pro szemüvegének egyedülálló alternatíváját kínálja, a Sol Reader-t, amelynek kiskereskedelmi ára lényegesen kedvezőbb, 350 dollár.

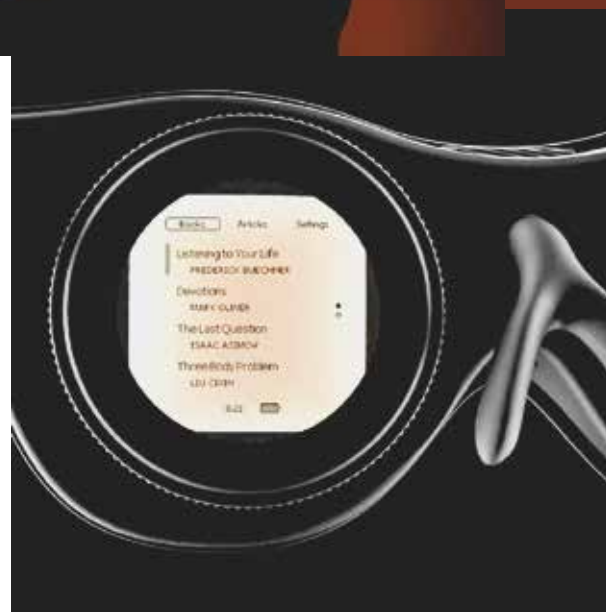
A Vision Pro szemüveggel ellentétben, amely számos feladatot képes ellátni, a Sol Reader funkciója egyedülálló, mégis hatásos: könyveket olvashatunk vele. De ez nem akármilyen szemüveg – a lencsék e-ink kijelzőként szolgálnak, és a könyveket közvetlenül a szemed elé vetítik.

A hagyományos szemüveg formájával tervezett Sol Reader biztosítja, hogy a perifériás látás nem sérül, így magával ragadó, de nem feltűnő olvasási élményt nyújt. A kijelzők még állítható dioptriát is kínálnak, amely funkció kiküszöböli a vényköteles szemüveg szükségességét, mivel a felhasználók maguk állíthatják be az optikai korrekciót.

Az egyszerűség és a funkció elegáns keveréke, a Sol Reader egy kavics alakú távirányítóval is rendelkezik a navigáláshoz és az oldalak lapozásához, ami előnyös lehet a korlátozott kézmozgással rendelkező olvasók számára.

Az egyik kritikus kiemelte a „Sol Reader bekapcsolásával a választhatóság elvesztésének békéjét”, utalva arra a nyugalomra, amely abból fakad, hogy kizárólag az olvasásra koncentrálnunk, a többfunkciós eszközökre jellemző zavaró tényezők nélkül. Sőt, azok számára, akik szeretnek az ágyban olvasni anélkül, hogy zavarnák a partnerüket, a Sol Reader tökéletes megoldást kínál.

Bár még csak előrendelési szakaszban van, a Sol Reader már most izgalmat és kíváncsiságot kelt. Miközben várjuk a megjelenését és a későbbi piaci teljesítményét, egy dolog biztos: a Sol Reader készen áll arra, hogy újraértelmezze, hogyan látjuk az olvasást a digitális korban.

DOLCE VITA-E AZ ÉDEDES ÉLET?

Enzsöl Balázs életútjában, ahogy a legtöbb sikeres karrierben, mindig van egy csavar, sok esetben több is. Miután az általam megismert történetek többségében így van, ezért most akár el is tudom pufogtatni azt a közhelyet: az ember soha nem tudhatja, mit hoz neki az élet. E frázis helytállóságának okán biztosra vehető, hogy anno Balázs sem fogadott volna nagy összegben arra – miközben huszonevésen a közgazdasági főiskola padjait koptatta –, hogy jó néhány évvel később a cukrászszakma nemzetközileg is elismert tagja lesz.

Írta: BARNÁ ANDRÁS *képek:* BALOGH RÓBERT, ENZSÖL BALÁZS

bal. enzsol

Nem titkolt nosztalgiával érkeztem az interjú megbeszélt helyszínére,

mivel a találkahely pontosan azzal a belvárosi bérházzal volt szemben, ahol felnőttem. Rendhagyó módon ezért én kezdtem el a történetmesélést az egykor a város szélét jelentő utcáról. De amit valaha a bőrcserzők és -kikészítők népesítettek be, az ma már jó régen a belváros szerves része.

Kicsit sajnáltam, hogy a beszélgetésünket nem autentikus környezet vette körül, mégis volt benne valami előremutató, hisz az üzleteliségekben a „jövő formálódott” éppen – doboz doboz hátán. Balázs munkásságára mindössze a sarokpolcon sorakozó kis szobrok utaltak, amikről csak később tudtam meg, hogy mind-

egyik csokoládéból készült, történetük van, de talán az még érdekesebb, hogy az ízüket a formájuk vagy témájuk ihlette.

Balázst a szélesebb plénum a Mestercukrász – Az édesszájú konyhafőnök című műsorból ismerhette meg. Azóta megannyi interjú készült már vele, a kellő rutinja tehát megvan, mégis érzek rajta némi visszafogottságot, nem is minden ok nélkül, erősít meg később a zárkózottságát illetően. Az introvertáltsága azonban nem köszön vissza az életútjában és a beszélgetésünk alatt sem, sőt kifejezetten nyitott a világra, amit bejárta New Yorktól Szingapúron át a Közél-

Keletig. Talán ennek köszönhető, hogy a diskurzusunk során egy-egy polémia okán számos vargabetűt is leírtunk, amíg újra vissza nem térünk „a desszertekhez és a kelt tésztákhoz” – valószínűleg ezért is lett ízes ez a beszélgetés.

Barna András: Legtöbbször az volt az érzésem, hogy a veled készült beszélgetések többségében az időszámítás a Mestercukrász című műsortól indul. Mi volt az „időszámítás előtt”? –amiről leginkább csak annyit tudni, hogy közgazdászként végeztél.

Enzsöl Balázs: Az esetem abból a szempontból tipikusnak mondható, hogy az érettségi után nekem sem volt fogalmam arról, hogy mit is akarok csinálni. Közgazdasági szakközépiskolában végeztem mint könyvelő-statisztikus. A szüleim – de főleg az édesanyám – sugallatára jelentkeztem közgazdasági főiskolára Győrbe, de oda nem vettek fel, csak később. Közben elvégeztem egy banki ügyintézői tanfolyamot is. Majd jött egy pálfordulás, és hivatásos katona lettem, elsősorban azért, hogy mihamarabb le tudjam a sorkatonai szolgálatot, de végül is ott ragadtam, ha nem is túl hosszú időre.

Közbevetőleg: bejött neked ez a katonás élet? Mert ez még messzebb van attól, amit ma csinálsz.

Azt mondhatom, hogy igen. Nekem sokat adott, mert ott mindennek derékszögnek vagy párhuzamosnak kellett lennie, szerettem ezt a fajta fegyelmet és az ezzel járó elhivatottságot is. A rossz az volt, hogy ez a dolog, amikor kikerültem csapathoz, már nem működött. Zavart, hogy fél gőzzel ment minden, és akkor azt gondoltam, hogy vagy 100 százalékosan csinállok valamit – ez alapvetés nálam –, vagy sehogy. Leszereltem, és teljesen új pályára léptem: ipa-

ri alpinista lettem. Imádtam csinálni, a pénz is jó volt, de egy fél év után rájöttem, hogy ez sem lesz egy nyugdíjas állás. Ezért hat hónap után visszamentem Győrbe a főiskolára, és közben már az is megfordult a fejemben, hogy itt fogok letelepedni. Nemcsak azért, mert élhető városnak tartottam, hanem azért is, mert jó a fekvése, közel van a szülővárosomhoz, Devcesterhez, de Ausztriához és Szlovákiához is. Már három évet eltöltöttem itt, amikor kimentem Angliába.

A kérdés költői: azért mentél ki és pont oda, amiért annyi mindenki más?

Igen, nyelvet akartam tanulni és pénzt is keresni. Nem volt könnyű időszak, hiszen a tanulást nem akartam abbahagyni, ezért egy

évet halasztottam, később pedig kintről folytattam. Nagyjából úgy nézett ki egy vizsgaidőszakom, hogy kedden hazarepültem, mindenből levizsgáztam, és csütörtökön pedig vissza. Tehát mindenre úgy kellett felkészülnöm, hogy az elsőre sikerüljön.

Egyébként jó tanuló voltál?

Igen, mondhatni a stréberek csapatát erősítettem már a középiskolában is. De hogy őszinte legyek, a diploma megszerzése főként az édesanyámnak szólt, semmint magamnak.

A szüleid egyébként mivel foglalkoztak?

Az édesapám áru fuvarozó volt, édesanyám egy gyógyszerárban dolgozott, de leginkább a családi életet vitte otthon, ami nem volt egyszerű feladat, hiszen rajtam kívül még van két fiútestvérem, egy öcsém és egy bátyám.

Ott tartottunk, hogy meglelt a diploma.

Igen meglett, de ez nem hozott változást, olyan nyira nem, hogy az egy évre tervezett Angliából végül hét év lett, de bevallom őszintén, azért jöttem el onnan, mert ekkorra már bele is fásultam egy kicsit.

A hét év nem sok idő, hogy lehet ilyen gyorsan előrelépkedni, ráadásul mindenféle szakmai előmenetel nélkül?

Kitartással és szorgalommal. Először mosogató voltam, hiszen nem vagy alig beszéltem a nyelvet, majd három hónap múlva már konyhai kisegítő, fél év után küsszakács, négy év után meg főszakács lettem.

A szakmát hogy sajátítottad el?

Az első évben arra fókuszáltam, hogyan lehetne minél több pénzt keresni. Az ember gyorsan rájön arra,

A stréberek csapatát erősítettem

a középiskolában, de a diploma megszerzése főként az édesanyámnak szólt, semmint magamnak.

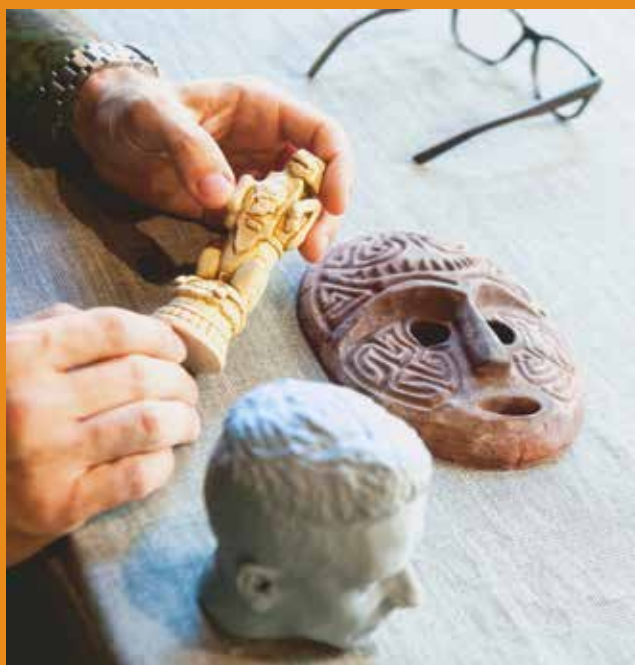
hogy ez csak úgy lehetséges, ha folyamatosan tanul, fejlődik, és ennek köszönhetően lép szinteket, amivel mindig többet kereshet. Én mindig mentem a főszakács után, kértem tőle munkákat, és kaptam is, egyre többet, egyre nagyobbakat.

Szóval a főzést teljesen autodidakta módon sajátítottad el?

Igen, ellestem a többi szakácstól.

Miután a fásultságod okán továbbálltál, hol kaptál új erőre?

Ausztriába kerültem egy Ischgl nevezetű síparadicsom egyik hegytetőn lévő éttermébe ahol az első évben „előételeztem”, majd a másodikban bekerültem a cukrászatba.

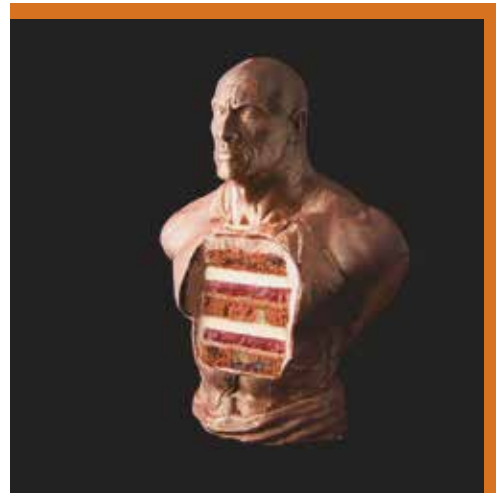

**Lehet, hogy én vagyok konzervatív,
de sehol nem kértek tőled végzettséget,
vagy legalább egy próbafőzést nem kellett
csinálnod?**

Angliában az elején még egyszer-kétszer előfordult, hogy kellett próbafőzést csinálni, de később, amikor már a cukrászattal foglalkoztam, az Instagram lett az én portfólióm. Egyébként amikor én felvételiztetek, akkor engem sem érdekel, hogy kinek milyen bizonyítványa van, hanem egyszerűen megkérem az adott jelentkezőt, hogy csináljon mondjuk egy crêpe brulée-t. Abból, ki milyen serpenyőt választ, és hogyan bánik az alapanyaggal, nagy biztonsággal meg tudom mondani, milyen szinten van a szakmai képzettsége.

**Korábban nem foglalkoztatott a cukrászat, Ausztriában mégis odasodort az élet.
Miért?**

Sok dolog a véletlenen múlik. Előételesként az embernek meghalni sincs ideje, annyi a munka, szemben a cukrászattal, ami ahhoz képest nyugdíjas állás. Ezért én már régóta gondolkodtam azon, hogyan kerülhetnék oda. Aztán három kollégám is sibaesetet szenvedett egyszerre, az egyikőjük a cukrászatban dolgozott, és ekkor mondtam a főszakácsnak, hogy jól járna velem, ha engem tenne oda. Odakerültem. Szerencsére nem voltak bonyolult desszertek, csak almás rétes, túrós rétes, császármorzsa stb. Én minden nap már tízre készen lettem mindennel, és onnantól kezdve úgy kellett csinálnom, mintha

dolgoznék. *(nevet)* Ez egy idő után unalmas és fárasztó lett, és elkezdtem recepteket olvasgatni és cukrászok videóit nézegetni, így fejlesztettem magam. Időközben rájöttem, hogy ez a hely sem egy nyugdíjas állás, mert az embert hamar bedarálja az ottani életvitel, ha nem figyel oda. Az állandó bulizás miatt könnyen és gyorsan kiégsz, ezért váltottam.

Merre?

Maradtam Ausztriában, és egy ajánlás révén elkerültem egy seefeldi luxusszállodába egy két ex Michelin-csillagos séf, Armin Leitgeb mellé, akivel úgy állapodtam meg, hogy ahány félét ledolgozok nála, annyi helyre delegál ki. Tulajdonképpen úgy is indult vele a közös munka, hogy három hétre elküldött Franciaországba.

Itt bekerültem egy fantasztikus közegbe, rengeteg receptet megtanultam, de mégsem ez volt a lényeg, hanem a szemléletváltás, amiből megtanultam, mit hogyan kell nézni, milyen alapanyagokat hogyan kell használni stb. A rákövetkező szezon előtt Szingapúrba delegált ki, ami számomra az első valódi szakmai áttörés volt.

Itt Európában nagyon sokan azt gondolják, hogy ebben a műfajban a franciák jelentik a legfelsőbb szintet. De amikor az ember kimegy a Távol-Keletre, akkor rájön arra, hogy a cukrászatot itt nagyságrendekkel magasabb szinten művelik. Szingapúrban olyan alapanyagokkal találkoztam, amikről fogalmam sem volt, hogy micsodák, és olyan technológiák, gépek, amiket az életben nem láttam még. Olyan voltam, amikor odakerültem, mint egy turista, mindent fényképeztem. Ugyanakkor nemcsak szakmai oldalról éreztem fantasztikusnak ezt az egészet, hanem emberi oldalról is. Ott nem létezett szakmai féltékenység, mindenki fogta a kezem, segítettek, tanítottak. Elvittek különböző éttermekbe,

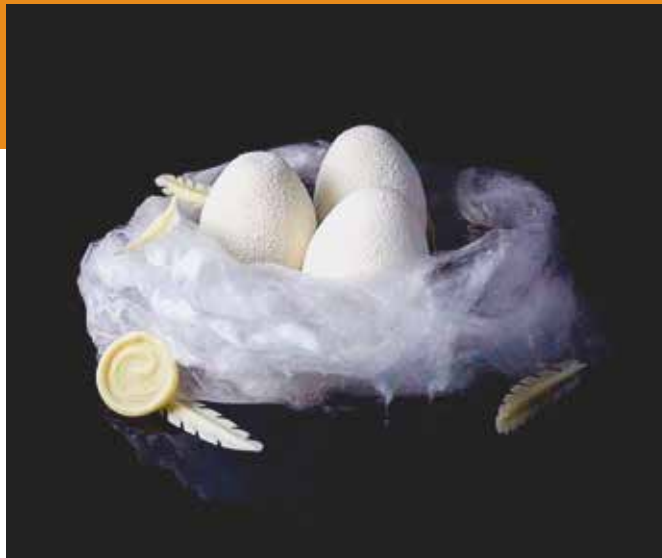

amikor elmentem például Balira, akkor elmondták, melyik étterembe, kihez menjek. Elmentem és az a valaki pedig elvitt egy másik emberhez is, az meg egy harmadiknak mutatott be. Mindennek a végén ott ültem egy pohár bor mellett olyan sztár cukrászséffel, akinek a videóit faltam, és tátott

szájjal néztem a Netflixen. Belecsöppentem egy álomvilágba, ahonnan már nem volt visszaút, teljesen beszippantott a közeg. Sajnos idehaza ez másként működik, ezért én úgy védekezem, hogy kis buborékokat vonok magam köré. Ugyanakkor az is érdekes, hogy amikor hazamegyek Spanyolországba, már ott is teljesen más a közérzet.

Azt mondtad, hazamész Spanyolországba...

Én idehaza itthon vagyok, Spanyolországban meg otthon, bár mostanság sokat vagyok itthon, de többnyire már kint élek. De azt azért még hozzáteszem, hogy hét-nyolc éven keresztül két-

laki életet folytattam. A cuccaim és a felszerelése – ami nagyjából 300 kiló – utaztattam hol ide, hol oda.

Én fejben még Szingapúrban vagyok, de ugye ez is csak egy rövid idő volt.

Utána visszamentél dolgozni ehhez a séfhez?

Igen, Szingapúr után tovább dolgoztunk együtt, majd a közös munkánk során elérkeztem a pályám másik nagy szakmai áttöréséhez.

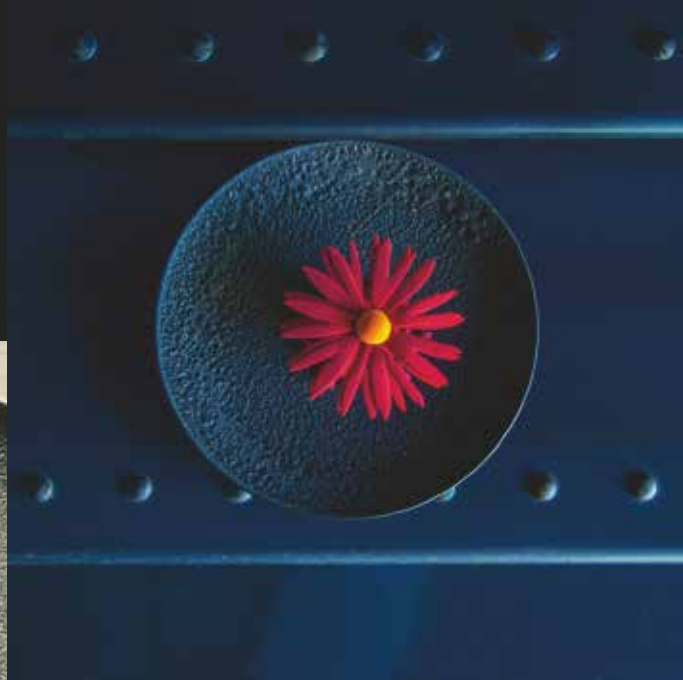
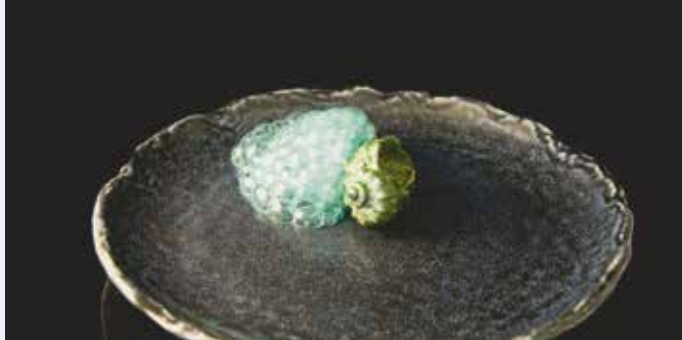
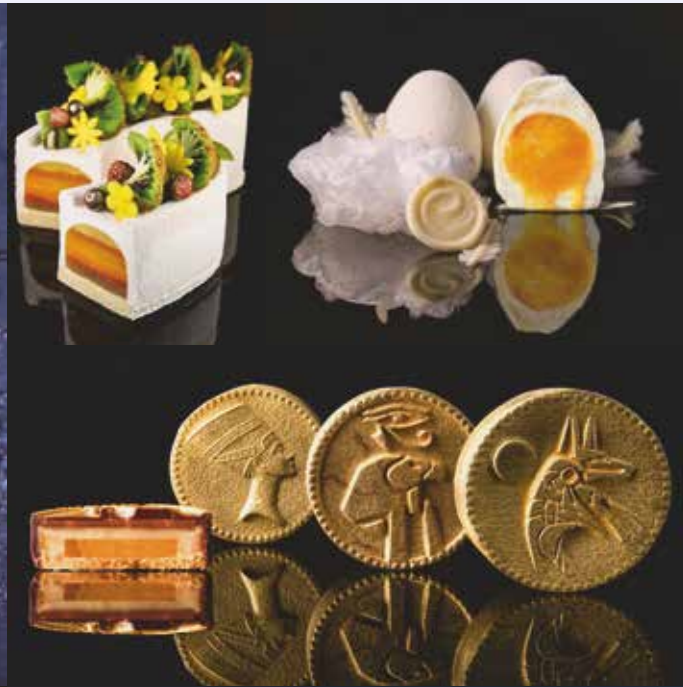
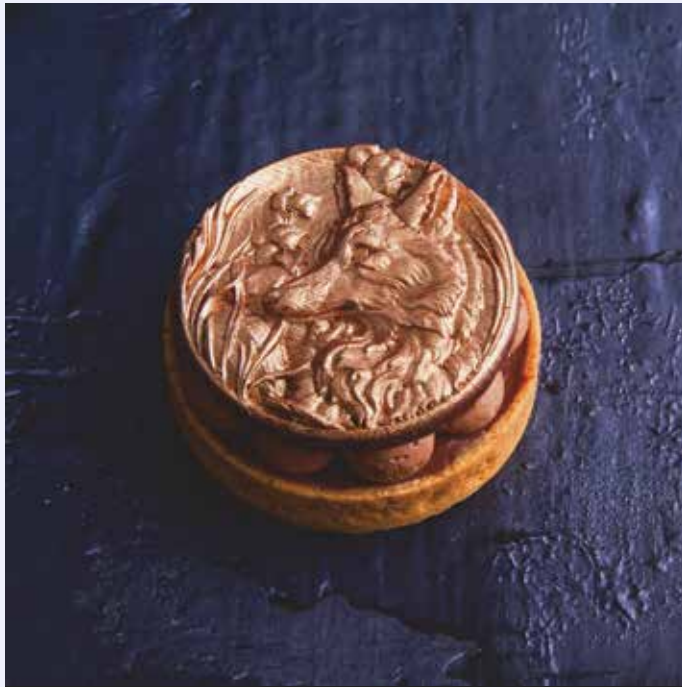
Ha egy ilyen szintű főszakács mellett dolgozik az ember, akkor az ő menüje a mérvadó, a koncepciója pedig kőbe van vésve. Én egyszer mégis előálltam azzal, hogy lenne egy másik ötletem a menü desszertjére. Márpedig ez egy

kisebb fajta szentségtörésnek számított, így történt itt is, ezért ebből az egész ötletből nyilván nem lett semmi – lesöpörte. Nyilván nem esett jól a kudarc, de mentem előre, olyannyira felszívtam magam, hogy amikor este tízkor lejárt a műszak, akkor én bent maradtam – sokszor hajnalig –, és a saját pénz-

zemből vett alapanyagokból készítettem újabbnál újabb különleges desszerteket.

Miből inspiráldsz?

Bújom az internetet, nézem a videókat, és ha látok vagy láttam egy-egy különleges desszertet, akkor arról azt gondoltam, ez nagyon jó, de én ezt sokkal jobban meg tudom csinálni. Egy interneten merített ötletnek köszönhetően készítettem el egy különleges desszertet, egy fehér-csoki tojást, fehér-csoki tollakkal, vattacukor ágyon. Amikor elkészültem, befotóztam és feltettem az internetre. Másnap reggel, amikor a főszakács kezében a telefonjával megmutatta a művemet, majd megkérdezte, hogy ezt a desz-

szertet fel tudnánk-e venni a menübe, akkor nemcsak hatalmasat neveltünk, hanem azt is gondoltam, hogy valamit jól csinálhatok, ha egy volt két Michelin-csillagos szakács ezt kéri. Ezt követően számos pozitív visszajelzést kaptam, és sokan ösztökéltek arra is, hogy próbálkozzam máshol is, mert már én is Michelin-szinten vagyok.

És ez mennyire indított be vagy el egy következő úton?

Miután Barcelona a kedvenc városom, és ott van 21 Michelin-csillagos étterem, ezért elhatároztam, hogy mindegyikhez jelentkezem. Tulajdonképpen két héten belül megjött az első válasz, mégpedig Albert Adrià egyik étterméből. Ő Ferran Adriának az öccse, aki az El Bulli éttermet vitte, ami a világ egyik leghíresebb étterme. Itt lettem főcukrász. Fél évig dolgoztam itt, majd felhagytam a hellyel, és elkezdtem a saját brandemet építeni. Az volt az alapvetésem, hogy továbbra is a prémium kategóriát képviseljem, illetve vigyem tovább, és inkább adjak el tíz tortát 1000 euróért, mint 1000-et 10 euróért. De azt is tudtam, hogy ez az út sokkal tovább fog tartani, mert sokkal lassabban jönnek az eredmények. Mindemellett számos tanfolyamot tartottam.

Ez utóbbi mondatodra ráfűzve: elég ismert voltál idehaza is ahhoz, hogy ezek a tanfolyamok jól prosperáljanak?

Abszolút, hiszen ekkorra már nagy követőtáborom volt, úgyhogy nem volt gond azzal, hogy beteljenek a tanfolyamok, sőt nemegyszer előfordult, hogy két-három kurzust is kellett indítanom, annyian jelentkeztek. A tanfolyamok mellett pedig jártam a külföldet New Yorktól, Szingapúron, Ecuadoron át egészen a Közel-Keletig, ahol másfél évig dolgoztam.

Mondhatni, hogy világpolgár lettél?

Sokáig jártam a világot, de Barcelona mindvégig megmaradt a bázisnak, több okból is. Egyfelől azért, mert nagyon élhető, mediterrán nagyváros, ahol van tengerpart, és vannak hegyek is, és nem mellesleg itt kevesebb a stressz is. Másfelől ott ért a covid is, amikor mi is beszorultunk a lakásba, és tulajdonképpen hosszú évek után ekkor éreztem meg igazán először az otthon melegét. Hiszen nem volt ritka, hogy tizenkét hónapból tízet máshol töltöttem. Ekkor döntöttük el végleg a barátainkkal úgy, hogy Barcelona lesz a fő bázisunk. Berendeztem otthon egy kis cukrászműhelyt, átálltam az online tanfolyamokra és konzultációkra, majd szépen lassan elkezdtem átköltöztetni

balazs enzsol

Alapvetésem,
hogy mindig a prémium
kategóriát képviseljem
és inkább adjak el
10 tortát 1000 euróért,
mint 1000-et
10 euróért.

a cuccaimat itthonról. Az utolsó dobozoknál tartottam, amikor megkeresett az RTL Klub. Tulajdonképpen elsőre nemet mondtam, de később, némileg a barátnőm ráhatására, végül is megegyeztem a csatornával, és így lett ebből aztán első két évad.

Számodra van feljebb, vagy inkább tovább van?

Mindig van feljebb, de mostanság inkább valóban a tovább van. Több projektben is benne vagyok, ez a hely, ahol most beszélgetünk, szintén ennek a jegyében készül, és még van néhány hasonló, amiben részt veszek. Ugyanakkor vannak saját fejlesztéseim is, számos olyan, amiken már évek óta dolgozom – de ezek még feltéve őrzött kincsek.

Azt gondolom, hogy valahol kézenfekvő lenne egy saját üzlet, akár itt, akár Barcelonában.

Őszintén szólva megpróbálnám kerülni a személyes jelenléttel járó munkát, mert akkor belekerül az ember egy véget nem érő darálásba. Ugyanis egy saját cukrászda, egy saját hely az olyan, mint egy három hónapos kisbaba, soha nem tudod otthagyni.

Mit csinálsz, ha nem desszertet?

Alszom. Többnyire korán reggel kelek és későn fekszem. Jelenleg erre a projektre fókuszálok, ezért vagyok most már pár hónapja itthon. De általánosságban – ha nincs egy ilyen típusú projekt – akkor a magam dolgaival foglalkozom, desszertet tervezek, formákat. Ilyenkor reggel kilenckor elvonulok a konyhámba, és

van úgy, hogy hajnali háromig ott vagyok. Barcelonában pedig már van egy kialakult rutinunk: reggel le szoktunk futni a tengerpartra, ott nem ritkán van egy kis hideg fürdőzés és egy kis meditáció is – utána jön a munka. Hétfévente pedig fel szoktunk menni a hegyekre túrázni. Nagyon szeretem a természetbéli kikapcsolódást.

Az már kérdeztem, hogyan inspirálódsz, de a tervezés folyamata, amit említettél, az hogy megy?

Az ötlet, hogy mit lehetne megcsinálni, bárholnan jöhet. Például amikor Balin vagyok, akkor járom a boltokat, innen jött egy balinéz maszk ötlete is, amit megformáztam csokoládéból. De csináltam már sakk-készletet, és a saját fejemet, portrémat is elkészítettem már. *(Nevet.)*

A csokiról elsőként az íze jut eszünkbe, és csak utána az alakja, ha éppen nem táblás. Nálad van e tekintetben is koncepció?

Ebben is elég céltudatos vagyok. Az említett balinéz maszk a balinéz ízvilágot jellemzi, van benne balinéz csoki, kesudió és egy kis lime is. A sakkfigurák esetében sem volt ez másként, a huszár, pontosabban a ló esetében mire asszociál az ember? A szénára, a fűre. Ezért csináltam egy szénás-füves tölteléket, szóval általában összekapcsolom a dolgokat a külső megjelenéssel. Ha például csinállok egy kenyérszerttet, akkor az kenyérízű, tehát egy balinéz maszk sem lesz soha eper-vanília.

Egy ország, térség konyháját – ha van neki – viszonylag jól be lehet határolni. A cukrászédességek jellegéből tudunk hasonló módon következtetni?

Nyilván van egy-két olyan specialitás, amiről mindenkinek rögtön egy adott ország jut az eszébe, lásd a macaront – aminek a története ugyan Velencéből ered, de mára a legjellegzetesebb francia cukrásztermék lett – vagy a kaiserschmarnt, azaz a császármorzsát, ami osztrák. Ennek ellenére én azt gondolom, hogy a cukrászat főként személyhez kötött. Ami a magyaroknak, illetve ennek a térségnek különlegessége,

akár még a francia nagy cukrászmestereknél is, az a túró.

De ha már ez szóba került, akkor meg kell említenem, hogy én nagyon örülök annak, hogy főzni és sütni nem itthon tanultam meg, ahogyan azt sem bánom, hogy nem iskolában. Úgy vélem, hogy mind a kettő valamilyen módon befolyásol, határokat szab vagy szabhat. Az oktatási rendszer betesz egy sémába, ahol megmondják neked, hogy ezt vagy azt így kell csinálni, mert másként nem működik. De ez sokszor nem így van, mert ha valaki nincs korlátok, klisék közé szorítva, akkor az ember meg tudja másként is csinálni úgy, hogy a végeredmény jó lesz. Az, hogy jó ideig Angliában éltem, többek között két nagyon fontos dologra tanított meg. Az egyik, hogy bármi lehetsz, ha kellően szorgalmas vagy és céltudatos. A másik, hogy a lengyeltől a brazilig mindenféle nemzetiségű séftől lehet tanulni.

Ennek fényében ma hogy látod a világot? Kicsit az az érzésem, mintha fejben te mindig úton lennél a szó valós és átvitt értelmében is.

Annyira felgyorsult világban élünk, hogy ez szinte mindenkit egyfajta nyomás alá helyez – és ezt nemcsak itthon, hanem mindenhol érzem. Elég csak megnézni a videók hosszát,

ahol lassan már 15 másodperc is sok. Ha az első háromban nem tudsz beletenni valami izgalmat, akkor azonnal tovább lapoznak, de hét másodperc után egészen biztosan. Régebben három hónapig tartott, amíg összeállítottam egy tanfolyamot. Volt benne tizenkét desszert, és oktattam egy évig. Ezzel szemben ma az van, hogy kitalálsz egy tanfolyamot, egy hónap alatt felkészülsz rá, leadod két nap alatt, de még vége sincs, és már kérdezik, hogy mikor lesz a következő. Egyszer csak azt veszi észre az ember, hogy saját maga után fut.

Azt már jó régen tudjuk, hogy főz az egész világ, de ugyanilyen elánnal süt is?

Szerintem igen. De itt azért több fokozatról, szintről lehet beszélni, hiszen nem mindenki szereti a bonyolult desszerteket. Egyébként számomra, aki viszont a kunsztokban gondolkodik, igazi kihívást jelent leegyszerűsíteni valamit, amit otthoni környezetben egy habverővel, egy tállal, egy géppel és egy spatulával is meg lehet csinálni. De nyilván van egy másik közönség is, aki az előbbire vevő, akinek egy olyan többlemezű tortát kell elkészíteni, amiben nemcsak egy piskóta van meg csokoládé, hanem mondjuk tizenkét rétegből áll, és ebből van, ami roppan, egy olyan réteg, ami savanykás, és van benne piskóta és nem piskóta is, és sorolhatnám. Mind a két csoportra van igény, de a legtöbbször én lepődöm meg a legjobban, amikor egy desszert-ről azt gondolom, hogy ez már annyira egyszerű, hogy a vicc kategóriába tartozik számomra, mégis imádják, és felrobban tőle az internet.

Lehet a cukrászatban trendekről beszélni, ami így vagy úgy az évek során változik, vagy ami felé megy ez a szakma?

A trendekről az a véleményem, hogyha neki állsz valamit vagy valakiket követni, akkor mindig csak futni fogsz valami után, és akkor csak követő maradsz. Ezért én megpróbálok kizárni ezeket a befolyásoló tényezőket és ráhatásokat, és valami egyedit alkotni, ami valóban én vagyok.

Manapság – ebben a szakmában pedig pláne – megkerülhetetlen a vegán, a vegetáriánus, a mindenmentes készítmények

iránti igény, melyek mindegyike, főleg ez utóbbi, igen nagy kompromisszumot igényel. Anyukám mondja mindig, hogy jó sütit csak jó lisztből lehet sütni. Hogy látod ezt dolgot?

Jól érzed, hiszen a mindenmentes ételek térnyerése az elmúlt években igencsak releváns változás, bár én inkább úgy fogalmaznék, hogy az egészségesebb és tudatosabb táplálkozás került jobban a fókuszba. És most nem a divatból gluténmentes étkezésre gondolok. Miután kétségtelenül egyre jobban nő a valós igény, ezért tudatosan átalakítottam az összes desszertemet. Ugyanakkor ezt kifelé nem kommunikálok, mert az emberekben él egy rossz beidegződés, hogy ha valami mindenmentes, akkor az nem lehet jó, finom. Ugyanakkor a legtöbb desszertem már glutén-, laktóz- és cukormentes, és vannak vegánok is, de ezt soha nem mondom meg, legtöbbször már csak akkor, amikor félig megette valaki. Nem lehet megérezni a különbséget, mert minőségi alapanyagokat használok. Minőségi csokoládét, minőségi cukorhelyettesítőket stb.

Egyébként édesszájú vagy?

Nagyon. Nagyon rá lehet kapni, elég legyen csak annyi, hogy az ember folyamatosan kóstol, ami önmagában is elég lenne a túlsúlyhoz. De kóstolás ide vagy oda, nagyon szeretem a csokit. Ha egy van otthon, azt megeszem, de ha tizenkettő van, azt is. Szóval inkább nem is veszek.

AKADÉMIA
SPORTHOTEL BALATONFÜRED

* * * *

AKADÉMIA HOTEL**** BALATONFÜRED

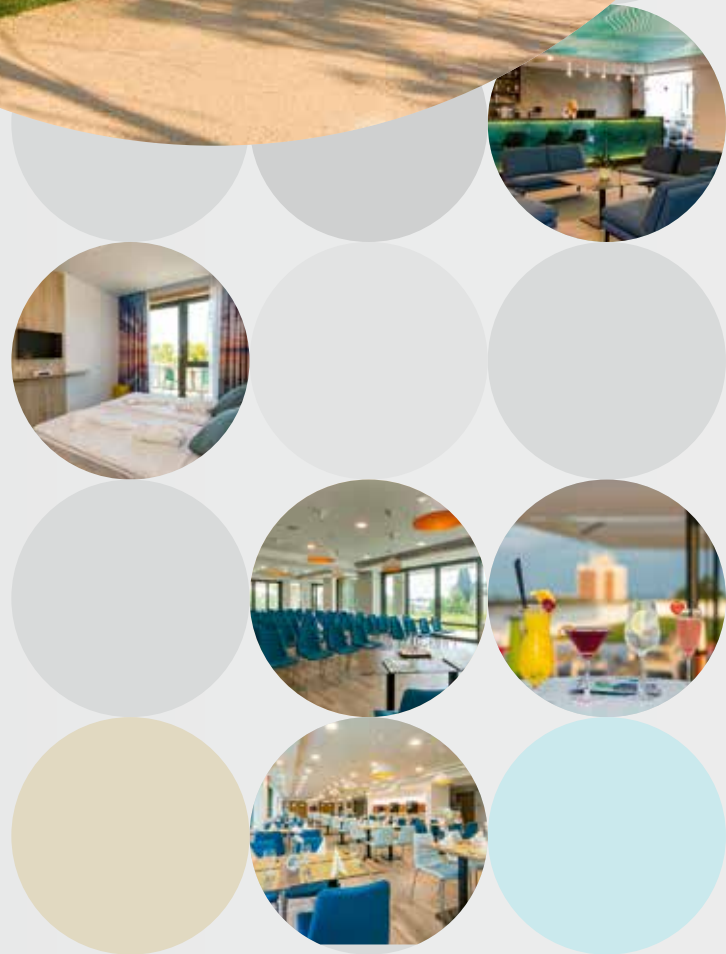
A Balaton északi partjának fővárosában Balatonfüreden a Tihanyi Apátságra lenyűgöző kilátással rendelkező modern, négycsillagos szállodánk csendes környezetben, közvetlen az uszoda mellett a városközponttól csupán 10 perc sétára található.

H-8230 Balatonfüred, Horváth Mihály utca 66.
+36 20 378 7428
info@akademiahotel.hu
www.akademiahotel.hu

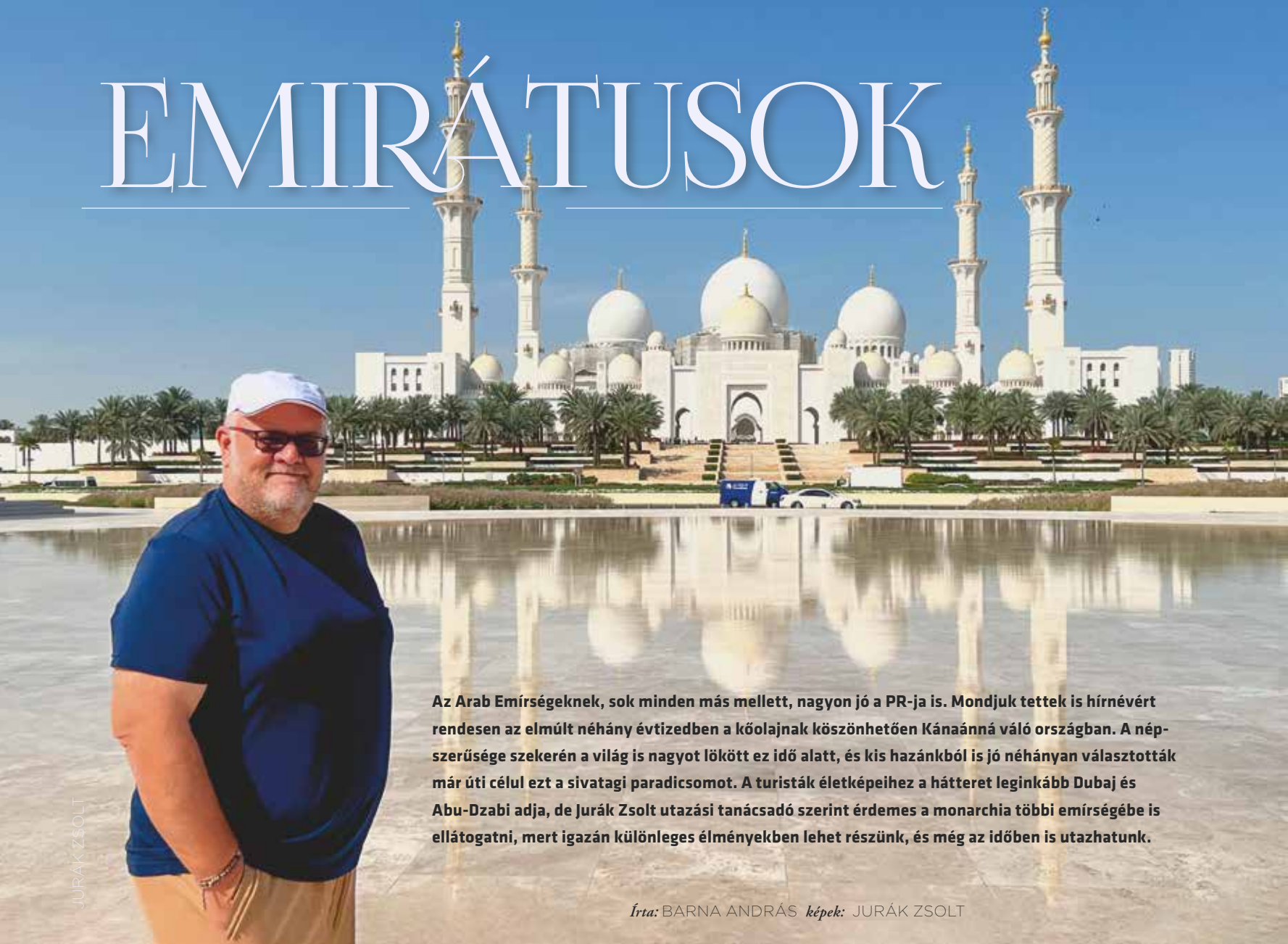
hotel & more

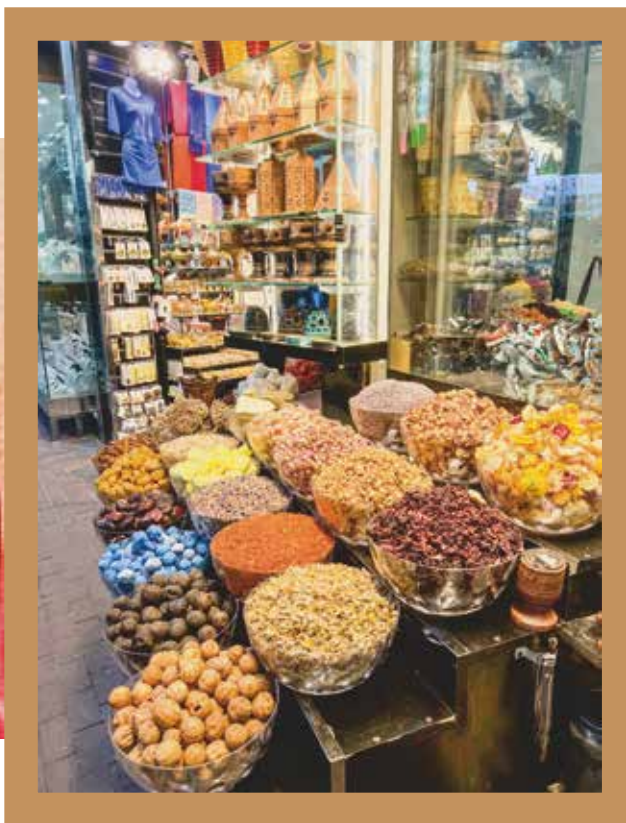
JURÁK ZSOLT
UTAZÁSI SZAKÉRTŐ ROVATA

EMIRÁTUSOK

Az Arab Emírségeknek, sok minden más mellett, nagyon jó a PR-ja is. Mondjuk tettek is hírnévért rendszeren az elmúlt néhány évtizedben a kőolajnak köszönhetően Kánaánná váló országban. A népszerűsége szekerén a világ is nagyot lökött ez idő alatt, és kis hazánkból is jó néhányan választották már úti célul ezt a sivatagi paradicsomot. A turisták életképeihez a háttérrel leginkább Dubaj és Abu-Dzabi adja, de Jurák Zsolt utazási tanácsadó szerint érdemes a monarchia többi emírségébe is ellátogatni, mert igazán különleges élményekben lehet részünk, és még az időben is utazhatunk.

Írta: BARNA ANDRÁS képek: JURÁK ZSOLT

Barna András: Már a beszélgetésünk első perceiben említetted, hogy ezzel az országgal kapcsolatban van benned egyfajta miszsiós küldetéstudat. Ezt hogy kell érteni?

Jurák Zsolt: Nemcsak egy, hanem több országgal kapcsolatban is él bennem egy személyes küldetéstudat. Thaifölddel kapcsolatban az, hogy emberek nézzék meg az ország északi részét is, az emirátusokkal kapcsolatban pedig

az, hogy az ország ne csak Dubajról szóljon. Ez pont olyan, mint amikor Indonéziába megy el valaki, és csak Baliról beszél, holott az említett országok mindegyike jóval többről szól, tehát az emirátusokat sem csak Dubajról lehet megítélni. Ugyanakkor Dubajt mindenképpen meg kell nézni, el kell tölteni ott pár napot, de mellette például Abu-Dzabi is kötelező látnivaló. Abu-Dzabiról egyébként még azt gondolom, hogy

talán rajta van egy-két ember bakancslistáján, de nagy valószínűséggel utána már nincs felírva semmi. Ez jól érezhető volt a legutóbbi, a teljes országot bejáró utam kapcsán is. A hét emírségből kettőben tényleg nincsen semmi különös, én is csak átutaztam rajtuk, ugyanakkor ott van Fudzsejra, Sardzsza, Adzsmán, ahol viszont rengeteg a látnivaló, ez utóbbi város ráadásul különleges atmoszférával bír, mert az ember úgy

érezheti magát, mintha az ötven évvel ezelőtti Dubajban járna.

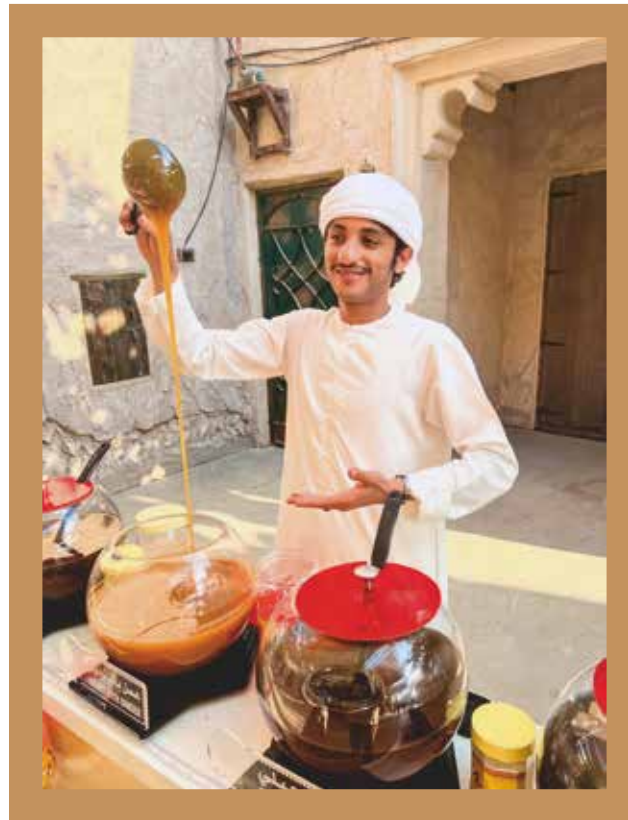
Nyilván jó megfürdeni Dubaj miliójében, ezért fókuszál a turisták jó része erre, nem?

Én is nagyon szeretem Dubajt. Imádok hajózáni az öbölben vagy sétálni az arany és ezüst bazárban. Gyönyörű a Burdzs Kalifa, aminek fel lehet menni a 125. emeletére, és gyönyörködni a fantasztikus panorámában. A hotel a Mall of the Emiratesen belül van, ahol meg lehet nézni a világ egyik legnagyobb és legszebb tengeri akváriumát is. És ha már említettem a Burdzs Kalifát, akkor emellett mindenképpen meg kell nézni a Burdzs el-Arabot is, a világ egyik legizgalmasabb és legrágább szállodáját, amit hét csillaggal jutalmaztak. Itt a legkisebb szoba is 170 négyzetméter, és mindegyikhez jár egy komornyik is, hogy csak egyet említek a kivételes szolgáltatások közül.

Azt gondolom, hogy ez nem a hétköznapi ember magassága, legfeljebb csak nyalogathatjuk a lekvárosüveget.

Megnyitásának évében még 200-250 ezer forint volt a legkisebb szoba egy éjszakára, és akkor még nagy volt bennem a kísértés, nagyon szerettem volna kipróbálni. Ez az álom mára lekerült a bakancslistámról, hiszen azóta az ár

ennek a többszöröse. Viszont egy ebédet szívesen elköltenék itt. Az utazási irodák programjában ugyan szerepel ilyen lehetőség, viszont az csak a második emeleti önkiszolgáló étteremre

vonatkozik, nem pedig a hatvan-valahányadik emeleten lévő exkluzív étteremre, ahol lehet à la carte étkezni. Ahogy a szálloda, ez sem olcsó, de talán az ember kaphat egy kis ízelítőt a Burdzs el-Arab életérzésből is.

Dubaj a legek birodalma, rengeteg dolgot ki lehet próbálni: lehet például síelni – teljesen szurreális élmény –, és ezen kívül szinte mindent, a jet-skitől a helikopterezésig, és még a Burdzs Kalifából is ki lehet ugrani, ha valakinek éppen erre van ingerenciája. Számomra Dubaj talán ezek miatt is egy kicsit mesterkél, túl turistás, ami valahol érthető, hiszen a múltjából szinte semmi nem maradt, vagy legalábbis alig. A múltidézés apró momentumai a Dubaj Deira városrészében található Dubaj múzeum és annak környéke. Itt látható, érzékelhető, honnan indult az emírség, és milyen volt mondjuk húsz-harminc évvel ezelőtt. Egyébként én húsz évvel ezelőtt jártam először itt, akkor mindenhol daruk álltak, ahogy most is, úgyhogy ebben például nem történt semmi változás. A deirai programot egy kis kompozícióval is érdemes összekötni, ami számomra mindig egy kedves része ennek a kirándulásnak.

Visszatérő kérdés: most miért mentél vissza Dubajba?

Egy nem szokványos dolog miatt. Az angolok legrégebben szolgáló hajóját, a Queen Elizabethet nyugdíjazták és eladták Dubajnak. Los Angelesben már sikerült megnéznie a Queen Maryt, amiből szállodahajó lett, ahogy ebből is, de megvan a múzeumjellege: vannak benne kiállítások és szerveznek veze-

tett túrákat is. Számomra hatalmas élmény volt végigsétálni a folyosókon, és elképzelni, hogy milyen lehetett itt az élet, amikor ez a hajó még szolgálatban állt.

Aki nem akar több száz méteres magasságokból kiugrani és repkedni, azoknak mit javasolsz?

A nagy és megfizethető élmények közé tartoznak többek között a sivatagi túrák. Jellemzően ilyenkor az embert felveszik a szállodája előtt, kiviszik a sivatagi részre, ahol különböző turisztás programokon lehet részt venni, tevegélni vagy éppen quadozni. De az út érint néhány beduin tábornot is, amiről azt gondolom,

csak akkor van ott beduin, ha éppen csoport jön, de mindenesetre jól meg van csinálva. Az estét pedig általában egy vacsora zárja. Az igazi koronát azonban a sivatagi naplemente teszi rá erre a programra, ami csodálatos.

Ha már megemlítetted a vacsorát, hogy állsz az arab konyhával?

Nem a kedvencem, számomra nem igazán gasztronómiai élmény. Ami viszont izgalmas volt ebben a kérdéskörben, ahhoz tovább kellett utazni Abu-Dzabi irányába, Adzsmánba, ami egyébként az ősi erődíjéről, erődrendszeréről híres. Adzsmánban található a világ egyik olyan pálmáültetvénye is, ami az UNESCO

világörökség része: egy hatalmas oázis, amit egy villanyautós túra keretében jártunk be. A hely egyik legizgalmasabb látványosa mindezek mellett a tevepiac. Gyorsan szóba lehet elegyedni az árusokkal, akik egy rögtönzött gyorstalpaló keretében magyarázzák el, hogy melyik teve mire való, és megmutatják, hogy milyen egy igaz versenyteve. Adzsmánban szerencsénk volt az idegenvezetőnkkel, egy indiai emberrel – mert

is méregdrága. Ugyanilyen vezetett túra keretében végig lehet sétálni a tengerparti sétányon is, ahol luxusszállodák, hatalmas irodaházak és üvegpaloták sorakoznak, majd a program végén a kézművesközpontba is elviszik az embert, ami nekem inkább bazár érzetét kelti. Amit viszont mindenképpen meg kell nézni Abu-Dzabiban, az a nagymecset. *(Dubajban nem tud az ember mecsetet nézni.)* Ez a világ egyik legnagyobb mecsete, amit az egykori uralkodóról, Zajed emírről neveztek el. Fantasztikusan szép, és ha adhatok egy tippet, akkor a látogatását este érdemes kezdeni, mert gyönyörűen ki van világítva. Hét évvel ezelőtt jártam itt utoljára, időközben felhúztak mellé egy látogatóközpontot, amit szin-

tén Zajednek, az emírségek vezetőjének tiszteletére építettek. Hatalmas tiszteletnek örvendő vezető volt, és az ő életét is végig lehet kísérni ezen a kiállítói részen.

Három emírségben jártunk már, utazunk tovább a többibe is!

Dubajt, Abu-Dzabit és Adzsmánt érdemes egy egységként kezelni, mondjuk úgy, hogy Dubaj a központunk, és onnan egy-egy napos túrák keretében végiglátogatjuk a többi helyet. Ha a másik irányba indulunk el, akkor az első állomás Sardzsza, ami nagyon közel van Dubajhoz. Sardzsát nagyon szeretem, a kultúra és a művészetek emírségének is nevezik. Odaérve húsz perc alatt harminc évet megy vissza az ember

az időben, nagyon különleges érzés ott lenni. Sardzsában is van egy erőd, ami viszonylag új. De számos múzeum van, és persze rengeteg szálloda is, ami mind arab stílusban épült, és egyetlen üvegpalota sincsen. Szinte az emírség közepén terül el egy hatalmas bazár, amolyan igazi klasszikus, amelyet az ember eredendően is elképzel egy bazárról. Feltehetően azért ilyen, mert nem a turistákra épül. Sardzsák látnivalóit bő három óra alatt meg lehet nézni.

Sardzsak után Umm-el-Kaivein következik, ami látnivalóit tekintve szegényes, mégis bűbájos. Nagyon kicsi emírség, de van itt is egy erőd és múzeum is, amik viszont nagyon klaszszak. Ízig-vérig arab a maga festett házfalaival. Az ember nehezen tudja elképzelni, hogy más-

fél órányi kocsióttal odébb ott fekszik Dubaj a maga fényes pompájával. Egyébként annak idején ezen a részen vezettek át a kereskedelmi utak, és itt álltak a karavánszerájok, amelyeknek fantasztikusan izgalmas a történetük. Ezen a részen is egy indiai idegenvezetővel mentük – olykor szinte úttalan utakon –, aki minden tudott erről a részről. A végcél ezúttal is egy erőd volt, pontosabban egy erődrom, ami az állapotától eltekintve is nagyon jól nézett ki.

Elhagyva Umm-el-Kaiveint, átléptünk Fudzsejrába. Amióta nem jártam itt, azóta egy hatalmas színházat építettek a városban, igazából egy hatalmas amfiteátrumot. Úgy tűnik, az amfiteátrumok kedveltek az arab emírségek kö-

rében, mert több helyen is láttam, hogy ilyen színházakat építettek. Ettől nem messze pedig felépítettek egy mesterséges vízesést is, ami olyan gigantikus méretű, hogy az embernek eláll a lélegzete – igazi látványosság. Fudzsejrában is van egy gyönyörű mecset, de sajnos ez – ahogy a dubaji mecsetek sem – nem látogatható. Természetesen itt is van egy erőd, sőt tulajdonképpen egy erődkomplexum; egy dombtetőn áll, és nagyon jó állapotban van, és

már a kapuja is hatalmas. Be lehet menni, körbe lehet sétálni, és megnézni a mellé épült kis házakat. Kihagyhatatlan látnivalók.

Az eddigiekből is látszik, hogy ha valaki nemcsak a Dubajra fókuszál, hanem hagy magának időt, és bejárja a többi emirátust is, akkor rájön, hogy nemcsak Dubajt kell megnézni, hogy megértsük az emirátusokat. Arra, hogy érzékeljük, hol tartanak most, és hol tartottak mondjuk negyven évvel ezelőtt, a hét emirátus meglátogatása egy tökéletes kulturális körképet nyújt.

Végszóként vegyünk magunk elé egy kockás lapot, és számoljunk!

Én mindig azt mondom, hogy egy utazásra időben fel kell készülni, ugyanis ezzel rengeteg pénzt meg lehet spórolni. Ha mondjuk valaki elhatározza, hogy egy olyan körútra megy, mint amiről most beszélgettünk, akkor érdemes a repülőjegyet már nyolc-kilenc hónappal korábban lefoglalni. A szállások között is igen nagy a szórás, és a csillagszámok sem feltétlenül az európai mércéhez igazodnak, de ez főként a kevesebb csillagú hotelekre igaz. Mert ami már

ötcsillagos, az valóban ötcsillagos szolgáltatást nyújt. Egyébként a négycsillagos szállodák jók, és az áraik sem szálltak el. Ha valaki tényleg a látnivalókra fókuszál, és nem az extrém programokra fizet be, ami égeti a pénzt, akkor mindent egybevetve nagyjából 500 ezer forintból el tud tölteni hét fantasztikus napot, tele jobbnál jobb programokkal.

**aura
HOTEL**
BALATONFÜRED

AURA HOTEL**** BALATONFÜRED

Pihentető kikapcsolódás és zavartalan csend az Aura Hotelben, ahol minden a nyugalomról és feltöltődésről szól.

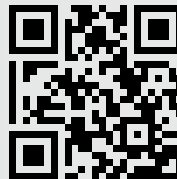
Vendégeink inspiráló környezetben vehetik igénybe a szálloda „fill up” szobai szolgáltatásait: az ingyenes szobai aquabárt, a pihentető alváskomfortot biztosító king size méretű ágyat, a relaxáló esőerdő zuhanyt valamint az organikus kozmetikumokat.

H-8230 Balatonfüred, Munkácsy Mihály u. 5.

+36 87 535 860

info@aura-hotel.hu

www.aura-hotel.hu

„SPORTRÉK”

MAROZSÁN FÁBIÁN,
VALKUSZ MÁTE

TÖBB MINT menedzsment

Sportszerető ember vagyok, de azt azért túlzás lenne állítani – egy-két kivételtől eltekintve –, hogy bármelyik sportcsatorna oda tud szegezni a televízió elé. Ennek ellenére nálam is előfordul, hogy „az éjjel soha nem érhet véget”. Igaz, a most következő beszélgetés nem pont egy olyan klasszikus értelemben vett sporttörténeti pillanat, amikor dalra fakad az ember, mindenesetre lúdbőrös lett a karom, hogy olyan sportemberekkel beszélgethettem, mint Marozsán Fábián és Valkusz Máté teniszezők, edzőik és mentoruk, Somogyi Zsolt. De hogy hogyan kerültem velük egy pályára – nos, ezzel indul a történet.

Írta: BARNA ANDRÁS *képek:* BALOGH RÓBERT, BOR PÉTER, MTSZ

Egy kellemes szeptemberi hétvégén a keszthelyi Helikon Teniszcentrumban rendezték meg a Davis Kupa soron következő osztályozó fordulóját, ahol a magyar csapat a törökökkel mérkőzött és győzött. Az edzésnapra a két sportoló mentora, Somogyi Zsolt invitált meg, akivel egy bő évtel ezelőtt ismerkedtem meg egy másik interjú alkalmával, kapcsolatunk pedig megmaradt. Zsolt a Somogyi Elektronik tulajdonos-ügyvezetője, a második generációt képviseli a 40

éves családi cégben, és számára a tenisz múlhatatlan szerelem. Nem csoda, hiszen hatévesen fogott először ütőt a kezébe, junior válogatott, többszörös országos és vidékbajnok és még negyvenkétévesen is játszik a szuperligában. Később a karrier útja mégsem a sport, hanem az üzleti élet felé viszi. Leginkább kapitánynak és vezetőnek tartja magát, amit az is igazol, hogy győri csapatával hét év alatt négy bajnokságot és három ezüstérmet nyert, és mindemellett a Davis Kupa válogatott három tagja is náluk játszik.

Valkusz Máté hat, Marozsán Fábían négy éve csatlakozott Zsolthoz, akivel két és fél éve dolgoznak szorosan együtt. Máté jelenleg a 220., Fábían pedig a 91. a világranglistán, aki a spanyol Carlos Alcaraz legyőzésével végleg beírta magát a magyar tenisz történetébe.

Noha a tenisz egyéni sport, rendszeresen csapatként említem őket, amiért némi feddést is kaptam. De olyan szimbiózist véltem felfedezni közöttük – beleértve ebbe Zsoltot és a két fiú edzőjét is –, hogy mindig ez a szó jött a számra. Összejövetelünk végére számomra az is bizonyóságot nyert,

BALÁZS GYÖRGY, MAROZSÁN FÁBIÁN, SOMOGYI ZSOLT, VALKUSZ MÁTÉK, HAJDUSIK ROMAN

hogy a két fiú és Zsolt kapcsolata túlmutat a sporttársi viszonyon; barátok, aminek egyik ékes bizonyítéka az is, hogy az interjú alatt többször is egymás nevében is beszéltek.

Ha van bármilyen konklúziója ennek a beszélgetésnek, az az, hogy a sportban, ami már jó régen iparágga fejlődött a világban, léteznek olyan „zöld szigetek”, amelyek némileg szürreális módon nemcsak az anyagi érdekek mentén, hanem az emberi értékekre épülnek, és így fejlődnek.

A dreamteammal a délelőtti edzésük után találkoztam, de még láttam rajtuk, hogy fejükben ott pattog a labda, és persze a hétféle esélylatogatá-

sa. Időbe telt, míg „elnyertem az adogatásukat”, ám utána valódi könnyed, nagy nevetésekkel tarkított beszélgetés következett.

Barna András: Ki hogyan került közel a teniszhez?

Valkusz Máté: A szüleim élsportolók voltak, így odahaza fel sem merült, hogy én ne csináljak valamit. Számos dolgot kipróbáltam, a teniszhez a bátyám edzésein kerültem közel, de mivel csak ötéves voltam, ezért ütőt nem adtak a kezembe, legalábbis egészen addig, amíg szó szerint ki nem sírtam magamnak. Az edző tehetségesnek talált, ennek köszönhetően pedig szinte már másnap mehettem én is edzésre.

Marozsán Fábían: Az édesapám és a testvérem is teniszezett amatőr szinten, általuk kerültem közel a sporthoz. Mátéhoz hasonlóan én is a pálya szélén múltattam az időt, és jobb híján csak labdát szedtem. Egy idő után nekem is elegendő lett ebből, játszani akartam. Az édesapám tanította meg nekem az alapdolgokat, majd később, amikor már jobban belerázódtam, elkezdtem versenyekre járni, és szépen elindultam egy karrierépítő úton, ha fogalmazhatok így.

Hol volt az a pont, ahol egymásra találtatok?

Somogyi Zsolt: Fábi és Máté együtt edzettek a Nemzeti Edzőközpontban, majd mind a ketten lekerültek Győrbe, a férfi superligacsapatba, ahol együtt is játszottunk. Itt az idők során egyre jobban megismertük egymást, mondhatni, baráti viszonyba kerültünk. Szóval mindennek az origója Győr volt.

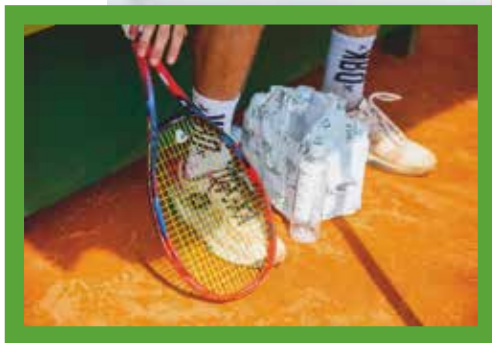
Hogyan lépett szintet a közöttetek lévő kapcsolat?

Zsolt: Tulajdonképpen semmi nem volt eltervezve, kis lépésekkel és problémák megoldásával kezdődött minden, aztán elmélyült a viszony a fiúk és közöttem, egyre jobban megbíztunk egymásban. Mára kinötte magát ez a dolog, és ez idő alatt tudtam segíteni őket egy jó rendszerszemlélet és hatékonyság kialakításában is, mert azt vallottam, ha már az erőforrásaik megvannak, akkor azokat próbáljuk meg úgy csoportosítani, hogy valóban hatékonyak legyenek, ami pedig hiányzik, azt pótoljuk. Mostanra már menedzsmentszinten működünk, tehát minden őket érintő dolgot felügyelek és próbálok a jó irányba terelni.

Fiúk, volt bennetek is egy kimondatlan igény egy olyan fajta mentorálásra, ami Zsolt segítségével egy szépen lassan jó irányban mutató modellé vált?

Fábián: Ebben az egész dologban van egy fajta kölcsönösség. Zsolttól rengeteg segítséget kaptunk pályán belül és kívül is, ami jól kiegészítette a rendszerünket. Szóval, ahogy Zsolt is említette, nem volt semmi eltervezve, de ahogy múlt az idő, az egészbe jól belerázódtunk. Annyira jól és gördülékenyen ment és megy minden, hogy ez nemcsak az én teniszemhez, hanem az életemhez is sokat hozott. De szerintem ezzel Máté is ugyanígy van.

Mind a kettőtök családjában ott volt a tenisz, ami egy sokáig meglévő támasz lehet, de ugyanakkor valahol véges is. Ezért gondolhatta bármelyikőtök is azt, hogy külső erőforrás – kvázi segítség – kell a jobb eredmények eléréséhez? Az erőforrás esetében nemcsak az anyagi oldalra gondolok.

Máté: 16-17 éves lehettem, amikor elkerültem otthonról és önállósodni kezdtem, ekkor ismertem meg Zsoltot, aki a győri csapat kapitánya volt, ő segített átvészelnem a legkritikusabb időszakomat. Az évek során barátok lettünk, sőt ma már a családunk barátja is.

Zsolt, tudom, hogy a tenisz számodra egy örök szerelem, szívügy, de most már egy másik magasságban vagy, ami több a sport szereteténél. Ez már egy misszió, ahogy az egészet mentorárod.

Zsolt: Egész életemben fontos volt az értékteremtés, és az, hogy ezt pont egy olyan sportágban tehetem meg, ahol én is valaha – nyilván egy másik szinten – ott voltam, még fontosabbá teszi számomra a dolgot, és még közelebb hozza hozzám. Mindemellett imádom a fiatalokat, és persze azt is, hogyha működik egy projekt, és összeáll a rendszer, mint egy puzzle. Nagyon örülök, hogy ez így létrejött, mert az egy óriási érték, amit a fiúk képviselnek.

Jó ideje együtt dolgoztok, sőt korábban említetted, hogy már menedzsmentszinten működik a közös munka. Hogyan alakult ez így, és milyen stáb dolgozik a fiúk mellett? Eddig konzekvensen

kerültem a szponzor szót, de tény, hogy te egyfajta támogatójuk is vagy.

Zsolt: A kapcsolatunkból és a teendőimből adódóan nem szeretem, ha menedzserként említenek, noha nyilván vannak olyan részei a munkámnak, amikor ilyen feladatokat is el kell végezni. De én a hétköznapi létben is az emberi oldalról közelítek. Jöhetnek pillantok, helyzetek, hogy valamilyüknek szüksége van egy barátira, tanácsadóra egy olyan emberre, aki felé bizalommal fordulhat. Minden ilyen esetben átbeszéltük az igényeket, a helyzetet, és ennek fényében tudtam tanácsot adni. Mint a fiúk csapatmenedzsere az én feladatom az egész rendszer kialakítása és a számukra

szakmailag és emberileg is legjobb szakemberek kiválasztása és munkájuk összehangolása.

Máté már kilépett a teniszszövetség úgynevezett „Next Gen” programjából, Fábí pedig szintén hamarosan ezt teszi, hiszen ő is eléri a 24. életévét. Tulajdonképpen most fognak elindulni az igazi önállósodás felé, és egy ilyen helyzetben jó, ha áll mellettük valaki a családjukon és a barátaikon kívül, aki kellő szakmai tapasztalattal rendelkezik és tud irányt mutatni. Nemcsak abban, hogyan legyenek hatékonyak és sikeresek, hanem abban is, hogyan legyenek jó emberek, ami nagyon fontos.

A döntések hogy születnek, akár egy edzőválasztás esetében?

Zsolt: Az igények megfogalmazódnak, hogy éppen mire van szükség – legyen szó teniszedzőről, kondiedzőről, fizioterapeutáról, masszőrrel, orvosi háttérrel, sajtóról, sportpszichológusról, dietetikusról vagy éppen a szponzorokról. Ez egy komplex és felelősségteljes feladat, aminek a megszervezése és összehangolása sok munkával jár együtt. Ugyanakkor minden ilyen meg szoktunk beszélni, több alternatívát is végiggondolunk, és mindig személyre szabottan döntünk. Hiszen a két fiú két különböző személyiség, mindkettejüknek másra van szüksége adott helyzetben és természetesen edzőben is.

Fábí: Én úgy látom, hogy Máté és köztem van egy elég erős párhuzam, hiszen sokszor mind a kettőnknek ugyanarra van szüksége a jó teniszkarrierhez. Ez a két vonal nyilván olykor eltávolodik egymástól, hiszen van úgy, hogy például Máténak éppen több szponzorra lenne szüksége, nekem pedig a meglévő rendszeremet kellene jobban optimalizálni, amihez mondjuk be kell hozni még két szakembert.

Tudnál erre példát mondani?

Fábí: Máténak az elmúlt másfél-két évben nem volt egy olyan állandó edzője, akihez fordulni tudott volna, mert a szövetségben belül az edzők kérdésében a rendszer másként épül fel. Ekkor Zsolt segítségével Hajdusik Roman került Máté mellé, akivel felépítettek egy olyan új rendszert, amiből majd ki lehet hozni a maximumot.

Én még az idén én részese vagyok a szövetség „Next Gen” programjának, ami rendben is volt és nagyon hálás vagyok mindenkinek az elmúlt

öt év támogatásáért. Tavasszal azonban eljött az idő, hogy az egész rendszeremet újragondoljak és elinduljak a saját utamon. Ez eddig nagyon jól sikerült, de folyamatosan azon vagyunk, hogy ez még jobb legyen akár egy-két új szakember bevonásával.

Mit kell érteni ebben a sportban a rendszer alatt?

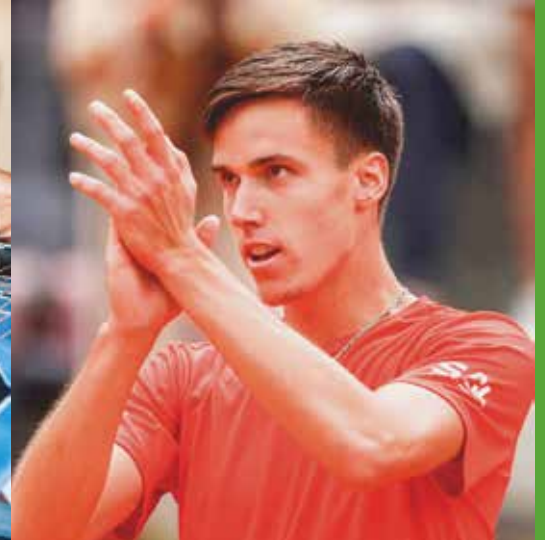
Fábí: Itt arra gondolok, hogy legyen egy jó tenisz- és egy jó kondiedző, egy jó fizős, egy jó orvos, dietetikus, és még pár olyan jó szakember, akikkel egy ilyen karrier jól tud működni. De még nagyon sok embert fel lehetne sorolni. De hogy éppen milyen segítőkre van szükség, az személyiségfüggő is, például van, aki sportpszichológussal dolgozik, más pedig kineziológussal. Én például mind a kettőt. Összességében azt gondolom, hogy a meglévő rendszeremben ahhoz, hogy még profibb legyek, mindent még jobban személyre kell szabni. Ezért megpróbáltunk ebbe a meglévőbe vérfrissítést hozni, ennek a lépésváltásnak köszönhetően lett új edzőm is, Balázs Gyuri személyében. Mindemellett egy teljesen új csapatot is kiépítettünk körém, és számomra ez most a legmegfelelőbb felállítás. Szóval azt látni kell, és szeretném is, ha mindenki látná, hogy a fejlődéshez tūpontos optimalizálásra van szükség. Mi mindezeket a lépéseket Zsolttal megvitattuk, beszélünk emberekről, edzésekről, versenyekről, és megbeszéljük azt is, hogy miben kell még továbblépni, és mi kell ahhoz, hogy még sikeresebbek tudjunk lenni. És ennek a jövőben is így kell működnie, hogy még jobbak tudjunk lenni.

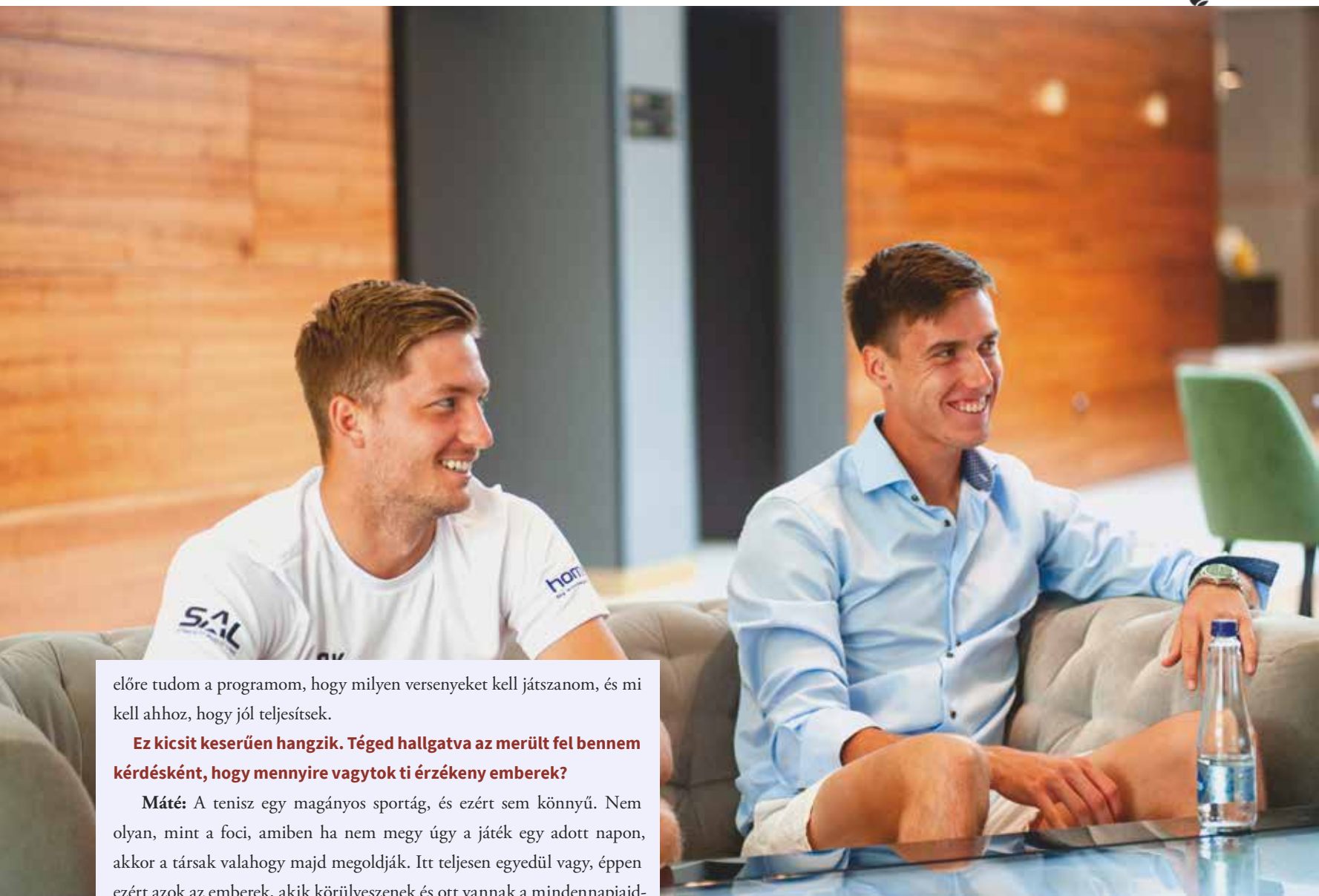
Máté?

Máté: Én is részese voltam korábban a „Next Gen” programnak amiért én is nagyon hálás vagyok, de utána hirtelen úgy éreztem, hogy nincsen senkim és semmim. Tulajdonképpen csak elindultam a nagyvilágba, nem volt edzőm, sem kondiedzőm, sem orvosom, sem dietetikusom, sem masszőröm és még barátom sem. *(Nevet.)*

De most már van?

Máté: Ezek közül már mindegyik van. *(Nevet.)* És ma már mindegyikük hozzám tesz annyit, hogy nagyságrendekkel jobban tudok teljesíteni. Korábban mindig a szövetségi protokoll szerint ment, ami számomra nem mindig volt optimális. Visszatekintve azt gondolom erről, hogy mondjuk tíz lépésből jópár kimaradt. Ezzel szemben ma már hetekkel, hónapokkal

előre tudom a programom, hogy milyen versenyeket kell játszanom, és mi kell ahhoz, hogy jól teljesítsek.

Ez kicsit keserűen hangzik. Téged hallgatva az merült fel bennem kérdésként, hogy mennyire vagytok ti érzékeny emberek?

Máté: A tenisz egy magányos sportág, és ezért sem könnyű. Nem olyan, mint a foci, amiben ha nem megy úgy a játék egy adott napon, akkor a társak valahogy majd megoldják. Itt teljesen egyedül vagy, éppen ezért azok az emberek, akik körülveszenek és ott vannak a mindennapjaidban, nagyon meghatározzák a teljesítményedet.

Fábián: Én is hasonlóan szenzitív vagyok. Nekem talán annyival más a helyzetem, hogy nálam volt egy alap, ami működött.

Máté, az új időszámításod szerint egy tízes skálán most hol látod magad, testben-lélekben?

Máté: Nagyjából a hetesnél tartok, és úgy érzem, hogy mostanra sikerült jól összeraknunk a dolgokat, nyilván lehetne mindent még profibban csinálni, hiszen mindennél lehet vagy van jobb.

És számodra mi van a tízes ponton?

Máté: Az lenne a legjobb, ha sosem lenne tízes, mert így mindig arra

törekednék, hogy tízes legyek. Nyilván a tízes az lehetne, ha elérted a ranglista legtetejét. Most nagyjából a 225. helyen vagyok, a sérülésem előtt pedig a 200. voltam. De szerencsére rengeteg idő van még hátra az évből, és sok olyan pontom van, ami beszámít majd. A jelenlegi formámat tekintve a 150. helyre tenném magamat, azaz ott kellene tartanom, ha nem jön közbe a sérülésem. Ennek fényében jövőre a 150. helyről szeretnék indulni.

**Ha már a ranglistánál tartunk:
Fábi, te beírtad magad a magyar
tenisz történelmébe az Alcaraz elleni
győzelmeddel, és olyanok is megismer-
ték a neved, akik nem követik
a sportot. Nem melleleg három
hónapja benne vagy az első százban.
Hogyan éled meg ezt a dolgot?**

Fábián: Kétségtelen, hogy ma már többen ismerik a nevemet, aminek nagyon örülök. Ugyanakkor ezt a győzelmet egy nagyon hosszú út és sok munka előzte meg, amiről nem gondolok többet, mint azt, hogy ez is csak egy állomás a karrieremben.

**Ilyenkor tipikusan automatikusan
megemelkednek az elvárások.
Mennyire nehéz viselni ezt a győzel-
met? Inspirál vagy nyomaszt?**

Fábián: Is-is, mind a kettő, próbálok nem túl nagy hangsúlyt fektetni erre, de mivel elég érzékeny vagyok, ez nem mindig működik. Vannak olyan napok, hetek vagy meccsek, amikor plusznyomásként nehezedik rám, máskor meg egyáltalán nem izgat. Az ember mindig tisztában van azzal, hogy az adott mérkőzés mennyire az ő szintje.

**Mit gondoltál az Alcaraz elleni meccsről, amiről pontosan tudtad,
hogymég nem a te szinted?**

Fábián: Valóban nem az én szintem, ugyanakkor azt is gondoltam, hogy amennyire lehet, megpróbálok tisztességesen helytállni. Ez lett belőle. *(Mosolyog.)* És ha nem is történelem íródott, de egy világelső ellen játszani nagy dolog.

Te hol érzed magad tízes skálán?

Fábián: Amikor a Máté megkapta ezt a kérdést, akkor én is elkezdtem ezen gondolkodni. Nekem egy kicsit más az utam volt, mint neki. Az elmúlt időben számos változás történt körülöttem, jött egy szintlépés is, és mindemellett úgy érzem, hogy minőségben is tudtam fejlődni. Mégsem mondanék szívesen számot, mert az ember nyilván mindig a legjobbra törekszik. Még vannak olyan lehetőségek, amiket ki lehet és ki kell használni. Mind a ketten fiatalok vagyunk, remélhetőleg hosszú út áll még előttünk, amiből szeretnénk kihozni a maximumot.

**Jelenleg a világranglista 91. helyén
állsz, de voltál már 82. is, ami szintén
azt igazolja, hogy jó az irány. Hogy
érzed, a helyeden vagy ezzel a helye-
zéssel, vagy lehetnél jobb helyen?**

Fábián: Azt gondolom, hogy igen, de nem az a cél, hogy ezt megtartsam, hanem hogy feljebb kerüljek.

**A jelenlegi nemzetközi mezőnyben
milyen esélyeitek vannak a feljebb ke-
rülésre? Közrejátszhat ebben az a csa-**

patszellem, amiben ti most dolgoztok, vagy ez főként pénz kérdése?

Fábián: Előrébb lépni mindig lehet, de ahhoz, hogy a csapat működjön, elengedhetetlen az anyagi forrás, támogatás, hiszen mindig lehet jobb szakemberekkel együtt dolgozni. Ugyanakkor mindennél fontosabbnak

tartom, hogy mi, játékosok akarjuk ezt az előrelépést és fejlődést, mert igazából rajtunk múlik ez az egész.

Máté: Én ennek az útnak a legelején járok, és nálam még nincsenek látványos elemei ennek az egésznek, hiszen alig versenyeztem, és nem olyan régen épült fel az a stabil rendszerem, amiről már korábban beszéltünk. Juniorként ugyan nyertem már egy Challenger tornát, de úgy gondolom, hogy igazából most fogok elindulni.

Zsolt: Ha már a számoknál tartunk: én úgy gondolom, hogy mind a két fiú reálisan látja önmagát. A csapat és azok az emberek, akik őket körbeveszik, tökéletesen alkalmasak arra, hogy ebből a hetes-nyolcas értékelésből akár 9 vagy 9,5 csináljanak. Tudjuk az utat, azt, hogyan kell fizikálisan, ütéstechnikában vagy akár fejben, hozzáállásban fejlődni. E tekintetben a fiúkban abszolút van tartalék. Azt remélem, és már most megkockáztatom ezt a kijelentést, hogy ha két év múlva ugyanígy beszélgetünk, akkor már mind a két játékos ott van a top 50-ben, de ha esetleg nem, akkor is nagyon a közelében.

Némileg álnaiv a kérdés: mennyire fokmérő a világranglistán elért hely? De úgysis kérdezhetném: ebben méri a sikert?

Máté: Egy teniszezőnek egy évben a legjobb 16 eredménye számít, ehhez 30 versenyt le kell játszani, hogy jó vagy nagyon jó eredménye legyen. Ehhez egy egész évet le kell versenyezni, már csak azért is, mert az évfordulón az előző év legrégebbi versenyeredménypontja kiesik. Tehát mondjuk a január 5-én szerzett pont a rákövetkező év január 5-én törölődik az értékelés-

ből. Jóformán hétről hétre versenyezned kell, hogy a helyezésed megtartsd, vagy az előző évinél jobbat produkálj. Ez egy nehéz feladat, mert évről évre hozni kell a szintet, vagy természetesen még jobbat. Ha bejön egy hosszabb sérülés vagy kiesés az adott évben, akkor az ebből fakadó hátrányt nagyon nehéz ledolgozni.

Harminc versenyen részt venni sem kevés, de finanszírozni sem. Mekkora költségvetéssel számoltok, ha ez publikus?

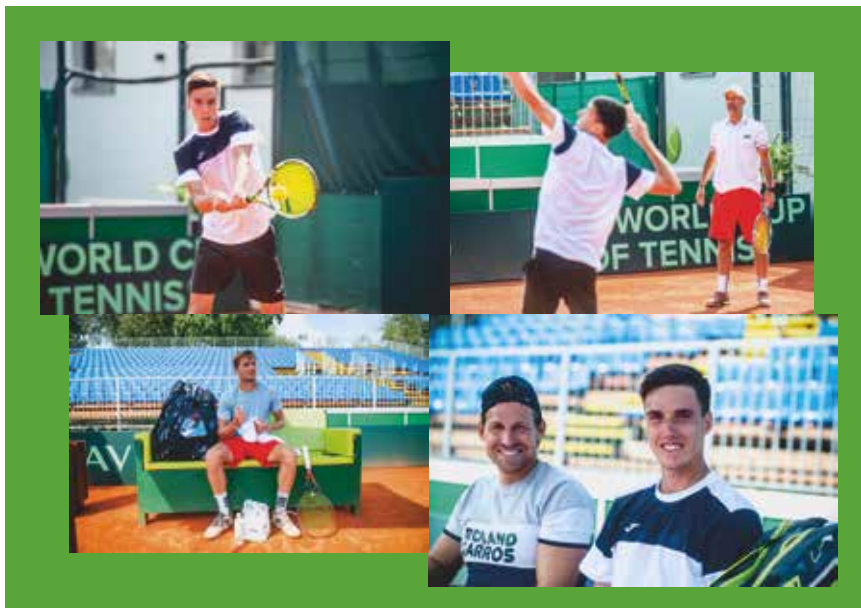
Zsolt: Egy évre vetítve nagyjából 30 és 50 millió forint között mozog egy-egy játékos költségvetése, a kiadások legnagyobb hányadát az utazások és az edzői díjak jelentik.

Gondolom, hogy a bevételi oldal egy jó részét a szponzorpénzek teszik ki, de mennyire lehet támaszkodni a pénzdíjas versenyekre? Hogy részesülnek ebből a játékosok?

Zsolt: Minél tovább jut a fordulókban valaki, annál nagyobb a pénzdíja, és persze az is fontos, hogy milyen nagy versenyről van szó.

Máté: A nemzetközi teniszben, ha 250. vagy a világon, akkor nagyjából

innentől lehet minimálisan keresni. Addig legfeljebb csak egyensúlyban tarthatod a költségeidet. A 250. helytől már elkezdhet az ember Grand Slam tornákon is játszani, ahol már többet fizetnek, és onnantól lehet már valamelyest profitálni. Ha valaki pedig eléri a top 100-at, onnantól mondhatjuk azt, hogy kezd kifizetődni az egész. Ennek fényében lehet azt mondani, hogy száz játékos él meg jól a teniszből, mert ott már főtáblán vagy Grand Slameken játszik, és egy sor nagy versenyen is, ahol több a szponzor

és nagyobb a pénzdíjazás. A feladat tehát, hogy eljussunk a top 100-ba, és ott legyünk legalább öt évig, mert ezután már a nemzetközi szövetség, az ATP is havi díjat fizet.

És idehaza ez hogyan működik?

Fábián: 22-23 éves korunkig támogat a hazai szövetség, ha hozzuk azt szintet, amit elvárnak tőlünk, ha nem, akkor minden saját költség. Azokat a pénzdíjakat, amit nyerünk, visszaforgatjuk a versenyzésbe.

És idehaza mekkora a támogatói kedv a teniszt illetően?

Máté: Sajnos e téren nincsen tolongás, ha valaki még támogatóként jelentkezik, akkor az egy teljesen rendhagyó konstrukcióban működik. Kvázi befektetésként, amiből rendszerint a támogató profitálni akar. Szóval olyan, mint Zsolt, gyakorlatilag nincsen.

Játszotok párosban is, de előfordul, hogy olykor ellenfelei vagyatok egymásnak. Mennyire dúl köztetek a rivalizálás?

Máté: Szerencsére egyikünkben sincs irigység vagy féltékenység. Semmilyen rivalizálás nincsen közöttünk, azon kívül, hogy próbáljuk egymást utolérni, egészen pontosan most leginkább én a Fábit.

Fábián: A versenysportból nem lehet kizárni a rivalizálást. De azt is látni kell, hogy a jelenlegi élvonalban van 4-5-6 játékos, akikkel mi együtt élünk, együtt edzünk és együtt utazunk, szóval mondhatjuk, hogy szinte mindenki tud mindent a másiktól. Az egészséges versengés sajátja, hogy az ember mindig utol akarja érni és le akarja győzni a másikat, ebben nincsen kivetnivaló. És, ahogy Zsolt is szokta mondani, négyen is elférünk a top 100-ban, szóval az legyen a legnagyobb problémánk, ha már bent vagyunk, és egymás ellen kell játszsanunk. Szerintem egy ilyen helyzetben mindenki csak összehetné a kezét, mert odaértünk, ahova szeretnénk, még akkor is, ha az ember mindig többet és többet akar.

Majdnem biztos, hogy korai a kérdésfeltevés, de szoktatok azon gondolkodni, hogy mi lesz majd a teniszkarrier után?

Fábián: Részemről röviden az a válasz az, hogy nem. Most nem ez a prioritás az életemben, de jogos a kérdésfeltevés, mert ezen is kell gondolkodni, és nem lennék őszinte, ha azt mondanám, hogy még soha nem fog-

lalkoztam ezzel, de még korainak érzem. Nem tudom, hogy Máté mennyire szokott ennyire előre gondolkodni.

Máté: Én szoktam ezzel foglalkozni, de a magyar példákól kiindulva ma azt gondolom, hogy a későbbiekben nem szeretnék a tenispályán maradni, legalábbis oktatási vagy profi edzői szinten biztosan nem. Mert úgy gondolom, hogyha már negyven évig napi szinten megszakadtam a tűző napon vagy télen a háromfokos sátorban, akkor ugyanezt nem szeretném folytatni óraadóként a pályafutásom után. Nekem az a célom, hogy a tenisszel meg tudjak teremteni egy jó egzisztenciát, és később vállalkozóként jól tudjam befektetni a pénzemet. És ebben benne van az is, hogy adott esetben fiatal tehetségeket támogassak. És persze sok minden olyat bepótolni, ami a sport miatt kimaradt az életemből.

Sok szó esett a kettőtök közötti barátságáról, aminek alapfeltétele, hogy megmondjuk egymásnak a tutit, akár az adott játékaál szemben, vagy akár jó tanácsként egy ellenfélle szemben. Ez működik nálatok?

Máté: Ez abszolút működik, akár kendőzetlenül is, de nem vesszük magunkra soha, ha a másik megjegyez valamit.

Fábián: Ha ismerjük az ellenfelet, akkor meg szoktuk beszélni, hogy mire figyeljünk oda. És ez szerintem megint bizonyítja, hogy nem rivalizálunk.

Vitán felül áll, hogy hihetetlenül eltökéltek és céltudatosak vagyatok. Ha van a teniszen kívül élet, akkor abban mit csináltok olyankor?

Fábián: Nincsen különösebb hobbim, de az autókat nagyon szeretem. Ezen kívül azt a rövid időt, ami van, a családdal, barátokkal töltöm.

Máté: Ahogyan Fábi is mondta, szabadidőből nagyon kevés van. Ami engem kikapcsol, azok a kutyúk, a számítógép és a Playstation. De szeretek főzni, étterembe is sokat járunk, és a barátaimmal is sokat vagyok. Ezek a dolgok töltenek föl.

AZ EDZŐK

Az interjúhoz afféle szürke eminenciásként a két fiú edzői is társultak. A két szakember – Balázs György és Hajdusik Roman – néhány hónapja csatlakozott a stábhoz, és vált tagjává annak a rendszernek, aminek célja, hogy még magasabb szintre emelje a két sportoló felkészültségét.

Balázs György Fábíán edzője, maga is válogatott játékos volt, tíz évet töltött el a Davis Kupa sorozatban. Saját bevallása szerint talán idejekorán

Barna András: Eddig csak kívülről voltatok részesei ennek a beszélgetésnek, és túl sok idő sem telt el azóta, hogy ki-ki együtt dolgozik a maga játékosával. Ti hogyan látjátok ma őket?

Balázs György: Én azt látom, hogy Fábíának nagyon kellett már egy individuális képzés. Amit korábban a szövetségtől kapott, az jó volt, de amit szerintem a mi kis csapatunk adni tud neki egyénileg, arra már sokkal korábban szüksége lett volna. Úgy látom az együtt eltöltött néhány hónap után, hogy már ez a rövid idő is bennünket igazol, mert minden téren volt

hagyott fel az élsporttal. Számos játékos edzője, a Budapest Teniszcentrum egyik alapítója, hat éve itt szakosztályvezető és vezetőedző. Négy-öt hónapja dolgozik együtt Fábival.

Valkusz Máté segítője Hajdusik Roman, aki a Pozsonyi Testnevelési Egyetem után az MTK-hoz került, több magyar játékost is edzett, majd visszatért Szlovákiába, de dolgozik Cseh- és Németországban is. Mátét már nyolc évvel ezelőtt is edzette, de a sikeres együttműködés nem folytatódhatott, mert vissza kellett térnie Pozsonyba. Azt mondja: azért jött vissza Máté mellé, hogy befejazzék azt, amit évekkal ezelőtt elkezdték.

eredmény, és az emberi oldal is jól működik kettőnk között. Azt gondolom – és ezt Romi nevében is mondhatom –, hogy minél többet vagyunk együtt a sráccal, ők annál jobban tudnak teljesíteni.

Romi, azt mondtad, hogy most azért is jöttél vissza a Máté mellé, hogy befejzed, amit nyolc évvel ezelőtt elkezdtél. Mivel lennél a magad részéről elégedett?

Hajdusik Roman: Máté egy világszintű élvonalbéli játékos volt junior korában. A férfitenisz viszont egy teljesen más világ. Mátét egy zseniális játékosnak tartom, de egy ilyen személyiség mellé vagy jó vezetés kell, vagy egy

lélekbúvár. A legfontosabb a párbeszéd: meg kell velük beszélni, hogy merre vezethet az út, mert ha ők elhiszik neked, hogy tényleg arra kell menni, akkor az már a siker kapuja. Nálam némileg előnynek számít az, hogy Mátéval 15-16 éves korában már dolgoztunk együtt. Akkor nagyon sikeres volt a munka, és én nagyon remélem, hogy most is legalább olyan sikeres lesz, mint akkor volt.

A fiúkkal latolgattuk a ranglistát. Az edzői oldalról hogy látjátok őket?

Roman: Általában egyik edző sem szereti ezt latolgatni, ezért máshonnan közelíteném meg a dolgot, már csak azért is, mert egy Davis Kupa-forduló ideje alatt beszélgetünk. Szerintem ez a magyar csapat az első négy között lehet a világon a következő öt-hat évben. Amiből következett is lehet az egyéni teljesítményükre is.

György: Ez szép dolog lenne, és egyet is értek ezzel, és azzal is, hogy én

sem szeretek számokról beszélni. Én nagyon örülök, hogy Fábi benne van az első százban, és ennek már három hónapja, de volt már 82. is. Ez szuperül hangzik, de a legfontosabb, hogy ki tudja hozni magából a maximumot, és ne legyen sérült. A magam részéről a december–januárt várom, amikor már készülünk az év első Grand Slam versenyére. Szóval én annak örülnék, ha tiszta fejjel, egészségben és teljes erőbedobással el tudná kezdeni a 2024-es évet. És ha mindez megvan – hogy számot is mondjak –, akkor egy ötvenen belüli hely sem egy teljesen elrugaszkodott vagy az ő esetében.

Roman: Szerintem mind a két srác nagyon tehetséges. Ugyanakkor a teniszben az igazi kihívás a top 100-ba kerülés, mert az már valamit jelent. Fábi már bent van, Máté számára pedig az a legfontosabb, hogy bekerüljön, és biztosan benn tudjon maradni. Minden, ami ezután jön vagy jöhet, az csak jó dolog lehet.

MÁR RENDELHETŐ A VADONATÚJ TOYOTA C-HR

A Toyota leleplezte a vadonatúj C-HR-t, immár minden kétséget kizáróan kijelenthető: a környezettudatos japán autógyártónak nem csupán sikerült megismételnie a formabontó modell első bemutatkozásakor, 2016-ban végrehajtott bravúrt, hanem új szintre emelte azt: az új generációs C-HR ugyanis egy az egyben olyan, mintha egy futurisztikus tanulmányautó gördült volna le a gyártósorról. Minden elemében merész, eredeti, mégis rabulejtő, a hajtásláncok és technológiák ismeretében pedig nem túlzás úgy fogalmazni, hogy a modell mindent vihet a kategóriájában, és 2023 valóban a Toyota C-HR éve lehet.

A vadonatúj, Európában tervezett, fejlesztett és gyártott, kifejezetten az európai vásárlók igényeinek kielégítésére megszületett modell az eredeti Toyota C-HR sikereire épít, amely 2016-ban felkavarta az európai C-SUV szegmenst. A minden elemében új, következő generációs Toyota C-HR radikális megjelenésnek köszönhetően egy „sorozatgyártású koncepcióautó” benyomását kelti, miközben a modern belső kialakítás a funkcionalitást fejlett kényelemmel ötvözi. Még nagyobb fókuszba került ezen felül a fenntarthatóság az újrahasznosított és vegán anyagok fokozott felhasználásával, valamint a tömegcsökkentés és az új gyártási eljárások révén elért széndioxid-kibocsátás csökkentéssel. A vadonatúj Toyota C-HR mindezeket túl személyre szabott felhasználói élményt kínál, amely zökkenőmentes és intuitív kezelhetőséget és csatlakozást biztosít, beleértve az új digitális kulcsot is. Az új generációs modell kizárólag elektrifikált hajtásláncokkal lesz elérhető: az 1,8

Szöveg és képek: TOYOTA

és 2,0 literes öntöltő hibrid elektromos meghajtás mellett megjelenik a kínálatban a 2,0 literes plug-in hibrid elektromos erőforrás is, megnövelt tisztán elektromos hatótávolsággal. A 2,0 literes PHEV geofence funkciója automatikusan tisztán elektromos üzemmódba kapcsolja az autót, ha a vezető behajt egy alacsony károsanyag-kibocsátású zónába (LEZ).

A C-HR BEMUTATÁSA 2016-BAN FORDULÓPONTOT JELENTETT A TOYOTA SZÁMÁRA EURÓPÁBAN

Az eredeti Toyota C-HR megosztó karakteréből adódó sikere segítette átforgalmazni a Toyota megítélését Európában, erős érzelmi töltetet adva a

márkának. Az emberek határozottan reagáltak, a vásárlók több mint fele az autó stílusát jelölte meg a vásárlás fő okaként. A Toyota C-HR a Toyota legjobban teljesítő modellje lett az eladások növelése terén. A vadonatúj, következő generációs Toyota C-HR avantgárd formáival, fejlett technológiáival, valamint hibrid és plug-in hibrid hajtásláncaival – amelyek nagyobb teljesítményt, fokozott vezetési élményt és jobb tisztán elektromos képességeket kínálnak – ma-

gasabb szintre emeli elődje amúgy is kiemelkedő minőségét és pozícióját.

ARRA TERVEZTÉK, HOGY KIEMELKEDJEN, NE BEOLVADJON

Az új Toyota C-HR feltűnő megjelenése hű a 2022 végén bemutatott tanulmányautó stílusához. Jellemző formái egy „sorozatgyártású koncepcióautó” hatását keltik. Az eredeti Toyota C-HR kupészerű vonalaival megtörte a jellegzetes SUV formákat. Ezeket a rendhagyó vonalakat pedig még élesebben adja vissza az újdonság „szuperkupé” sziluettje. A frontrész a Toyota SUV modellek új arculatát mutatja be, amely a tisztán elektromos bZ4X-en és az új Priuson már

megjelent. A Toyota C-HR előfutárán látható stílusjegyekhez hűen a megjelenés éles és átható: az autó már álló helyzetben is ugrásra kész. Az egymásból következő formák jármű oldalán lévő rombuszmetszetű karaktervonalaknak köszönhetően rögtön szembetűnők, kiemelve ezzel a Toyota történetében először megjelenő, síkba süllyesztett ajtókilincseket. A modell dinamikus, erőteljes megjelenését tovább fokozzák a rövid túlnyúlások és a nagy kerekek – akár 20” keréktárcsák is elérhetők. A kéttónusú fényezés új stílusban jelenik majd meg: a kontrasztos fekete szín a tetőn túl egészen a hátsó lökhárítóig és az autó hátsó részéig nyúlik. A cél a letisztult megjelenés kialakítása volt az éles vonalakkal, valamint a kamerák, radar- és fényszórómosók tökéletes integrációjával – ezt a megközelítést csak „rejtett technológiának” hívjuk.

Az eredeti Toyota C-HR előrelépést jelentett a minőségérzet terén, az új modell pedig még tovább megy, hiszen az utastér formái még inkább prémium és kifinomult érzéseket keltenek. Minden kezelőszerv a vezetőterben összponto-

sul, míg a vízszintes műszerfal elrendezés és a „szárnyas” formai kialakítás az utasok számára azt az érzést adja, hogy az utastér körülöleli őket, ezzel fokozva a kényelemérzetet.

SZEMÉLYRE SZABOTT FELHASZNÁLÓI ÉLMÉNY

A Toyota zökkenőmentes, intuitív és személyre szabott felhasználói élményt hozott létre, amely túlmutat az ügyfelek igényein, és felismeri azokat az értékeket, amelyeket a mai vásárlók tulajdonítanak egy összekapcsolt autós ökoszisztémának, amelyben a telefonjukon lévő alkalmazásokkal, érintőképernyővel vagy hangutasításokkal vezérelhetik a funkciók széles körét. A cél az volt, hogy világos, intuitív és személyre szabott élményt hozzanak létre, amely előre látja a felhasználó igényeit. Az újdonság automatikusan üdvözlí a vezetőt, amikor közeledik az autohoz. Ennek részeként a külső fényszórók életre kelnek, beleértve az új Toyota C-HR típusfeliratot a csomagterajtón. Az adott felhasználó által előnyben része-

sített beállításokat (ha azok meg vannak adva) – mint az üléspozíció, a digitális műszeregység, a head-up kijelző és a multimédiás képernyő beállításai – automatikusan aktiválja a modellt. A Toyota C-HR egy új, 12,3”, teljesen digitális műszeregységgel rendelkezik (a felszereltségtől függően). Ez éles grafikát, valamint jól elrendezett és könnyen leolvasható információkat biztosít. A kijelző beállítható úgy, hogy a vezető preferenciáinak vagy az utazás körülményeinek megfelelően rangsorolja a különböző tartalmakat – például az aktív ADAS funkcióhoz tartozó információkat előtérbe helyezheti, amikor az autó felhajt az autópályára. Három előre beállított elrendezés van, amelyek a kormányon lévő kapcsolókkal személyre szabhatók. A Toyota C-HR-hez digitális kulcs funkció is elérhető lesz, amelynek köszönhetően a felhasználónak csak a telefonját kell magánál tartania ahhoz, hogy kinyissa és elindítsa az autót. Ez az első Toyota modell, amely rendelkezik hangulatvilágítással. Ez a funkció túlmutat a széles, akár 64 árnyalatból álló színválasztékon, hiszen képes

a közvetlen és közvetett belső világításon keresztül tükrözni az utastér környezetét vagy az adott napszakot. A 24 változó árnyalatból álló program szinkronizálva van az idő múlásával, így a ragyogó reggeli színektől az esti pihentetőbb árnyalatokig képes folyamatosan változni. A hangulatfények a biztonságot is fokozzák: a biztonságos kiszállást segítő rendszer hangjelzésén és vizuális figyelmeztetésein túl a pirosra váltó belső világítás is felhívja a vezető figyelmét arra, hogy ajtónyitáskor fennáll a veszélye a

MyT okostelefon-alkalmazást is használhatják a jármű funkcióinak távvezérlésére, beleértve a légkondicionáló rendszer aktiválását az utazás megkezdése előtt az autó fűtése vagy hűtése érdekében. A vadonatúj Toyota C-HR kiemelkedően innovatív megoldásai magukban foglalják a kategóriában egyedülálló automatikus parkolási funkciót. Egy olyan alkalmazás is elérhető lesz, amely lehetővé teszi a távvezérlésű parkolást a járművön kívülről, így még precízebb manőverezést biztosítva a szűk helyeken.

rendelkezik kormányzási asszisztens funkcióval is, amely felismeri a kanyarokat, és beállítja a kormányrágéítés erejét, ezzel segítve a vezetőt simán és stabilan bevenni a kanyart. A tulajdonosok emellett opcionálisan egy fejlett biztonsági csomagot is választhatnak autójukhoz, amely olyan funkciókat tartalmaz, mint a sávváltás asszisztens első keresztirányú forgalomra figyelmeztető funkcióval, az éberség figyelő monitor (az EDSS teljesítményét fokozva), a fényerő-elosztást kamerák segítségével végző automatikus távfény-vezérlés és (ahol a helyi szabályozás megengedi) a sűrű megállással és elindulással járó forgalmi dugókban az elöl haladót automatikusan, beavatkozás nélkül követő rendszer is.

FEJLETT BIZTONSÁGI ÉV VEZETÉSTÁMOGATÓ RENDSZEREK

Az új Toyota C-HR minden változata megkapja a Toyota Safety Sense legújabb, aktív biztonsági és vezetéstámogató rendszereinek sorát. A fokozott kényelem érdekében a jövőbeni rendszerszoftver-frissítések vezetékek nélkül is telepíthetők, anélkül, hogy az autót

el kellene vinni egy márkaszervizbe. A legfontosabb fejlesztések közé tartozik az új, hirtelen gyorsítást megakadályozó rendszer, amely korlátozza a gázpedál hirtelen lenyomására adott reakciót, ha az elöl haladó járművel való ütközés veszélyét észleli. Szintén új a proaktív vezetési asszisztens (PDA), amely alacsony sebességnél működik, és egyenletes lassítást biztosít, amikor az autó egy lassabb járműhöz vagy kanyarhoz közelít és a vezető lelép a gázzról. Ez a rendszer

NÉGY ELEKTRIFIKÁLT HAJTÁSLÁNC

A kínálat 1,8 és 2,0 literes hibrid (HEV) változatokat, valamint egy 2,0 literes plug-in hibrid (PHEV) modellt foglal magában, amelyek a Hybrid 140, Hybrid 200 és Plug-in Hybrid 220 névre hallgatnak. Negyedik opcióként a Hybrid 200 intelligens összerék-hajtással (AWD-i) is elérhető. Az új modellek a legújabb, ötödik generációs Toyota technológiát használják, amely a fokozott teljesítmény és az alacsony károsanyag-kibocsátást kategóriaelső kombinációját biztosítják.

Az új Corolla családban is szerepet kapó Hybrid 140 hajtáslánc a környezetbarát működésre összpontosít, de lényegesen nagyobb teljesítményű, mint a jelenlegi 1,8 literes hib-

hátulról közeledő járművekkel vagy kerékpárosokkal történő ütközésnek. Az autó megkapta a Toyota Smart Connect multimédiás csomagot, amely (modellváltozattól függően) 8" vagy 12,3" érintőképernyőt, hangvezérlést és vezetékek nélküli okostelefon-csatlakozást biztosít az Apple CarPlay vagy az Android Auto segítségével. A rendszer POI funkciója képes megjeleníteni a tisztán elektromos hatótávolságot és megmutatni a helyi töltőpontokat. A felhasználók a

rid Toyota C-HR. A Hybrid 200 még erősebb ajánlatot nyújt: nagyobb teljesítménye hozzájárul a kompromisszumok nélküli, hatékony hibrid vezetési élményhez. A kategóriaelső Plug-in Hybrid 220 kettős DNS-sel rendelkezik: könnyed, tisztán elektromos hajtást biztosít a napi ingázáshoz, és rendkívül hatékony hibrid teljesítményt a hosszabb utakhoz. A rendszer képes levezetni a vezetésből adódó stressz nagy részét, köszönhetően valódi elektromos autós képességeinek, rendkívül versenyképes tisztán elektromos hatótávolságának, valamint a városi használatot megkönnyítő, három fokozatban állítható Regeneration Boost funkciónak – ez az „egypedálos” vezetéshez hasonló élményt nyújt. Az autó navigációs rendszerének használata közben a rendszer felismeri a legjobb lehetőségeket az akkumulátor töltésére, és automatikusan beállítja a vezetési módot is az energiahatékonyság optimalizálása érdekében. Az új geofencing funkció bevezetésének köszönhetően a Toyota C-HR PHEV automatikusan elektromos üzemmódra vált, amikor az autó alacsony károsanyag-kibocsátású zónába (LEZ) lép be, optimalizálva az akkumulátorhasználatot a teljes út során. A Hybrid 200-hoz elérhető AWD-i opció megnövelt tapadást és stabilitást biztosít gyorsításkor, kanyarokban vagy csúszós útfelületen. Ezt egy második kompakt, nagy nyomatékú elektromotor-generátor biztosítja az autó hátsó tengelyén. A rendszer széles sebességtartományban és útviszonyok között is képes működni.

TOYOTA C-HR PREMIERE EDITION MODELLEK

Az új Toyota C-HR két különleges Premiere Edition modellel mutatkozik be, amelyek a legmagasabb szintű felszereltséget és a legstílusosabb megjelenést biztosítják. A GR SPORT Premiere Edition stílusos GR részletekkel gazdagítja a látványt, beleértve a hűtőrács G-hálós mintáját, az új, 20” könnyűfém keréktárcsákat, a GR jelvényt, a „Liquid Black” díszítést a közép-konzolon és a fejtámlákon dombornyomott GR logóval ellátott első sportüléseket. Ez a kivitel a Precious Silver színben mutatkozik be, kéttónusú kivitelben, de más árnyalatok is elérhetők lesznek hozzá. A felszereltség részét képezi a head-up kijelző és a JBL prémium audiorendszer is. A High Premiere Edition jellegzetes Sulphur kéttónusú fényezéssel rendelkezik, de más színek is elérhetők lesznek hozzá. Az utastérben perforált bőrülések, Sulphur kontrasztvarrás, head-up kijelző és panorámatető is megtalálható.

A koncepcióautókhoz hasonló kialakításával, zökkenőmentes digitális felhasználói élménnyel, teljes mértékben elektrifikált hajtásláncával és dinamizmusával az új Toyota C-HR-ben minden megvan ahhoz, hogy megőrizze elődjének ikonikus szerepét, emellett pedig új ügyfeleket vonzzon és erősítse a Toyota márkát Európában. Az új Toyota C-HR online előrendelése hamarosan indul, az első példányok még idén megérkezhetnek a modellből, ezzel párhuzamosan pedig jelenlegi generáció rendkívüli ajánlatok keretében lesz rendelhető. (x)

TRÓPUSI PARADICSOM

Egy buja trópusi erdő szívében fekszik egy olyan építészeti alkotás, amely a modern luxus és a természet nyugalmának ötvözését példázza: a Yamabiko Retreat. A tehetséges tervező, Mohammad Hossein Rabbani Zade által megálmodott villa annak a harmóniának a bizonyítékaként áll, amely akkor érhető el, ha az ember alkotta építmények tisztelegnek a természeti világ szépsége előtt.

Írta: MIFÉRFIAK képek: MOHAMMAD HOSSEIN RABBANI ZADE

A Yamabiko Retreat az egyszerűség és a bonyolult részletek zökkenőmentes ötvözéséről ismert japán építészetből merít mély inspirációt, és több mint egy villa – ez egy élmény. A japán design gyakran hangsúlyozza a természettel való kapcsolatot, az átláthatóságra, a folyékony-ságra és a környezettel való bensőséges kölcsönhatásra összpontosítva. Ennek a tervezési filozófiának a középpontjában áll a Yamabiko Retreat.

A villa építéséhez választott fekete beton nem kevesebb, mint zseniális. Nemcsak kifinomult, modern jelleget kölcsönöz a Yamabiko Retreatnak,

hanem éles, magával ragadó kontrasztot is alkot az erdő lombkoronájának élénk zöldjével. Ez az ellentét, bár merész, mégis harmonikusnak tűnik, időtlen aurát kölcsönözve a villának.

A lapos, sík tetőszerkezetek az épületnek éles, minimalista sziluettet kölcsönöznek, amely kiegészíti a trópusi erdő buja szépségét. Ezek a tetők nem csak egy designelemet jelentenek, hanem funkcionálisak is, a villa stabilitását és a környezetében való megalapozottság érzetét adják.

Sőt, a lebegő teraszok a visszavonulás egyik fénypontja. A természet közepén felfüggesztve ezek a teraszok menedéket nyújtanak a nyugalomra vágyóknak. Akár a napfelkeltében akarunk elmélni, akár a folyó táncát szeretnénk megfigyelni, vagy egyszerűen csak elmélyülni a levelek zizegésében, amihez a teraszok akadálytalan kilátást és nyugodt hangulatot biztosítanak.

Egyetlen remekmű sem teljes a részletekre való odafigyelés nélkül. És a Yamabiko Retreat tele van ilyen árnyalatokkal. A villa ablakait díszítő fából készült paravánok nem egyszerű kiegészítők, hanem történetet mesélnek. A japán művészetre emlékeztető mintákkal egy csipetnyi finomságot és eleganciát adnak hozzá, biztosítva, hogy bár a villa modern homlokzatot kapott, a lelke mélyen a hagyományokban gyökerezik.

KISUJJÁBAN A VÁROS

Írta: ROJKÓ ANNAMÁRIA *képek:* BALOGH RÓBERT

Budának és Pestnek mindig akadtak legendás figurái. Kávésok és karikaturisták, írók és arisztokraták, Róbert bácsik és füttyös Gyurik. Görbe Márk a legtöbbjük „személyes ismerőse”, sőt lassan maga is egyike lesz a 150 éves főváros különleges alakjainak. A népszerű sétavezetővel egyik kedvelt helyszínén, az Andrássy úton beszélgettünk.

Rojkó Annamária: A különleges sorsú emberek pályája gyakran kanyarít vargabetűt. Önből hogyan lett sétavezető?

Görbe Márk: Fogorvosnak készültem, mert úgy gondoltam, hogy az egy rendes polgári szakma, amiből meg lehet élni, és mellette hódolhatok a régiséggyűjtő szenvedélyemnek. Felvettek a SOTE-ra, de gyorsan rájöttem, hogy az anatómiát, a kémiát, a fizikát – amely tárgyak iránt nem voltam igazán fogékony – szinte szó szerint kell bemagolni. Rendkívül nehéz évek következtek, rengeteg pótvizsgám volt. Három évvel később úgy döntöttem abbahagyom, mert mindez túl sok energiát és időt vett el az életemből. Olyan szakmára akartam váltani, ami az antik tárgyakkal foglalkozik, emiatt úgy döntöttem, hogy régiségkereskedő leszek. A diploma azonban családi elvárás volt, ezért az ELTE művészettörténet szakára jelentkeztem, amely közel áll ehhez a világhoz.

Az egyetemen hamar kiderült, hogy tényleg ez való nekem, ezért nem is volt semmi gondom a tanulással.

A szakértelem tehát már megvolt, de az elméleti tudást hogyan tudta kereskedői gyakorlatra váltani?

Nagyon nehezen. Ahhoz, hogy kereskedő lehessen, az egyetem öt éve alatt szép sorban elvégeztem az ékszer-, bútor-, szőnyeg- műtárgy- és festménybecsüs tanfolyamokat; mindegyik egyéves OKJ-s képzés. Végül a számos végzettségem ellenére sem tudtam elhelyezkedni. A munkaerőpiacon nem kerestek sem becsüst,

sem muzeológust, sem művészettörténészt, illetve, ahol mégis hirdettek ilyen állást, ott több éves gyakorlatot vártak el. Egy rendkívül nehéz év után nagy szerencsém volt, amikor Nagy Magdolna felvett a Hajós utcai szőnyegszalonjába.

A hely egyike volt a – régen gyakori, ma már ritka – klasszikus, törzsvásárlói körrel rendelkező üzleteknek, ahol a vevő és a tisztesség az első, talán ezért is zárt be tavaly közel 30 évnyi működés után.

Ma is nagyon hálás vagyok Magdinak, mert amellet, hogy előbb teljes, majd félállásban dol-

gozhattam nála, közben fokozatosan egyre több megbízást vállalhattam különböző múzeumoknak és sétacégeknek. Korábban soha nem gondoltam volna, hogy helytörténeti sétákat fogok tartani a budapestieknek.

**Emlékszik a legelső sétavezetésére?
Hogyan derült ki, hogy tehetséges ebben a műfajban?**

Már a gimnáziumban sokat foglalkoztam az egyiptomi istenekkel, kedvtelésből megtanultam pár hieroglifát is. Az első idegenvezetésre és előadásra 2011-ben – még egyetemista koromban – az édesanyám kért föl, amikor kéthetes egyiptomi utazást szervezett a tanárkollégáinak, és családtagjaiknak. Addig sosem tartottam idegenvezetést, és aggódtam, mert nem ismertem az ottani helyszínt. Különböző útikönyvek alapján minden templomról részletes térképet rajzoltam, és leírtam, hogy melyik helyiség milyen célt szolgált, mit kell róla tudni. Az volt a szerencsém, hogy az egyiptomi isteneket tény-

leg nagyon jól ismertem, így amikor beléptem egy helyiségbe, a falról azonnal le tudtam olvasni, hogy kik szerepelnek az egyes jeleneteken. A gyakorlatban ez épp úgy működött, mint

később a városi sétákon a homlokzatról történő olvasás, ahol azonnal látom, hogy az épület milyen stílusú és mit jelképeznek a rajta lévő allegorikus figurák. Ezen az egyiptomi úton derült ki, hogy hatással vagyok az emberekre.

Budapesti sétavezetőként mikor debütált?

2017-ben, az úgynevezett Budapest100 rendezvénysorozat keretében a Batthyány téren vállaltam önkéntes sétavezetést. Úgy emlékszem, aznap hatszor tartottam sétákat egymás után, amelyekre nemcsak a regisztrált 25-30 fő, hanem

elképesztő tömeg jött el. Akkor és ott nagyon sokan megismertek, közülük kerültek ki az első törzssétálóm, akik mind a mai napig követnek, eljárnak az előadásaimra és a sétáimra.

A vezetései során elsősorban a művészet-történeti érdekességekről mesél, vagy inkább az épített örökségre koncentrálsz?

Egy igazán jó városi séta középpontjában a kultúrtörténet áll, így a képzőművészet, az iparművészet, az építészet, az irodalom, a zeneművészet és a családtörténet egyaránt szóba kerül.

Városi sétáinak egyik titka, hogy egyes helyszíneken érdekes múltú személyek, művészek és polgárok történeteit eleveníti fel. Ilyenkor a fekete válltászkájából régi fényképek, régiségek, érdekes dokumentumok kerülnek elő. Ennek előkészítése úgy történik, hogy reggel fölkel, megissza a kávéját, és meghatározott sorrendben betárazza a műtárgyakat?

Így van, bár kávé nem iszom. A sétákon fontosnak tartom, hogy a résztvevők többféle impulzusban részesüljenek. Egyrészt úgy mutatom be a várost, illetve olyan részletekre hívom fel a figyelmet, ami az embereknek eddig nem tűnt fel. Mind a mai napig olykor még számomra is felbukkannak olyan új motívumok, amelyeket korábban nem vettem észre. Másrészt, a programokon valóban kiemelt szerepet kapnak a képes illusztrációk. A régi képek sokat segítenek abban, hogy a jelenlévők jobban beilleszkedjenek az 50, 100, 150 évvel ezelőtti Budapest vilá-

gába. Emiatt érdekesek a portrék és a történetek is azokról a személyekről, akik egykor itt éltek. Régiségbecsüsként a helyszínekhez, személyekhez kapcsolódó tárgyakat azért szeretem bemutatni, körbeadni, mert azok még kézzelfoghatóbbá, valóságosabbá teszik azt a kort, amelyről a séta szól. Szerencsére elég nagy a családi gyűjteményem, mert a dédnagymamám és a nagymamám sok mindent megőrzött. Ezek anyagi szempontból nem értékes tárgyak, mert azokat a háború alatt mind eladták, de elég változatos és színes a készlet, amit bemutatathatok. Mielőtt otthonról elindulok, fejből tudom, hogy milyen képeket és tárgyakat kell beraknom a táskámba. Nem mindig mutatom meg mindet a társaságnak, de van egy alapkészlet, amelyből válogathatok.

Akik gyakran sétálnak önnel, előbb-utóbb nemcsak a várost, hanem néhány felmenőjét is megismerik azok közül, akik Budapest életében szerepet vállaltak. Kérem, mutassa be néhányukat az olvasóinknak is.

Akiket emlegetni szoktam, anyai nagymamám, Udvardy Vilma elődei. Valójában minden úgy kezdődött, hogy a nagymama – akinek a lakása tele volt régiségekkel – rengeteg családi történetet felidézett, amelyek közben sok fényképet mutatott. A gyerekkorom meséi ezekről a rokonokról szóltak. A nagymama dédnagyapja, az általam sokat emlegetett Rémi Róbert – a Közmunkák Tanácsa és a Fővárosi Közgyűlés

tagjaként – a 19. század végén nagy befolyással bírt a várospolitikára. Az ő munkásságának kutatásával ismertem meg Budapest történetét, mert az Andrássy Gyula gróf által alapított Közmunkák Tanácsának feladati közé tartozott a Sugárút (később Andrássy út), majd – többek között – a Nagykörút megépítése, a rakpartok és az új Duna-hidak építése. Várospolitikusként Rémi Róbert minden rokonát beültette valamilyen pozícióba.

Szecesszió és divat című sétámon Rémi gyerekei, az üknagyanyám és testvérei is szóba kerülnek. Például ifjabb Rémi Róbert üknagybátyám, aki Munkácsy Mihálynál tanult festőművész is volt, bérelte egy időben a Hangli kioszkot, a Vigadó kertkávéházát. Ez a kis üvegpavilon volt Budapest legerősebb kávéháza, ahonnan jól látszott a budai panoráma. Rémi Róbert lánya, Adél ahhoz az Egerváry Gézához ment feleségül, aki a millennium idején a fővárostól bérelte a Vigadót és az Erzsébet téri kioszkot is.

Az üknagyanyám, Rémi Terézia férje Menyhért Vilmos volt, aki szállodaigazgatóból 40 évesen átképezte magát orvosra, és a cukorbetegség kutatásában jelentős eredményeket ért el. A világon elsőként az ő kutatásai alapján sikerült izolálni a pancreas enzimet. Erről azonban csak kevesen tudnak, mert a Tanácsköztársaság után elvették az orvosi diplomáját, és többé nem engedélyezték számára a tudományos munkát. Kanadában azonban az ő kísérleteit folytatva sikerült mesterségesen inzulint előállítani. Erről

is volt egy sétám Menyhért Vilmos nyomában a Rákóczi úton címmel.

Egy másik üknagybácsi, Rémi Tivadar, mint Somossy Károly vállalkozásainak továbbvivője és támogatója vált ismertté. Somossy alapította az Operettszínház elődjét, a Somossy Orfeumot, majd üzemeltette a Király utca 71. szám alatti szórakozóhelyet. Ez utóbbit Rémi Tivadar vette át tőle, és Budapest legna-

gyobb mulatójává alakította. Tivadar fiatalon meghalt tüdőbajban. Ha tovább él, lehet, hogy a vállalkozása helyén létrejövő Király Színház az ő égisze alatt fejlődött volna az operettjátás fellegrává. A család a vagyonát – amely-

ből több szállodát, köztük a mai Nemzeti Szállót is építettek – Rémi Róbert testvérének, Antalnak köszönheti, aki gyermektelen lévén, rájuk hagyta a Nagymező és a Paulay Ede utca sarkán lévő lakóházát és keményítőgyárát.

A várban, különböző útvonalakon három különleges témájú sétát vezet *Budavári legendák* címmel. Az egyikben az apai nagymamájáról is mesél. Őt hogyan kapcsolja Budapest történetéhez?

Kicsit nehezebben, mint a korábban bemutatott családtagokat, mert Malkova Lída orosz származású volt. Pontosabban az ősei között a családi legendárium szerint akadtak lengyel nemesek is, akiket kitelepítettek előbb

Szentpétervárra, majd az Urálon túlra. Úgyhogy, a nagymama már Ázsia területén született. Később visszatérhetek Szentpétervárra (akkor: Leningrádba), ahol szerény körülmények között éltek, de a nagymama zenét tanult, és hárfaművésznék készült. Végül abbahagyta a tanulmányait, már csak azért is, mert Magyarországra költözött. Görbe nagypapa, aki katonatisztként a Szovjetunióban tanult, feleségül vette és 1956-ban „hadviszákmányként” elhozta magával Budapestre. Több mint ötven éven keresztül élt itt, és ő szeretette meg velem az operát. Tizenkét éves voltam, amikor elvitt a Bolygó hollandira, és emlékszem, hogy nagyon tetszett az előadás. Akkoriban még lehetett olcsó jegyeket venni, ezért később éveken keresztül minden új bemutatót megnéztünk.

A *Budavári legendák I. című sétán egy hajdan titkos helyszín, a hegy gyomrában létesített titkos katonai harcálláspont említésekor kerül szóba a nagymamája...*

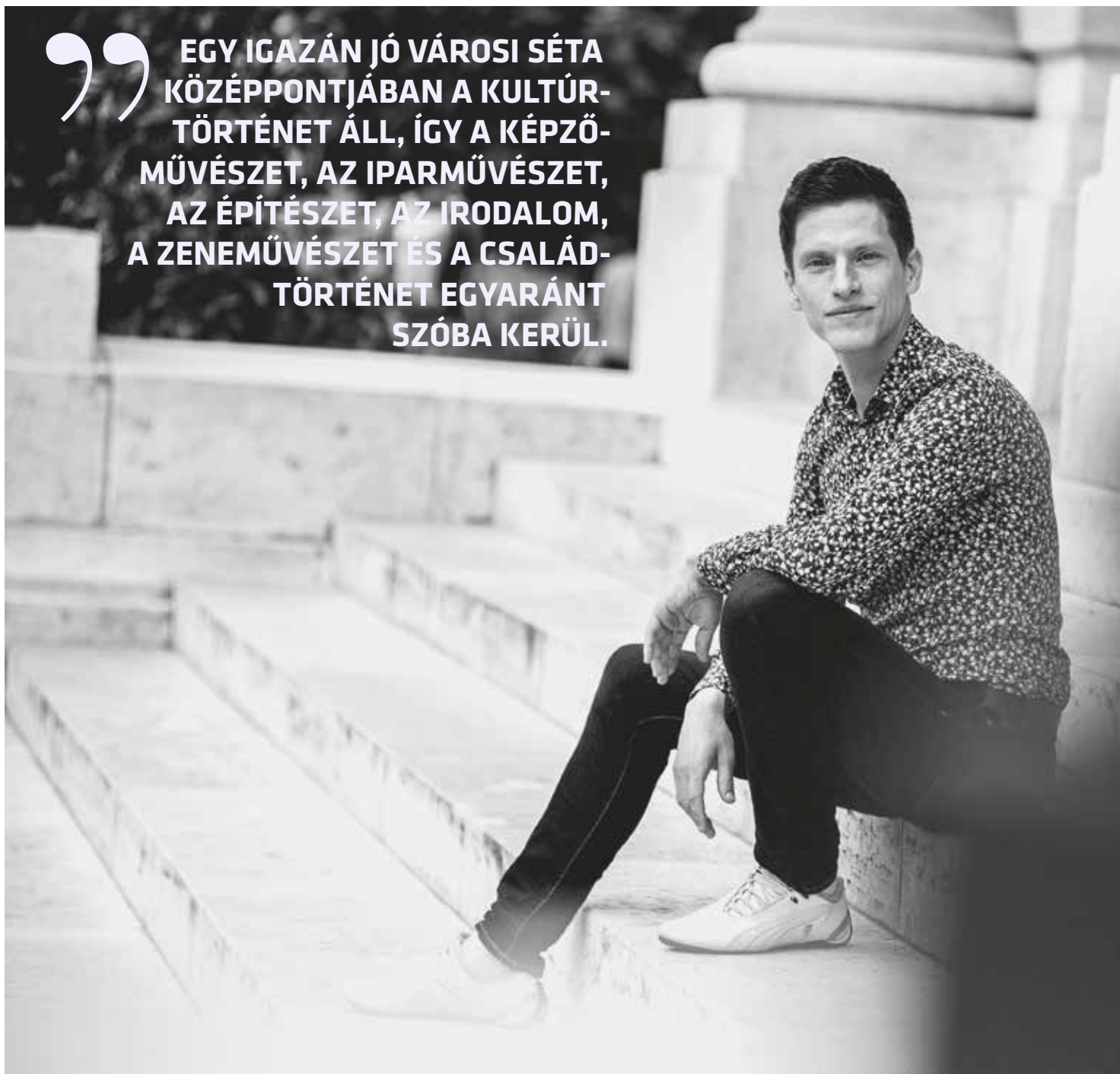
Igen, Magyarországon műszaki rajzolóként dolgozott. A zenei és a matematikai készség összefügg, szerintem emiatt volt tehetsége a rajzhoz is. A Honvédelmi Minisztériumban kapott állást, és így többször is járt a várhegy belsejében lévő titkos katonai harcállásponton, ahol olyan tervek készültek, amelyekről állítólag csak az Elnöki Tanács elnö-

ke, a honvédelmi miniszter és néhány tábornok tudott. Ezekről a nagyon titkos tervekről sajnos nekem nem árult el részleteket, utólag csak annyit mesélt, hogy kényelmetlen volt számára miniszroknyában és túsarkú cipőben járni a pince magas lépcsőin. Mindenesetre a munkájáért megkapta A Haza Szolgálatáért Érdemérem bronz, ezüst és arany fokozatát is.

Igazán színes a családfája, a különleges sorsú felmenői szinte megelevenednek, amikor az egyes séták során „véletlenül” szóba kerülnek. Lehet, hogy Pesten és Budán az ön által vezetett csoportok résztvevői tovább őrzik Görbe Márk családi históriáit?

Bízom benne, hogy igen. Mindenesetre törzsszétalók már várják, mikor bukkan fel a sétán Rémi Róbert és Egerváry Géza – csak, hogy a legkedveltebb családtagokat említsem. Egyébként szerintem szinte bárki, aki a felmenőit kutatja, találhat különleges sorsú, rég elfeledett családtagokat. Nálunk – az orosz ágon – a dédnagybátyám cirkuszi erőművészként vált ismertté, akinek fő száma az volt, hogy a mellén áthajtottak egy fával megrakott szekérral. Jó kézügyessége is volt, így télen, amikor nem lehetett az Urálban mit csinálni, hamis rubeleket gyártott otthon. Miután a cirkusznak befellegzett, medvét idomított. A második világháború alatt – hogy az állat éhen ne pusztuljon –, a medvét elengedte az erdőben. Jóképű, jókötésű ember volt, többször házasodott. A harmadik felesége egy többgenerációs cirkuszi állathipno-

” EGY IGAZÁN JÓ VÁROSI SÉTA
KÖZÉPPONTJÁBAN A KULTÚR-
TÖRTÉNET ÁLL, ÍGY A KÉPZŐ-
MŰVÉSZET, AZ IPARMŰVÉSZET,
AZ ÉPÍTÉSZET, AZ IRODALOM,
A ZENEMŰVÉSZET ÉS A CSALÁD-
TÖRTÉNET EGYARÁNT
SZÓBA KERÜL.

tizőz család lánya volt. Annyira híresek voltak a 2. világháború előtti években, hogy még az olasz királyné is kíváncsi volt a csirkehipnózisos számukra. Akkor hallottunk róluk utoljára, amikor kimentek Amerikába.

A családfakutatás során néhány éve sikerült megtalálnom egy harmadunokatestvéremet, aki korábban sosem járt Magyarországon. Amikor végre eljött, őt és vőlegényét végigkalauzoltam a városon. A lány indiai származású szépség, anyai ágon egy maharadzsza unokája. A Hauer cukrászdától indultunk – megnéztük a családi szállókat, végigsétáltunk a Rákóczi úton, a Ferenciek terén, a Váci utcán, eljutottunk a Vigadóig és a Párizsi Nagyáruházban fejeztük be a sétát –, és minden harmadik épületről tudtam nekik mesélni, hogy az hogyan kötődik a családhoz, ki bérelte, ki birtokolta. Fantasztikus élmény volt számukra, hogy életükben először eljönnek egy városba, ahol ennyi házhoz, műemlékhez kötődik valamelyik ősiük.

Említette, hogy kedveli az opera műfaját, de emellett az Andrássy úti Operaházhoz is szoros a kötődése. Művészettörténészként, sétavezetőként hogyan csöppent az épület-felújítási projektbe?

Évekkel ezelőtt írtam egy cikket az Operaház blogjára a szfinxekkel kapcsolatban. Összeszedtem minden információt, ami ezekkel az épület két sarkán ülő oroszlántestű, emberfejű

szobrokkal kapcsolatos. A régi fotók tanulmányozása közben feltűnt, hogy az a púp, ami a fejükön, a csíkos, kendőszerű koronán látható, eredetileg nem púp volt, hanem egy faragott kobraakígyó, épp olyan, mint az egyiptomi fáraók nemeskoronáján. Az Operaház felújítási munkálatai során azt javasoltam, hogy mivel a megnyitáskori, 1884. évi állapot visszaállítása a cél, a szfinxeket úgy faragják újra, ahogy azokat Strobl Alajos szobrászművész annak idején elkészítette. Az Andrássy úton tartott sétáim során ezt a javaslatomat rendszeresen említettem, és az egyik alkalommal, amikor épp azt mondtam a csoportnak, hogy a szfinxek eredetileg nem így néztek ki, hátranéztem, és akkor vettem észre, hogy a szobrok fejdíszét az eredeti fotók alapján újrafaragták. Nagy sikerélmény volt számomra, amitől természetesen azonnal vérszemet kaptam. Úgyhogy elküldtem a megfelelő helyre a kocsiáláhajtók kovácsoltvas lámpáiról készült régi fotókat, amelyek helyén más lámpák lógtak. És valóban, mind a három kocsiáláhajtó fölé vissza kerültek az eredetileg Jungfer Gyula által tervezett lanternák.

Kutatóként több, mint tíz éve foglalkozom Feszty Árpáddal, ezért a harmadik kéréssem az eredeti Feszty-freskók megtekintése volt. Az Operaház büfétermét eredetileg kilenc, általa készített falkép díszítette. Ezek egy része a 19. században súlyosan megázott, és a falképeket egy másik festő rámozott olajképeivel

takarták el, az alattuk lévő freskókról azonban fotóval sem rendelkezünk. A felújítás vezetője hozzájárult, hogy az olajképek eltávolítása után tanulmányozhassam az eredeti falképeket. Az Operaház megnyitása után kiadtak egy művészi fotókkal illusztrált, igényes ismeretterjesztő füzetet, amelyben a zenei műfaj történetéről Kakas Márton, az Operaház főemléktárosa írt, míg az épület kinézetét tárgyaló részt én írtam meg.

falképein és a mennyezetképeken többféle polgári foglalkozás allegóriája jelenik meg, és különböző kis tájképek, amelyek mintha ablakot nyitnának a környező tájra. Ez Budapest egyik leglenyűgözőbb belső tere. Elhatároztam, hogy a művészettörténet szakon ebből írom a szakdolgozatomat, és elkészítem a festmények „megfejtését”. Nagyon izgalmas feladat volt. Végül sikerült dekódolnom a tizenkét polgári foglalkozás allegóriáját, és újabb tíz évbe telt, amíg – egy kivétellel – az

ugyan kiadtak néhány könyvet, de a festőművész pályájáról egyetlen kötet jelent meg – mindössze 500 példányban – a művész lányának, Feszty Masának a könyve. Ő annyira szépen emlékezik meg édesapjáról, olyan becsületes, hazaszerető, szorgalmas férfiként írja le, aki aztán élete végén elszegényedett, majd nagy betegen halt meg, hogy úgy gondoltam, történelmi igazságszolgáltatásként megérdemli, hogy foglalkozzanak vele. Kutatásaim során megismertem Feszty Árpád ro-

Miért éppen Feszty Árpád pályájában és művészetében kívánt elmélyülni?

Ez a választásom az orosz nagymamához kötődik, mert együtt néztük meg a Párizsi Nagyáruház Lotz-termét, amikor azt a 2008-as felújítás után ismét megnyitották. Mindketten kíváncsiak voltunk. Ő az átalakított Divatcsarnokot szerette volna látni, míg én a művészettörténeti rejtvényfejtést kedveltem. Ugyanis a Lotz-terem

alakok eredeti modelljeit is azonosítottam. Feszty Árpád ugyanis élő emberek után festette meg az egyes alakokat, úgyhogy a képeken például testvérei, Jászai Mari – aki akkor a barátnője volt – illetve báró Kochmeister Frigyes, a Kereskedelmi és Iparkamara elnöke, (a kereskedelem allegóriája), valamint a kedvenc cigányzenésze szerepelnek. A szakirodalom tanulmányozásakor kiderült számomra, hogy a Feszty-körképről

konait és örökösét, akitől megvásároltam számos Feszty Árpádhoz kötődő iratot, tárgyat. Ebből az anyagból a szlovákiai Ógyallán, a festőművész szülőfalujában a helyi magyar iskolában rendeztük be a Feszty Emléktermet, amely bejelentkezéssel látogatható. A tárlatról egy kis kiadvány is készült. A helyiek lelkesen ápolják a Feszty Árpád emléket, én meg itt Budapesten, a sétáimon emlegetem a nevét.

Többek között a Budavári legendák sétáin is szóba kerül Feszty neve. Hozzá kötődik a turul legendája is, amely rendkívül szórakoztató. Kérem, idézze fel!

A 19. század végén, amikor az ország a millenniumra készülődött, fontos kérdés volt, vajon hogyan nézett ki a honfoglaló magyarok totemállata, az eredeti turulmadár. A legendás madár eredetével kapcsolatban több feltételezés is elterjedt. Dúcz László őstörténet-kutató szerint a turul nem más, mint a kerecsensólyom, amelynek elterjedése a Kárpát-medencétől a magyarok őshazájáig, Közép-Ázsiáig tart. Hermann Ottó ornitológus a fakó keselyűvel azonosította, Arany János a „tort ül” kifejezésből származtatta. (A költő Múzeum-kerti szobra előtt egy sást ábrázolt turulként Strobl Alajos szobrászművész.) Végül Feszty Árpád volt az, aki modelleket adott a legismertebb – tatabányai – turul megmintázásához, amelynek alkotója ugyanaz a Donáth Gyula, aki később annak kicsinyített mását, a budavári változatot is készítette. Feszty szintén szeretett volna turult festeni – bár lehet, hogy ez is csak egy legenda, mert nem találtam olyan festményét, ahol szerepelne ragadozómadár –, mindenesetre kapott az állatkert igazgatójától két madarat: egy fakó keselyűt és egy szirti sást. A madarak egy időre a műtermébe kerültek, majd vissza az állatkertbe. Onnan már mindkettőt kitömött állapotban szállították vissza Feszty műtermébe. Feszty Árpád a két kitömött állatot kölcsönadta Donáth Gyulának, aki Jókai és Feszty ötlete alapján alkotta meg Tatabányán

” VALÓJÁBAN MINDEN ÜGY KEZDŐDÖTT, HOGY A NAGYMAMA – AKINEK A LAKÁSA TELE VOLT RÉGISÉGEKKEL – RENGETEG CSALÁDI TÖRTÉNETET FELIDÉZETT, AMELYEK KÖZBEN SOK FÉNYKÉPET MUTATOTT.

a millenniumi emlékművet. A kitömött madarokról fennmaradt archív fotó is jól mutatja, hogy a szobrászművész a keselyű és a sas alapján mintázta a turult, amelynek még a szárnytartása is megegyezik az egyik modelljével. Így valójában nem egy hivatalos turulrekonstrukció, hanem a két kitömött állat szoborváltozata készült el. A huszadik század eleje óta a turulmadár számos ábrázolója – köztük a XII. kerületié is – erről a turulszoborról merített ihletet.

Művészettörténeti előadásai és a sétái rendkívül népszerűek, az előre meghirdetett időpontokra gyorsan betelik a létszám. Ősztől milyen tematikájú sétákon lehet önnel találkozni?

Az előadásaimat gyakran az Eötvös10-ben, rendszeres sétáimat a Sétaműhelynél tartom, de „magánzóként” is vállalom megbízásokat, úgy házassági évfordulóra, mint más családi eseményre, amikor végigjárjuk az ünnepeket életének fontos helyszíneit. Dolgozom a Petőfi Irodalmi Múzeumnak, az Örkény Színháznak és a Székény Színháznak is. Ez utóbbi munkakapcsolat úgy született, hogy a Székény egyik munkatársa eljött a Boszorkányok a Gellérthegyen című sétámra, és annyira megtetszett neki, hogy kérte, az ő színházukat, illetve annak környezetét is mutassam be.

Azoknak, akik önállóan szeretnék felfedezni a város kultúrtörténeti érdekességeit, az Athenaeum Kiadó gondozásában hamarosan megjelenő, az Andrassy utat bemutató sétakönyvemet ajánlom. Egészen más jellegű lesz, mint a Sétaműhely által kiadott Görbe Márk bestiáriuma – abszurd városi játékok gyerekeknek és felnőtteknek című sétafüzet, amelyben az érdeklődők egy egész bestiáriumot gyűjthettek össze a belvárosi homlokzatokon található legendás lényekből és állatokból.

Hamarosan egy új útvonalat is ajánlok, amely a legszebb, legművesebb belvárosi kovácsoltvas kapuk mentén halad. Emellett tervezek egy újlípótvárosi zsidó tematikájú, és egy különleges erzsébetvárosi sétát is, amelyhez szinte ki sem kell majd lépni az Örkény Színház Stúdiójából.

hűségprogram

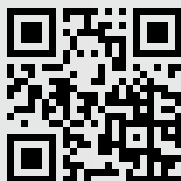
HOTEL & MORE HŰSÉGPROGRAM

Nem kell tovább keresnie a neten szállodáinkba a legjobb árat: regisztráljon a Hotel & More Hűségprogramba! Csak 1 perc és azonnal 5% kedvezménnyel valamint **garantáltan** a **legjobb áron** foglalhat hozzánk és a Hotel & More többi szállodájába.

- **korai érkezés vagy távozás**
- **magasabb kategóriájú szoba kedvezményes igénybevétele**
- **kártyaszinttől függő szobai bekészítés**

A szállodák felsorolása, ahol elérhető a Hotel & More Hűségprogram a **www.hmhotels.hu** weboldalon található.

H-1022 Budapest, Fillér utca 84/a
+36 1 792 2950 | +36 30 643 4270
husegprogram@hotelandmore.hu
www.hmhuseg.hu

Sorok között

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* MAKLÁRI XX, NÁNÁSI PÁL, CLEAN UP ARCHÍV

A nagy beszélgetések akkor válnak érdekessé vagy akár meghitté, amikor egy interjú néhány órája a sokat emlegetett énidővé alakul a beszélgetőtárs számára. Ez a milió tetten érhető a diskurzus jó értemben vett ellazulásában, a gondolatok szárnyalásában és közvetlenségében. Nem kérdés, hogy Mészáros Mónika, a Clean Up Grand Service alapító-tulajdonosának könyvét is az énidő keretezte, ami talán nem is lehet másként, ha az ember elmélyül saját életének mozaikdarabkái között.

Barna András: Nem akartál könyvet írni, mégis megírtad. Nem akartad, hogy ez rólad szóljon, mégis százszázalékosan benne vagy. Nem akartál megmondóember lenni sem, mégis egy sor olyan dolog kerül elő benne, amiből más is meríthet. Összegezni sem akartál, hiszen a karriered még felfelé ível, és a vállalkozás is. Úgy tekintünk erre a könyvre, mint egy sorozat első kötetére?

Méhész Mónika: Tulajdonképpen soha nem írtam volna könyvet, ha Falta Viki kolléganőm – aki most is itt ül mellettünk – nem ösztökél erre. Vikivel tökéletesen kiegészítjük egymást, ő az, aki nagyon sok mindent tud rólam, látja a koncepciókat, a döntés előtti folyamatokat, azok üzleti és személyes hátterét is. Mostanra ez már egy akkora halmaz lett, és annyi tapasztalat van az elmúlt két évtized mögött, hogy azt kár lett volna nem továbbadni, ezért szorgalmazta Viki ennek a könyvnek a megírását. Ugyanakkor nemcsak a tudás- és tapasztalatátadás miatt volt fontos egyben látni ezt a húsz évet, hanem azért is, mert egyfajta keretet is ad az eddigi életemnek. Noha a könyv szakmai oldalról közelít, de nemcsak arról lehet benne elolvasni, hogyan lehet 600 millióról 4 milliárdos céggé fejlődni úgy, hogy közben nem rokkann bele az ember. És nemcsak arról szól, hogy a fejlődés érdekében milyen új rendszereket kellett kidolgoznom és integrálnom, hanem ott van benne az emberi oldal is, annak minden sikerével és mélypontjaival együtt. A Clean Up nagyon gyorsan fejlődött, ezt a fejlődést lekövetni – bármilyen ügyes és jó vagy – nem lehet, csak akkor, ha van mögötted egy támogató és jó csapat. Éppen ezért ez a könyv nem rólam, hanem Méhész Mónikáról és a csapatáról szól.

Amikor elolvastam a könyvedet, nekem, bármelyik fejezetnél is tartottam, a kapcsolatok szó mindig eszembe jutott, mert azt éreztem, hogy ezek mozgattak téged és ezzel együtt a céget is. Mindeközben nem feltétlenül az üzleti, sokkal inkább az emberi kapcsolatokra gondoltam.

Méhész Mónika: Tízéves volt a cég, amikor úgy döntöttem, hogy szükséges egy nagyon markáns pálfordulás ahhoz, hogy új lendületet tudjunk venni. És akkor elkezdt-

tünk egy új márkát építeni, változott a név, az arculat, változtattunk a vállalati szerkezeten, és ezzel együtt újrapozicionáltuk a céget. Ahhoz, hogy elérjük a célunkat, a vezetőinknek is igazodniuk kellett az új stratégiához. Egyesével elbeszélgettem mindenkivel, így mindenkinek megvolt a lehetősége, hogy teljes mértékig megismerje a koncepciót, és eldöntse, tud-e vele azonosulni. Voltak, akik tudtak, akik pedig nem, azokat el kellett engedni. Ugyanakkor akik ma már máshol dolgoznak, mind kaptak tőlünk vala-

mit – leginkább tudást, tapasztalatot. Bármilyen ügyes vagy, a változások áldozatokkal is járnak.

Közben olyan női és üzleti közösségekbe exponáltuk magunkat, ahova el tudtuk és tudjuk vinni a mai napig is a Clean Up értékeit. Ezek az értékek pedig kamatoznak a hétköznapi életben is. Sokszor elmondtam már, hogy minket mindig egymásnak adtak át az ügyfeleink, de mégsem csak ez a lényeg, hanem az, hogy tizenöt év elmúltával is olyan elismerően nyilatkoznak rólam, rólunk, amitől libabőrös lesz az ember. Szerintem ez a

lényeg, mert ez az a megteremtett érték, amiről ez a könyv szól, és ami már valahol túlmutat a pusztán céges tevékenységen.

Falta Viktória: A celebritások és a véleményvezérek világában szerintem kell hogy utat törjön magának egy másfajta példamutatás is, ami mögött mértékadó személyiségek sorakoznak, akiket azért tartunk követhetőnek, mert amit elérték, az példaértékű. Ezért is inspiráltam Mónikát ennek a könyvnek a megírására, mert tudtam, hogy mindezek benne vannak az ő személyiségében. Nyughatatlan természet, mindig tenni akar valami újat, de néha meg kell állni, és körbe kell nézni, vagy éppen ünnepelni, hol is tart az ember, vagyis meg kell élni a jelent, ami az egyik legnehezebb feladat. Szóval lennie kell a mindennapok hajtásában egy pillanatnak, amikor egy kicsit hátrálépve kívülről is megnézzük magunkat. Ugyanis a jövőnek a ma az alapköve. Véleményem szerint a könyv ezt jól szimbolizálja. És természetesen a hitvallásunkat is, ami alapjaiban határozza meg a céges közérzetünket. Ahogy Mónika is mondta: nekünk soha nem kellett lasszóval fogni az ügyfeleket, mert ahogyan mi tudjuk csinálni a dolgainkat, az egyedi.

Már a könyv megjelenése után beszélgetünk: én a felvezetőben azt írtam, vagy még inkább éreztem a könyv elolvasása után, hogy az írást te egyfajta énidőként élted meg. Jól éreztem?

Méhész Mónika: Ez a könyv nem egy biblia, hiszen a szakmai oldal mellett van benne poén, vicc, humor, de talán az a legfontosabb, hogy őszinte. Ugyanakkor azt gondolom, hogy ha a leírtak tudnak segíteni valakinek – legyen akár egy kis kkv vezetője, aki most fejlődik, vagy éppen mélypontján van –, akkor annak én nagyon örülni fogok. Ugyanis a vállalkozói létben – ha ezt valóban komolyan csinálja valaki – több utat jár be az ember. Mi már úgy dolgozunk, teremtünk, hogy áll mögöttünk egy komoly bázis, és azt gondolom, hogy Vikivel és persze a csapatunkkal együtt szerintem bármikor, bármit meg tudunk csinálni. De ez már valaminek az eredménye, hiszen eddig eljutni egy folyamat volt.

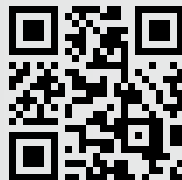

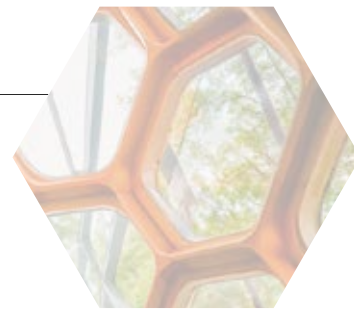
OXIGÉN FAMILY HOTEL
*****

OXIGÉN FAMILY HOTEL ***** NOSZVAJ

Noszvaji gyermek- és bababarát szállodánk kristálytisza noszvaji levegővel, 100+1 gyerek- és bababarát szolgáltatással, gyermek all inclusive ellátással, babaanimációval, színes programlehetőségekkel, családi wellness birodalommal, kalandparkkal és élmények tengerével várja a pihentető felüdülésre vágyó családokat.

3325 Noszvaj, Szomolyai út
+36 36 563 300
info@oxigenhotel.hu
www.oxigenhotel.hu

A HEXAHUB PROJEKT

Írta: MIFÉRFIAK képek: BEAUTIFULLIFE

Jose Luis Perez Hermo, aki szakmáját tekintve számítástechnikai dizájnér, különleges épületegyüttest álmódott meg, ami Midjourney Architecture 3.0 és a Midjourney Design workshop keretein belül valósult meg. A Tim Fu által vezetett workshopok nem csak elméleti, hanem gyakorlati jellegűek is voltak, és lehetőséget adtak a Jose-hoz hasonló résztvevőknek arra, hogy valós projekteken dolgozzanak. Az egyik ilyen projekt a HexaHub volt, ami az építészeti tervezés határait a mesterséges intelligencia eszközeinek felhasználásával feszegető esettanulmány lett.

A HexaHub nem akármilyen projekt volt, hanem Tim Fu által bemutatott egyedi kihívásokkal járt együtt. Az első megkötés az volt, hogy a projektnek a Honeycomb kereskedelmi keretrendszerbe kellett illeszkednie, és vegyes felhasználású létesítményként kellett szolgálnia. A második az volt, hogy a tervezésnek elő kell segítenie a közösségi érzést, és rugalmas, co-working terek kialakítására alkalmas alaprajzzal kell rendelkeznie. A harmadik és talán legnagyobb kihívást jelentő megkötés az volt, hogy a szerkezetnek határoz-

letűnek és környezetbarátnak kellett lennie. Ezek a kitételek olyan szintű szoftveres útmutatást igényeltek, amely túlmutatott Jose szokásos munkafolyamatán.

Jose egy fenntartható, bambuszról készült szerkezet vizualizálásával kezdte, amely zökkenőmentesen illeszkedik a környezetébe. Ebben a szakaszban óvatosságnak kellett lennie az általa használt mesterséges intelligenciaeszközökkel, biztosítva, hogy a generált képek ne térjenek el a nem praktikus vagy megépíthetetlen tervektől. A hangsúly egy olyan vizuális narra-

tíva létrehozásán volt, amely az elejétől a végéig koherens.

Jose a külső tervekkel kezdte, tudva, hogy a belső terek megtervezése után újra át kell dolgoznia azokat. A kihívást a holisztikus megközelítés fenntartása jelentette, annak biztosítása, hogy a projektben minden tér következetes és egyértelműen ugyanannak az átfogó tervnek a része legyen.

A mesterséges intelligencia eszközei nem voltak újak Jose számára, de a workshopok új lehetőségekkel ismertették meg, különösen a szöveg-kép szoftverek terén. Ezek az eszközök lehetővé tették számára, hogy több száz tervezési koncepciót gyorsan megvizsgáljon, a topológia optimalizálásától az energiaelemzésig. Tim Fu workshopjai értékes betekintést nyújtottak a prompt-engineeringbe is, megtanítva a résztvevőket arra, hogyan lehet a szoftverek megértését a szavak hozzáadásával vagy áthelyezésével javítani a prompton

(az az input vagy utasítás, amit a nyelvi modellbe táplálunk annak érdekében, hogy a legjobb választ kapjunk) belül. Ez kulcsfontosságú volt a belső és külső tervek közötti összhang fenntartásához.

Jose már régóta használta a Dall-E 2-t, de a workshopok során megismerkedett az Adobe Firefly programmal is, ami integrálható lesz más Adobe szoftverekbe is.

Jose Luis Perez Hermo tapasztalata a Midjourney workshopokon több volt, mint pusztán tanulságos; átalakító erejű volt. Megváltoztatta a tervezéshez való hozzáállását, új eszközökkel ismertette meg, és olyan egyedi kihívások elé állította, amelyek innovációra és újszerű

gondolkodásra készítettek. Akár a HexaHub projektről, akár az olyan új AI-eszközökkel való megismerkedésről volt szó, mint az Adobe Firefly, Jose új utakat talált kreativitásának és technikai képességeinek felhasználására, és új mércét állított fel a számítógépes tervezés területén.

NEBO®

DAVINCI™ NEWTON™ FRANKLIN™ COLUMBO™
EINSTEIN™ CLASSIC REDLINE PRO
GALILEO™ HOME SOLUTIONS

TRUE

ZSEBKÉS

ZSEBSZERSZÁM

KULCSTARTÓ

MULTITOOL

ÖNGYÚJTÓ

ZSEBLÁMPA

Termékeinket keresse a www.somogyi.hu weboldalon
vagy országosan **több mint 1000 viszonteladónknál!**

ETTŐL FÜGG mennyi BUBORÉK VAN EGY SZÉNSAVAS FRISSÍTŐBEN

Nem vagyunk egyformák van, aki enyhén bubisan van, aki pedig a lehető legszénsavasabban szereti a frissítőket fogyasztani. De vajon mitől függ, hogy mennyire szénsavas egy ital?

Írta: BARNA ANDRÁS *képek:* SODASTREAM

A SodaStream szénsavasító készülékek szénsavasító patronnal rendelkeznek. Ezek felelnek azért, hogy a szénsav buborék formájában bejusson a BPA-mentes, többször használható, nyomásálló szénsavasító palackba. Hogy mennyire lesz szénsavas egy ital, azt a SodaStream felhasználók saját maguk dönthetik el, mivel igényeiknek megfelelően végezhetik el a szénsavasítást. Egyes készülékek mechanikus szabályozó gombbal rendelkeznek, míg a Spirit One Touch esetében három előre beállított program lehetőség közül lehet választani.

Az, hogy mennyi buborék van egy szénsavas italban, nagyban függ attól, hogy mennyi szén-sav került bele. Egy átlagos szénsavas italban 6-8 gramm szén-dioxid van literenként, míg az előre szénsavasított szikvíz 7-8 g/l értékkel rendelkezik.

„Az otthon készített szénsavas vizet csak azért nem lehet „szikvíznek”, vagy szódavíznek hívni, mert ha valaki ennél kevesebb szénsavval is beéri, akkor értelemszerűen kevesebb szénsavat fog beleengedi az elkészítendő italba. Nem vagyunk egyformák, akad olyan fogyasztó, aki az enyhén bubis víztől van, aki pedig a szénsavban gazdag italtól kapja meg azt a felfrissülést, amire vágyik” – tette hozzá Széll-Szöke Krisztina.

Értelemszerűen minél magasabb a szénsav-tartalma egy üdítőnek, annál több a buborék benne. A szénsavasítás során ugyanis ez a színtelen, szagtalan gáz nagy nyomáson kerül bele a vízbe, vagyis tulajdonképpen túltelítődik vele. A szénsavas italok buborék tartalmát ennek ellenére nagyon nehéz megállapítani. Becslések szerint egy 2,5 dl pohárban lévő sörben például legalább kétmillió buborék is fellelhető. „Nem csoda, ha

a szénsavasítás szakértője, a SodaStream egy időben még alternatívát is tudott kínálni az otthoni sörkészítésre” – tette hozzá a SodaStream termékmenedzsere.

Érdekesség, hogy nemcsak a vízhez adott szén-dioxid mennyisége, hanem a víz hőmérséklete is nagyban meghatározza, hogy mennyire

lesz szénsavas egy ital. Egy 0 fokos víz például rendkívül szénsavassá tehető, míg egy 60 fokos, tehát meleg víz pedig szinte egyáltalán nem szénsavasítható. Az arany középút a 4 Celsius fokos víz, mert ezen a hőmérsékleten a legsűrűbb, ilyenkor tudja megkötni a legtöbb CO₂-öt. A SodaStream éppen ezért azt javasolja, hogy ha valaki nagyon szénsavas vizet szeretne előállítani, akkor a csapvízzel vonalig töltött SodaStream palackot a szénsavasítást megelőzően tegye hűtőszekrénybe.

A szénsavasító patron minden esetben a megvásárolni kívánt SodaStream készülék része. Egy ilyen széndioxid gáztöltettel 60-80 liternyi szénsavas víz készíthető odahaza. Vagyis minden adott ahhoz, hogy egy füledt nyári estén megkíséreljük megszámolni a buborékokat a poharunkban.

„On love”

írta: BARNÁ ANDRÁS fotó: KOHUN WORKS

Némileg ostorozva magam akár azt írhatnám, hogy a mostani témával nem leszünk túl eredetiek, hiszen a médiában az online élet aspektusait számtalanszor górcső alá teszik. Ennek a világnak az egyik legtöbbször boncolgatott vonala a párkeresés, ami nem is csoda, hiszen az internet az újrakezdés egyik legkézenfekvőbb platformja. Aligha van olyan, akinek ne lenne közvetlen vagy közvetett, jó vagy rossz tapasztalata ebben a kérdéskörben. Megoszlanak a vélemények, függően attól, hogy ki-k milyen élménymorzsákra tett szert, ezért igen nehéz bárkinek is megmondani a tutit. Nem is ez lobog a cikk zászlóján, hanem sokkal inkább az online társkeresés lélektana, már ha van – de miért is ne lenne?

**AMIKOR DIENES ANGÉLA PSZICHOLOGUS
SZAKÉRTŐNKKEL EGYEZTETTÜK A MOSTANI TÉMÁNKAT,
ami az „*online üzemmód mindennapi hatásai*” munkacímet
kapta, egy kóbor gondolat erejéig sem jutott eszembe a társkeresés, noha
jelenlegi élethelyzetemben ez akár kézenfekvő is lehetett volna.**

A digitális világ rendszerváltó generációjához tartozom, még kézzel is írtam szerelmes leveleket, ugyanakkor én sem úszhattam meg, magával sodort a technológia. Ennek ellenére analóg embernek tartom magam – bár most már e-mailekben kommunikálok –, aki még mindig jobban hisz egy pillantás erejében, mint a retusált fotók és a profilok tömönadatainak zsugorított varázsában. Tény, hogy mindenre van példa és ellenpélda, és megannyi sikersztóri is. Tehát mi sem vetjük el a sullykot, mert ahogy az általában lenni szokott, az igazság ebben a világban is valahol középen van.

A pandémia alatt – mondhatni – a sarkából fordult ki az online világ is, még gyorsabb lett a kommunikáció, mint korábban. Mindenre lé-

tezik egy alternatíva, és szinte nincs olyan, amit ma már ne tudnánk egy számítógép mögül elintézni – a társkeresést is. Szerintem nem tévedek nagyot, ha azt mondom, a társkeresős oldalak nagyjából egyidősek az internettel, népszerűségüket a covid sem törte meg.

**Barna András: A pandémia „érinté-
smentes világa” mennyire nyomta rá
a bélyegét egy olyan területre, mint
a társkeresés, aminek valahol alapvetése
a személyesség és egy valamikori érintés?**

Dienes Angéla: Egy statisztika szerint a covid megnyomta az online társkereső oldalak forgalmát, ugyanakkor az ilyen jellegű ismerkedések dinamikus növekedésében ez mégsem jelent meg releváns kiugrásként. Egy másik felmérés

szerint ugyanakkor a mai párok ötöde ismeri meg egymást online, ami talán nem tűnik túl soknak, de ez az adat duplája a tíz évvel ezelőttinek. Ez pedig egyértelműen igazolja az alternatíva egyre nagyobb népszerűségét. Azzal pedig, hogy a társkereső alkalmazások használatát végtelenül egyszerűvé tették, akár a regisztrációs, akár a keresői oldalon, az egész mechanizmus felgyorsult. Egy ilyen oldal használatával látszólag rengeteg időt takarítunk meg. De ez csak a látszat, mert ezek az alkalmazások gyorsan magukba szippantják a felhasználót, aminek okán végtelen időt el lehet tölteni a kereséssel – már csak azért is, mert úgy tűnhet, hogy a profilok száma végtelen és kimeríthetetlen. Emiatt túllontúl rapiddá vált a böngészés, hiszen addig

KÉP: FREEPIK

is, amíg mondjuk valaki a buszra vár, meg tud nézni 20-30 embert. Szintén egy felmérésben olvastam, hogy az applikációt használók átlagosan 160 profilt látnak egy nap, ami viszont iszonyúan sok. Elcsúsznak a kognitív folyamatok, ha a mérlegelés ilyen módon történik, mert a felhasználó egyszerűen belefárad. Visszatérve a gondolatmenet elejére: azt gondolom, hogy a covid általában megerősítette az online jelenlétet, az ott elérhető alkalmazásokat a vásárlástól elkezdve az ügyintézésen át a társkeresésig, azokét is, akik korábban egyáltalán nem, vagy csak ritkán használták a digitális teret ilyen célokra. A fiatal generáció számára, akik ebben a közegben szocializálódnak, azoknak ez pedig már egy természetes folyamat.

Ha szembeállítjuk az online társkeresés gyorsaságát és praktikumát az időrabló mivoltával és adott esetben felületességével, akkor mi bújik meg a népszerűsége mögött?

Egyfelől az, hogy – és ezt sok kliensemnél tapasztaltam – eszükbe sem jut más alternatíva, vagy nem is ismernek ilyet, miközben vannak rapid randik, és egy csomó olyan program létezik, amelyek indirekt módon adnak teret az ismerkedésnek sokszor nem titkoltan ezzel a céllal szervezve. Mégis ezek valahogy látóterén kívül maradnak. Az online jelenlét mögött viszont van mérhető visszacsatolás. Például, ha valaki kitesz egy posztot a közösségi oldalára, akkor – és ez egy természetes reakció – többször visszatér

ehhez az anyaghoz, hogy megnézzé, hányan reagáltak rá ilyen-olyan módon, mert ezáltal megerősítést kap. Hasonló folyamat megy végbe az agyban a társkereső alkalmazás használatánál is, hiszen van ebben egyfajta kiszámíthatatlanság. Minden egyes visszatéréssel újabb lehetőségek nyílnak meg, újabb profilekát fogunk látni, ettől olyan lesz, mint egy játék, lesz benne egy kis izgalom. Másfelől pedig valahányszor megerősítést kapsz, az egyfajta boldogságérzettel párosul, ami egészen konkrétan dopamint és más boldogsághormonokat szabadít fel, ettől is válhat addiktívvá. No meg attól az illúziótól is, hogy elhisszük, hogy végtelen számú „igazi” várhat odakint a való világban, miközben ez mellék-vágányra visz: minél több profilt nézel, minél

nagyobb a kínálat, annál erősebb lesz benned az érzés, hogy lemaradtál azokról, akiket nem választottál.

Ha már itt tartunk, akkor beszéljünk arról, hogy a társkeresés nagymértékben a vizualitásról szól, meg a keresés céljáról is. Szóval, ha valahol, akkor itt nagyjából megáll a „külső megfog, a belső megtart” mondás, hiszen senki nem a profil elolvasásával kezd.

A reprezentatív felmérések azt mutatják, hogy az online társkeresés első számú célja a pártalálás, a második a szexualitás, és ezután következnek csak azok a dolgok, hogy meg erősítést akarok, szórakozni akarok, vagy csak azért vagyok ott, mert ez egy trendi dolog, vagy mert unatkozom. Bizonyos tekintetben az online keresésnél is hasonlóan viselkedünk, mint a való életben: amikor megpillantunk valakit, a másodperc tört része alatt el tudjuk dönteni, tetszik-e vagy sem, miközben a személyiségéről nem tudunk semmit.

A két dolgot azonban többek között az különbözteti meg egymástól, hogy amikor személyesen találkozol valakivel, és azt érzed, hogy tetszik az illető, akkor emellé még társul egy csomó információ, ami a küszöb alatti észlelésben történik.

Például az, hogy milyen illata van, hogyan viselkedik, vagy mennyire hasonlít az ellenkező nemű szülőre stb. Szóval rengeteg impulzus ér, amit rövid idő alatt be lehet „szippantani” a másiktól, ugyanakkor mindez egy képről mindig hiányozni fog. Ott nem tudsz mást tenni, csak elolvasni a profilját, majd eldönteni, hogy megvannak-e ott azok a kulcsszavak, aminek alapján el tudod határozni, akarsz-e ismerkedni vagy sem.

Vannak olyan társkereső oldalak, ahol a kitöltött szöveges profilok mellé opcióként egy kérdőív is társul, amit egy algoritmus összevet az adatbázissal, majd párosít a lehető legideálisabb egyezés kedvéért. Azonban a végeredmé-

nyek nagy többségénél a vonzalmak köszönőviszonyban sincsenek azzal, akit az illető keresett vagy elképzelt magának. A rendszer fordítva sem működik, nem elég megismerni valakinek a preferenciáit, és azt hinni, hogy ez alapján az adott illető tetszeni fog. Ebből is jól látszik, hogy végső soron teljesen máson múlik, hogy egy ember tetszik-e nekünk vagy sem.

Tegyük fel, hogy egy társkereső oldal legeldugottabb sarkában megtaláljuk azt, aki rokonszenves nekünk. Ezzel még mindig csak a startvonal előtt toporgunk, mert ezután érünk el a támasztott elvárások alágördülő listájához, amelyek jellemzően olyan dolgokat fogalmaznak meg egymás utáni tömondatokban, aminek aligha felel meg valaki – legfeljebb a herceg vagy a hercegnő a fehér lovon. Hogy látod ezt a kérdést?

Amikor az elvárások tömkelegével szembesülünk – legyenek bármilyen abszurdok is –, joggal hihetjük azt, hogy a potenciális párkeresők között egyvalaki egészen biztosan megfelel majd ezeknek. És ezt azért érezheti bárki, mert annyian vannak ezeken a felületeken, hogy hiszünk a nagy számok törvényének. Miközben a realitás az, hogy minimális az esélyünk arra, hogy egyvalaki minden általunk elvárt kritéri-

umnak megfeleljen. Az elvárások listázásából gyakran egy dolog marad csak ki: az, hogy én mit adhatok férfiként egy nőnek, és fordítva. Ugyanis jellemzően ritkábban tesszük fel azt a kérdést magunknak, hogy milyen velem együtt élni, és ehhez a partneremnek milyen kompromisszumokat kell majd meghoznia, éppen ezért én gyakran kérem ennek megfogalmazására is a klienseimet.

Amikor az ember a böngész a telefonját, és lát több száz partnert, akkor ott a kérdés az, hogy nekem ki kell vagy ki nem. Éppen ezért mi csak felületes visszajelzésekből szűrjük le azt, hogy kinek kellhetünk.

Ne menjünk el a felületek kommunikációs kultúrája mellett sem, hiszen vannak olyan oldalak, ahol a nyelvezet enyhén szólva is kendőzetlen, és hogy finoman fogalmazzak, ennek okán célra törő is.

Online sokkal könnyebb elővezetni, hogy per pillanat kivel mit tudnék kezdeni. Személyesen azonban elég gátlástalannak kell lenni ahhoz, hogy öt perc ismeretség után bárki is előadja, hogy egy félóra múlva a kiszemelt partnerével mit is képz el az ágyban. Ebből is érzékelhető, hogy az arcnélküliség oldja a gátlásokat.

Ugyanakkor – ha nem csak a szélsőségeket nézzük – azt látom, hogy nagyon sokan feszengenek, amikor elindul egy beszélgetés.

Mégpedig azért, mert mindenki pontosan tudja, hogy az adott a felületen nagyon sokan vannak, és ő is csak egy a sok közül, akire ráírtak. Jellemzően ezek a diskurzusok többségében klisék mentén folynak. Ez kérdéseket vet fel, például azt, hogy mennyire szól rólam ez a beszélgetés, és mennyire keltettem fel valakinek az érdeklődését. És mennyire szól csak arról, hogy egy pásztörorát akarnak-e velem eltölteni. De ha túl is lendül a kommunikáció ezen a dilemmán, és valaki hosszabban is elkezd beszélgetni a másikkal, akkor idővel óhatatlanul felépít magában egy képet a másikról, a megfogalmazott elvárásai pedig színeződnek a fantázia jóvoltából, ezért egy személyes találkozás alkalmával nagyon is esélyes a csalódás. Ennek fényében vagy ezt elkerülendő valóban jobb minél hamarabb személyesen is megismerkedni.

Az online társkeresésből kulcsinformációk hiányoznak még akkor is, ha hosszan és kellemesen írogatnak a párok egymásnak, és sok olyan dolog, tevékenység van, ami ket-

tőjük között egyezést mutat. De azok az információk, ami alapján fejben és lélekben szűrünk, amikor meglátunk valakit, az az online ismerkedésből teljes egészében hiányoznak. Pont azok, amiket mi nagyon leegyszerűsítve kémianak hívunk, és nagyon sok összetevőből állnak, a szókincs- és arcelemzéstől kezdve az illatelemzésig, hogy csak néhányat említsek. Ezek mind hiányoznak, amikor valakinek a profilját megnézed, vagy elkezdesz vele beszélgetni.

Bármit is gondoljunk az online ismerkedésről, az a napnál is világosabb, hogy ez elől nagyon kitérni nem lehet vagy nem is kell, ha valaki karnyújtásnyi közelben megoldást keres a partnerkeresésben. Sőt számos jó példa, sikersztori igazolja, hogy nem is kell pálcát törni az alternatíva fölött. Mit gondolsz, hova fejlődhet ez a dolog?

A saját személyes véleményem vagy ideám az, hogy egyre nagyobb igény lesz arra, hogy más módon is tudjanak ismerkedni az emberek. Erre már most is van egy sor jó példa – korábban említettem is –, és hiszem, hogy ez a vonal tovább erősödik, mert az online platformok sajátossága folytán ott nagyon gyorsan és könnyen ki lehet égni.

KÉP: FREEPIK

KÉP: HALAYALEX / FREEDIK

Ahhoz, hogy az általad említett alternatívák tovább erősödjenek, sokkal nagyobb elszántság kell, hiszen a hús-vér programokra el kell menni, szemben az online térrel, amit megoldasz egy karosszékből. És ez csak egy felvetés. Az ügy érdekében szerinted mennyire mobilizálhatók az emberek?

Szerintem azért fognak egyre többen elmenni ilyen helyekre, mert már kiégette őket az online társkeresés. Ugyanis aki ezt nem tudatosan csinálja, az rengeteg időt eltölt vele. Ezek az apok a maguk jutalmazó rendszerével úgy vannak kitalálva, hogy arra ösztökélik a látogatót, hogy sokszor térjen vissza, és sok időt töltsön el a felületen. Kevés az a tudatos felhasználó, aki azt mondja, hogy napi 15 vagy 30 percnél nem töltök el többet egy ilyen oldalon, ahogy kevés

az olyan ember is, aki csak egy bizonyos számú emberrel találkozik, és nem annyival, amennyivel bír. A tudatosság hiánya pedig odavezetheti az embert, hogy belefárad, unottá, érdektelenné válik, és már egyáltalán nem akar ezzel foglalkozni. Ekkor jöhet el az a pont, hogy más alternatíva felé nyit.

Ha a távolabbi jövőbe nézünk, akkor ez a hatalmas szabadság hova fogja vezetni a jövő generációját?

Bennem az a kérdés merül fel ezzel kapcsolatban, hogy az a generáció, amelyik túlnyomórészt ebben szocializálódik, és amelyeknek a fő csapásiránya az online társkeresés, vajon mennyire találja meg a helyét a klasszikus ismerkedés formáiban.

Tudnak-e majd szemtől szembe flörtölni, udvarolni. Számomra megdöbbentő és érthetetlen

megtapasztalás volt, amikor egy nagy társaság egyik fiú és egyik lány tagja – akik között vitán felül izzott a levegő – nem tettek lépéseket egymás irányába. A fiú nem kezdeményezett, a lány nem küldött jeleket, de egymást már az este alatt bejelölték a Facebookon. Eszükben sem jutott beszélgetni egymással, tulajdonképpen fel sem merült bennük ez a forgatókönyv. Ha a jövő generációjának az ilyen és ehhez hasonló szcenáriók mutatják majd az utat, akkor az enyhén szólva is elkeseredésre ad okot.

Szóval ha a beszélgetés végén le kell vonnom a konklúziót, akkor azt gondolom, hogy ez az online világ gyorsaságánál fogva gyakran türelmetlenséget ébreszthet bennünk. Ugyanis azért, hogy megvannak ezek a lehetőségek, türelmetlenné válunk, mert gyorsan akarunk találni valakit, de türelmetlenné válhatunk a saját kapcsolatunkban is, mert kevésbé vagyunk motiváltak arra, hogy megoldjuk a dolgokat. Mégpedig azért, mert tudjuk, hogy vannak más hívogató alternatívák – inkább cserélünk, mert az kényelmesebb. Ezek az oldalak ugyan tálcán kínálják a lehetőségeket, azonban fontos tudatában lenni, miként hatnak a motivációnkra és hogyan változtathatják meg a párkeresési vágyainkat, szokásainkat.

KÉP: PROSTOOLEH / FREEPIK

PILVAX HOTEL

KALOCSA

★★★ SUPERIOR

PILVAX HOTEL *** SUPERIOR KALOCSA

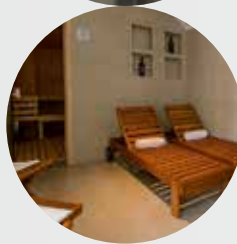
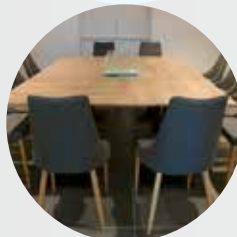
A szállodában összesen 15 szoba található, melyek mindegyike klimatizált, LCD tévével felszerelt és WiFi eléréssel rendelkezik. Az emeleten 2 db Superior szoba is található, melyek összesen ideális elhelyezést biztosítanak nagyobb családoknak is. Kávézóval, bárral, borpincével, konferenciateremmel, finn szaunával és pihenővel várjuk Vendégeinket.

6300 Kalocsa, Szent István király út 21.

Tel: +36 78 678 678

info@pilvaxhotel.hu

www.pilvaxhotel.hu

A kozmetika a konzultációk tükrében

írta: VASZIL ÁGNES fotó: VASZIL ÁGI ARCÍHV

Nem is gondolnánk, mennyi minden kirajzolódik egy-egy kozmetikai konzultáció alkalmával. Ugyanis, ha nemcsak a bőrre helyezzük a hangsúlyt, hanem egy kicsit a mögötte rejlő embert is megismerjük, abból a sok mindenre következtethetünk. Tehát egy beavatkozás sikeressége nem csak kizárólag a szakemberen múlik, hanem azon is, hogy a hozzánk érkező vendég, mennyire van rendben önmagával és hogyan áll magához vagy az esetleges változásokhoz, amit magán látni szeretne. Néhány pontba szedtem a gondolataimat és a tapasztalataimat e tekintetben.

AZ EGYSÉG

Ha egy egységként tekintünk magunkra és nemcsak a bőrünket helyezzük górcső alá, akkor bizony a testi-lelki-szellemi kapcsolódásunkra is érdemes kitékinteni.

Bőrünk állapota sok mindent tükröz. Hogyan állunk vagy hogyan álltunk az eddigi életünkben magunkhoz fizikai, illetve lelki

értelemben is. Egy konzultáció alkalmával a magam részéről szeretek nemcsak a „bőrükön keresztül” kapcsolódni a vendégeimhez, hanem sok esetben keresem egy esetleges bőrállapot testi-lelki okait is. Ez nyilván egy hosszabb folyamat része, hiszen az első alkalommal nem biztos, hogy mindenki képes megnyílni. De ha megvan a kellő szimpátia és bizalom, akkor

ez egy jó alap egy hosszú távú és eredményes együttműködéshez.

Hiszek abban, hogy eredményt a nyitottság és az elköteleződés tud hozni. És ez mindkét fél – vendég és szakember – részéről is meg kell, hogy legyen, mert így sokkal könnyebben el lehet indulni a változás útján. Tehát egy-egy konzultáció alkalmával nemcsak az étkezési szoká-

sainkra, hanem a lelki és szellemi állapotunkra is fókuszot kell helyeznünk adott esetben.

AZ ELKÖTELEZŐDÉS

Egy beszélgetés során majdnem mindig kiderül, hogy mennyire tud elköteleződni valaki, mennyire szeretné a változást. Hajlandó-e tenni érte? Sok esetben a legnehezebb feladat az, hogy a berögzült szokásainkon változtatni tudjunk. Miközben ez elengedhetetlen a bőr állapotának megváltoztatása szempontjából. Azok a vendégek, akik hosszú éveken keresztül nem foglalkoztak magukkal, a bőrükkel, egyszer csak igényelni kezdik azt, hisz az évek múlása előbb-utóbb látszani fog az arcunkon. Ilyenkor a legtöbb nő kétségbeesve szeretné „rég arcát visszaszerezni” és a múltó idő nyomait eltüntetni. A leggyakoribb mondat, amivel találkozom egy konzultáció során az: „úgy gondolom, még nem vagyok abban a korban!”

Nos, erre a mondatra reagálva rossz hírem van: de, már igencsak abban van!

Az öregedés egy folyamat, nem egy nap, de nem is egy-két év alatt megy végbe. Ezt a folyamatot jól példázza a kínai szólás: „A kialakult betegséget kezelni olyan, mintha az ember ak-

kor kezdene kutatásni, amikor már megszemjázott.”

Valahogy e gondolati séma igaz a bőrünk védelmére, ápolására, az öregedés lassítására tett erőfeszítéseinkre is. Nem akkor kell elkezdeni, amikor „már benne vagyok a korban”!

A megfelelő szakember javaslatait betartva és vele együttműködve léphetünk az elköteleződés útjára.

A VÁLTOZÁS

Talán sokan nem is gondolnak arra, hogy a szokásaink kialakulása szinte észrevétlenül történik. Ebbe a jó és a rossz szokásaink is egyaránt beletartoznak. Sokszor nem is hiszik – de egyes vendégeimnél látom –, hogy már egy arcisztító használata is kihívást jelent, hisz ez a napi rutinnak tekinthető dolog éveken vagy akár évtizedeken keresztül sem épült be a mindennapjaikba. Vannak, akik esetleg szappannal vagy tusfürdővel mossák az arcukat és így zárják rövidre ezt a mozzanatot. Jellemzően a legtöbb kifogás ilyenkor az, amit hallani szoktam: „nekem erre nincs

időm”. Pedig egy megfelelő tisztítóval történő arclemosás kevesebb időt vesz igénybe, mint egy fogmosás. Ezek a kifogások, amit ilyenkor ki ki magának gyárt, valójában megkérdőjelezi a változtatásra való valódi igényt. Viszont a jó hír az, hogy nagyjából 30 nap elegendő ahhoz, hogy új szokásokat alakítsunk ki az éltünkben. Szóval ezt azért érdemes megfontolni.

A MINŐSÉGI KOZMETIKUMOK

Ha valóban elhatároztuk magunkat, akkor jöhetnek a minőségbeli változtatások. Sok vendégnél tapasztalom, hogy a médiahatás, a reklámok és az influenszerek által favorizált termékek használata során nem tapasztalnak releváns változást a bőrük állapotában. Az sem ritka, hogy a hölgyek önmaguk diagnosztizálása során rengeteg terméket vásárolnak össze, amiben az internet nyújtotta szabadság jócskán ludas, hiszen a készítmény leírásában sokszor ki ki felfedezni véli a saját problémáját. Ennek okán a rengeteg gyártó terméke között elvész a fókusz és emiatt a várt hatás is elmarad. Ezzel szemben egy szakember nyújtotta tudás és az általa használt professzionális termékek használata valódi megoldást tud nyújtani.

A TÜRELEM

Azt tapasztalom, hogy sok vendég türelmetlen magával vagy akár a kozmetikussal szemben. Felgyorsult világunkban hozzászoktunk, hogy csak egy kattintás és megkapjuk az információt. Az Instagram videókon döbbenet látom, hogy két perc alatt összedobnak egy vasárnapi ebédet, sugallva ezzel azt a könnyedséget és gyorsaságot, amivel ezt meg lehet csinálni. Nos, ez az azonnali érzés észrevétlenül hagy nyomot a mindennapjainkon. Ha nem tudom elérni a kívánt választ, mert nem tölti be a rendszer a kért oldalt, már tovább is kattintok. A „gyorsaság iránti elvárás” visszaköszön a kezelése

megkezdése előtt is, ennek okán napi szinten hallok a kozmetikai székben a kérdést: Jó, de mennyi idő lesz? Erre nincsen jó válasz, de ha mégis van, akkor az: annyi, amennyi időt töltötél eddig magaddal. Ha nem foglalkoztál eddig a bőröddel, akkor sok, ha igen akkor rövidebb. Be kell látni, hogy vannak olyan utak, amiket nem lehet lerövidíteni. Ha viszont nem lehet lerövidíteni, akkor a hozzáállásunkat kell megváltoztatnunk. De egy biztos: testünk reakciójának, a regenerálódási és megújulási folyamatoknak a hosszát nem mérhetjük az Internet sebességéhez. Legyen türelmünk önmagunkhoz!

NEKEM EZ TÚL DRÁGA...

Nos igen, ez a másik ok, amit hallani szoktam. A professzionális termékek tárháza ma már szinten

te végtelen. Nehéz eldönteni, melyik felé vegyük az irányt. Bár tudom, nem elhanyagolható kérdés, de mégis azt mondom, ne az ár döntse el, mit választunk. Legyen két jó termékünk, de az legyen valóban hatásos. A személyes tapasztalatok vagy egy barát, ismerős ajánlása, de akár az online világ is segíthet abban, hogy milyen irányba induljunk. Ezt általában az fogja eldönteni, hogy milyen beállítottságúak vagyunk. A célzott termék használatával és a megfelelő kezelésekkkel azonban egészen biztosan nem fogunk csalódni.

És azt, hogy mi a drága, arra Hovány Márton, a Hovány csoport alapítója szavait idézném, aki azt mondta: „A Mercedes nem drága, de sokba kerül. Drága az, ami nem éri meg!”

IMAGE SKINCARE

Az Image Skincare globális bőrápolási márka, melynek szívéet az igazoltan hatékony összetevők, az okos növényi hatóanyagok és az eredményorientált technológia képezi.

Az IMAGE Skincare 13 termékcsaládot kínál több mint 100 professzionális bőrápoló termékkel, amelyek lehetővé teszik a bőrápoló szakemberek számára, hogy az eredmény-orientált ápolási programokat és kezelési terveket a különböző bőrproblémákhoz, testre szabva kínálják. Minden termékünket szakembergárda teszteli, próbálja és igazolja, hogy a vevők valóban magabiztosak lehessenek a bőrükben, és bízhassanak a bőrápolási termékekben.

Színház a barlangok között

Írta: FARKAS KRISZTINA képek: FARKAS KRISZTINA, ROMBAI PÉTER

Barlangszínház. Furcsán hangzik. Ha a szavak értelmét vesszük, ez a két szó egyáltalán nem illik egymás mellé. Ezért mikor azt halljuk, Barlangszínház, felkapjuk a fejünket: az meg mi a csoda?

A Fertőrákosi Kőfejtő és Barlangszínházhoz megérkezve rájövünk: ez valóban csoda. Olyan különlegesség, amit nehéz elképzelni, ha valaki nem látta. Több hatalmas barlangbejárat egy sziklafalban, a rejtekébe sok mindent beleképzeltünk, azt, hogy egy magas minőségű színpadot és nézőteret rejt, nem is gondolnánk. Pedig amit a nem kevés lépcső megtétele után a mélyben találunk – eltekintve néhány jellegzetességtől, mint a falak folytonosságának hiánya – egy fővárosi színházban is megállná a helyét. Mi készítetted valakit arra, hogy egy kőfejtőben színházat csináljon? Hogy alakultak ki egyáltalán ezek a sziklák, melyek otthont adnak a nyári estéken a kultúrának? Milyen itt egy előadás – egyáltalán mi is ez a Barlangszínház?

IZSÓ KATALINNAL,

a Pro Kultúra Sopron Nonprofit Kft. projekt menedzserével ebéd közben találkoztunk. Ahogy hallott jövetelem céljáról, a Barlangszínházról készülő cikkről, mesélni kezdett:

Húszmillió évvel ezelőtt ezt a területet a Pannon tenger borította. Ennek bizonyítéka a rengeteg fosszília, kővé rögzült állati és növényi maradvány – többek között cápafogak, innen a hely jelképe, ami megjelenik a mai környezetben plüssök formájában és egyéb ajándéktárgyakon is. A kőfejtőben rendkívül jó minőségű, úgy

nevezett lajtamészkövet termeltek ki a római kortól kezdődően 1948-as bezárásáig.

A helybéli mészkőből készültek a fertőrákosi kőemlékek, például a pellengér, a városfal, a templom és a püspöki kastély is.

Fertőrákos elhelyezkedése okán Bécsből is rengeteg megrendelés érkezett, olyan épületek emelkedtek a rákosi kőfejtőből származó mészkőből, mint a Parlament, a Stephansdom, a Ring Palota vagy a Természettudományi Múzeum.

A II. világháború idején munkatáborot rendeztek be a barlangokban, repülőgép- és fegyveralkatrészek, bombák készültek itt és sajnálatos

tény, hogy munkaszolgálatosok kivégzésére is sor került a sziklák között. Ennek mementójaként látható a mai napig az egyik sziklafalban a megszámlálhatatlan golyónyom.

Persze a múlt század nem csak ezt a remélhetőleg soha meg nem ismétlődő, szomorú emléket hagyta ránk. Örökre fennmaradó, filmszalagra rögzített jelenetek őrzik a hely különlegességét, olyan klasszikus filmekben, mint A kőszívű ember fiai, a Sándor Mátyás emlékezetes bányaomlása, vagy a 80 huszár egyes jelenetei.

Annak története, hogy a barlangból hogyan lett színház, 1937-re nyúlik vissza. A legenda

IZSÓ KATALIN

KULTÚRA

szerint Dohnányi Ernő soproni zeneszerző azért látogatott el ide, mert szeretett volna egy fossziliát tartalmazó követ az íróasztalára, talán levélnehezékeknek. Megérkezésekor megérezte, hogy ez a helyszín alkalmas szabdéri előadások megrendezésére. Komolyabb nehézséget okozott, hogy terület határsáv volt, ahova csak engedéllyel lehetett belépni, így hiába hirdették meg 1937. augusztus 19-20-ra Tündérkert címmel az első nagyszabású előadást, nézők nagy számban ideérkezni nem tudtak. Dohnányi azt találta ki, hogy Fertőrákos lakosságának egyik felét statisztának szerződtette, a másik fele jegyet

váltó néző lett – elkerülendő az esetlegesen felmerülő vitás helyzetet, a másnapra előadásra cserélt a lakosság két fele. Ezzel a két előadással Fertőrákos beírta magát a magyar színház-történelembe.

A hely történetének kihagyhatatlan része 1989., amikor augusztus 19-én itt került megrendezésre a Páneurópai Piknik, s ez az egyik legnagyobb lépés volt a Németország újraegyesítéséhez vezető úton. 1996-ban Habsburg

Gabriella szobrászművész egy tíz méter magas fémplasztikát készített és ajándékozott a településnek az 1989-es békedemonstráció emlékére, mely felkiáltójelként magasodik a „Sziklai bence” Tanösvényen.

A történelmi áttekintés után nézzünk be ténylegesen a Barlangszínházba. Valószínűleg elképzelhetetlen annak, aki még sosem járt benne, hogy hogy is nézhet ki, pedig maga a színházterem egy tökéletes színházterem - aminek nincs

mindenhol oldalfala. A falak hiánya miatt a mai napig szabadtéri színháznak minősül, noha sokméter vastag szikla a „tető”, azonban ez egy barlang, így nem minden irányban van oldala. Még a nyári kánikulában is érezhető, hogy a szél

be tud furakodni a széksorok közé is akár, ám az országban egyedülálló módon a felújítás után fűthető székeket kapott a nézőtér, három fűtési erősség kapcsolható egyénileg minden széken, így biztosítva a közönség tökéletes élményét.

BARDÓCZY ATTILA, a Budapesti Operettszínház színművésze már játszott ezen a színpadon sok évvel ezelőtt, még a felújítás előtt, ő mesél emlékeiről, jelenlegi élményeiről.

Milyen volt annakidején, mi változott?

Már azelőtt, hogy felléptem volna itt, halottam erről a helyről, hiszen a Fertőrákosi Barlangszínház nagyon régóta létezik, voltak előadások itt, tudtunk róla.

Mikor a Rock Színházban játszottam, azt hiszem a Szupersztárral voltunk itt úgy '87. táján, akkor láttam először a helyet. Akkor még nem volt autópálya, sokkal hosszabb volt az útidő is. A hely adottsága nem sokat változott, mert a játéktér akkor is ugyanekkora volt. Innen rengeteg követ kibányásztak az évszázadok során, aminek következtében létrejött ez a barlang és aréna egyben. Nem volt meleg akkor sem, arra emlékszem és nagyon egyszerű körülmények voltak. A nézőknek is, nekünk meg pláne. Aki nem járt még itt, az úgy tudja elképzelni, hogy a nézőtér egy kissé amfiteátrum-szerűen van kialakítva, a játéktér pedig egy vízszintesre eldolgozott része a barlangnak, azon van a színpad. Mögötte vannak a természetes sziklaoszlopok,

nyabb a hőmérséklet, még akkor is, amikor kinn kánikula van, itt benn viszonylag stabil a hűvös. Adódott úgy, hogy nyáron hősugárzókat kellett betenni – már az is feladat volt, hogy egyáltalán kerítsenek valahonnan. Ott voltunk ezekben a konténerekben, ott szaladgáltak az öltöztetők, a sminkesek körülöttünk. Nem volt túl komfortos.

Azért élveztéték az itteni előadásokat?

Igen, mert ez egy különleges helyszín. Eleve van benne valami egzotikum, valami... valami más, ilyen máshol nincsen. Egy jó kis kaland mindig.

Később többször is jártam itt, különböző társulatokkal, műsorokkal, gálákkal, de a körülmények sokáig nem változtak. A felújítás óta most játszottam itt először, hát óriási a változás. Tényleg nagy.

Megcsinálták az öltöző részt – pedig ott sziklát kellett vájni, ez nem egy padló és egy építmény, ez egy szikla. Egy tökéletes öltözőrendszert csináltak, szellőzőssel, villannyal, folyó vízzel, mosdókkal, zuhannyal, büfével... Nagyon ötletesen kitalálták a szintek közötti átjárásokat is a barlang adottságait kihasználva. Igazán sok munkát tettek bele és sokkal kulturáltabb lett, a mai kornak megfelelő – például, amit említettél, a fűtött székek is ide tartoznak.

Így is kaland, hogy már nem nomád-szerűek a körülmények?

Persze! Eleve az, hogy az ember idejön – pe-

dig már autópálya van és egy órával rövidebb az út, de azért nagyon messze van Pesttől.

Ez egy különleges hely, különleges helyszín. Az előadásokat majdnem mindig át kell valamennyire variálni, mert nem minden fér be ide – és itt nem lehet a falakat tologatni, nincs súlylesztő és forgószínpad, nem ugyanaz a színpadtechnika, mint azokban a színházakban, ahol az előadásokat eredetileg színpadra állították. Ez kihívás, de jó kaland, szeretünk ide eljönni.

Milyen volt belülről a mostani előadás, a Hegedűs a háztetőn, amelyben te a Rabbi szerepét alakítod?

Én nagyon szerettem, szerintem jó előadás volt. Nem tudom, hogy az Operettben annyira szépen megkomponált látvány, a színpadkép itt hogy néz ki lentről nézve, de tulajdonképpen aki itt látta először, annak nincs összehasonlítási alapja a budapesti előadással, annak ez volt az első élménye.

A visszajelzésekből, a tapsból azt vettem le, hogy nagyon szerették és elért mindenkit. Álló tapsot kaptunk, pedig ne felejtjük el, hogy mennyire sokáig tartott, majdnem éjfélkor ért véget.

Mégsem láttunk kisurranó, „menekülő” nézőket, hosszan tapsoltak és örültek nekünk, azt gondolom, hogy igen, jól sikerült a két előadás.

Ahogy az előzőekből kiderült, látogatásunk hétvégén éppen egy klasszikus musical, a Hegedűs a háztetőn volt műsoron. A Budapesti

BLÉNESI ZSOLT

Operettszínház szuperprodukciónak már jóval korábban elkelt az összes jegy, a nézőtér gyakorlatilag teljesen megtelt, a percekig tartó állótapsal jutalmazott musical pedig fergeteges sikert aratott a mind a két estén.

Az előadás egyik – ha nem a – legnagyobb bravúrja a balettkarhoz kötődik, hiszen amit ők a színpadon véghezvisznek, az egyszerűen lélegzetelállító, megérdemelten kíséri a jeleneteiket – musicalekben nem kifejezetten megszokott módon – minden alkalommal hangos ováció és a folytatást átmenetileg ellehetetlenítő tapsvihár. Nem volt ez másképp Fertőrákoson sem, a művészeket csak nehezen engedte le a színpadról a közönség.

A laikus szemnek legkülönlegesebb az az üvegestánc, ami alatt még a tánkra legkevésbé sem fogékony néző is keresztbefűzőtt ujjakkal képes szurkolni, „Nehogylessen!”.

BLÉNESI ZSOLTOT,
a Budapesti Operettszínház
Balettkarának művészetét kérdeztük
a kivitelezés titkairól: hogyan marad
fenn az üveg és mit csinálnának,
ha leesne?

Egyensúlyozzuk. (vigyorog) De tényleg. Van egy apró trükk, ami számomra segítséget jelent az egyensúlyozásnál, az, hogy az üvegbe víz helyett rizs van betöltve, amittől stabilabb a tartása, mert nem lötyög.

Folyamatosan és nagyon figyelünk egymásra és persze az üvegekre, annál is inkább, mivel nincs konkrétan megbeszélve semmi üvegcár esetére, azt inkább megelőzzük.

Én egyébként azt érzem, hogy a nézők energiái előlről, a többiek energiái pedig a hátam mögül támasztják meg és tartják egyensúlyban a fejemen az üveget.

Az üveg persze mindig lekerül a fiúk kalapjáról, de szerencsére nagyon ritkán okozza ezt a gravitáció, így a jelenet, ahogy az egész előadás, lélekemelő, szép képekké válik a nézők emlékezetében, ahogy elhagyják az egyik legkülönle-

sebb színházat – voltaképpen az ország egyetlen, a szó szoros értelmében kő-színházat.

Az emlékek spontán felidézése a vonaton hazafelé folytatódik, mikor egy idősebb útitársnő, rákérdezve utazásom céljára és történetére felkiált: „A Barlangszínházban én is voltam! Vagy harminc évvel ezelőtt, már fogalmam sincs, hogy mit láttam. Nagyon sok sziklára emlékszem és arra a hangulatra, amit azóta sem éreztem máshol.”

Pilsner Urquell®

AZ EREDETI NEHEZEN FELÜLMÚLHATÓ

ÁZ EREDETI PILSNER 1842 ÓTA

CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEK!
www.alkohol.info.hu

ÚJ TOYOTA C-HR MÁR RENDELHETŐ

Ha szerette az első generációs modell formabontó megjelenését, a teljesen újratervezett, akár plug-in hibrid változatban is elérhető modellt se hagyja ki! Ennek a merész autónak minden eleme lenyűgöző, vonzza a tekinteteket.

Amikor az új Toyota C-HR mellett dönt, az önkifejezés egy új formáját választja.

Már megrendelhető a Toyota márkakereskedőknél, és személyesen is megtekintheti a november közepéig tartó Toyota Ikonok Premierje Roadshow állomásain.

A képen látható gépkocsi illusztráció. Az új Toyota C-HR WLTP szerinti kombinált üzemanyag-fogyasztása 4,8-5,3 l/100km ; CO₂-kibocsátása 103-112 g/km.